

**Enarrationes allegoricæ fabularum
fulgentii placiadis.**

*Wypisany w latach 1712-1713
w Bibliotece Królewskiej w Warszawie
zgodnie z zapisem na str. 100 v.*

B. Cyprian.

LVDOVICVS MARIA SFORTIA ANGLVS : DVX

Mediolani &c. Papie anglieq; comes: ac Genue: & Cremone dominus. Cum industrius uir Ioannes passiranus de asula in hac nostra urbe sit in presenti datur^z impressioni infrascripta uolumina: magna sua cura: & impensa ab eruditis hominibus redempta: nobis supplicauit ut prouideremus: ne quod magno rerum suarum dispendio in publicam studiosorum utilitatem comparauit: & cum sepe nunc honesti lucelli editurus est inuidia & maliuola cuiuspam emulatione & impressura decipiatur: Et nos æquam eius petitionem censuimus: Itaq; per has nostras publicas litteras: decreuimus: declaramus: statuimus & edicimus: ne quis in dominio nostro eiusmodi uolumina se parata aut cum aliis operibus comixta imprimat: uel alibi impressa in dominio nostro uendar: aut uenales inducat: aut sub pena uigintiquinq; aureorum camere nostre applicandorum pro singulis uoluminibus: que sic contra hanc nustram declarationem impressa importata ue inuenirentur: presentibus annos quinq; proxime futuros ualituris. Mediolani sub fide sigilli nostri: die nono nouembris. Anno. M. cccc lxxxvii.

Sidonius apollinaris cū cōmentariis. Apicius de cibariis.
Nonius marcellus integer Festus pōpei cū appēdicib^z
Varro de lingua latina emendatus cum ennarationibus
Mythologiae fulgentii placiadis

B. Chalcus.

2

Fulgentii episcopi rhusensis secundum philosophiam moraliter expositarum fabularum ad Catum presbiterum chartaginensem Tabula Incipit Capitulatum digesta. ex primo libro.

Vnde Idolum dictum sit.	Fabula de Iunone
Fabula saturni.	Fabula ueneris.
Fabula de plutone.	Fabula herculis & omphales
Fabula de tricerbero.	Fabula caci & herculis
Fabula de furiis.	Fabula anthæi & herculis
Fabula de fatis.	Fabula tyresie.
Fabula de harpiis.	Fabula promethei.
Fabula de proserpina	Fabula de adulterio ueneris
Fabula de cerere	Fabula ulyxis & sirenum.
Fabula de apolline	Fabula scyllæ
Fabula de coruo	Fabula mydæ regis & pactoli
Fabula de lauro	Fabula uulcani & mineruæ
Fabula de nouena musis	Fabula dionisii.
Fabula phaethontis	Fabula cycni & ledæ
Fabula de tifho sagitis & pitone	Fabula ixionis.
Quare sine barba pigit cum pater dicatur	Fabula tantali:
Fabula mercurii.	Fabula pserpinæ & endimionis.
Quare pennas	Fabula libri tertii caput primū
Quare uirgam	Fabula bellerophontis
Quare galerum & gallum	Fabula perdicis
Quare hermes	Fabula acteonis
Quare sur. Quare celer.	Fabula herus & leandri
Quare argum ocidisse dicatur	Fabula berecynthie & athis
Fabula de ganymede.	Fabula psiches & cupidinis
Fabula persei & gorgonon	Fabula pelei & thetidis.
Fabula admeti & alcestes	Fabula myrhæ & adonis:
Tabula libri secundi	Fabula apollinis & marsyæ
Fabula de Iudicio paridis	Fabula orphei & euridores
Fabula mineruæ	Fabula phinei.
	Fabula alphæi & arethusæ

Fulgentii episcopi rhusensis Tabula libri Tertii mythologi con finit.

REVERENDISSIMO PROTHONOTARIO DOMINO ANTONIO
MARIAE BENTIVOLAE PATRONO COLENDO IOAN
NES BAP ISTA PIVS BONONIENSIS

Ex uetusissima est reuerendissime prothonotarie quā omnispotentē naturā : themidē & polyhistora illū prometeū i auro cōsignasse fertur obsequētes scilicet & pios suæ si bi alumnæ alumanos esse decere: cui blādæ nutritiæ subdito sublugato:& prosternat. affectu quo suis mortaliū parere tropologico & subobscuro uellamēto signauit antiqas: capistratos leones cybeleto uchabulo lugās: quia numen qui uiolarint matris & ingratigitoribus inuicti sunt significare uolūt indignos esse putādos uiuā progeniē qui in uitæ luminalis edāt. Ex rhetris: atticis scitis platonicsq; iſtitutis hoc esse nosti nec uim parēti nec patriæ inferendā esse. Verū delenifco famulatu: & ancillatiōe piētissima illius dicto audientē esse præstare: qn ex euripidis autoritate parentū filii sunt aia: Deberimus & nos eadē antipelargia philostorgiā parentū redhostire. Antipater grācūs autor adſatim & prolyxe designauit paretes parentali cura fouendos uitculā describēs umbratili acantho inumbrantē & inuestientē exarescentē platans stū subdēs eatholicos & moraliter in illos grām esse cōferendā qui ab officio nō desciscunt ēt qn iuasce nō futurū est expediēs huiusce carmina si recensere qs uellet apposulmus latinaq; fecim⁹ Arridulam uiridi platanum uitcula fronde

Ambit adoptua cospicienda coma:

Quæ prius ipsa mels botryas speciosa racemis

Cingebam amplexu non soluenda probo

Gratia præstetur tali tibi lugis amicæ

Quæ sciat:& cum non expedit esse pia.

hac porro inficiua & ingenita pietas impellit:& cogit auctiū brutū animal & rationis expers. Legimus. n. ciconias parētes æuitate cōfēctos subcollare nutritre: fociolare proin religionis antisites ille μεγάλος θεος hoc mutuæ charitatis hostimentū uocat αὐτί πελαργιαν prouerbium: grācis est αυτι πελαργειν: uti lucill⁹ enarrat επιτωντας χαριτας αυτοποδιδοντων. Λεγονται μαροι πελαργοι γεγυηρακοτάστους γονεις τρεφειν και μη δυνάμενων επιτων θαι φερειν επιτων φύλων. Quod & nos facimus alumnationis & nutricatus tui memores. Te amates: colētes iuspiciētes Fuit. n. nobis bētiuolæ dom⁹ asylū & quēadmodū dici solet oīf oupa vīa. & ne p̄tis tui bñſicā munificētiā recēſeā: Tu peculiariter in utraq; fortuna numine salutari nobis semp adſuſti: ut recte pia domus quæ te piētissime colit; & reuerenter obſeruat appellem aliūnū Iouē paterno nos adſectu Iuātē. Quapp; ut uer⁹ uerbū est: affueſcā i dies unus ee ut uita mea quādā picturā exprimat: eandē seruās semp imaginē quā accepit. a repagulis bon⁹ ero imagiñē ferrulatā cordicitus radicatā cauleſcēte: ut nūq; decauleſcere possit: obſeruit abo: & lōgule diffusus corde semp adherescā: ſiqdē ut inq Calan⁹ gymnosophista. Corpa trāſſeres de loco ad locū. animas nō cōges facere qd nollūt nī magis q̄ ſaxa & ligna uocē emittere. Sapientiā tuā n deſinā admirari: nō Desinā uenerari prudētiā: quæ te pythagorici mādati trutinatorē moderatur cōmunē & uilitatā uitā declinatē. Tu ille es q: ut pyrrhus de fabricio difficili⁹ ab honestate q̄ sol a cursu ſuo p̄t auerti. Sophocletū carmē de ſapiēti te dñi recognosim⁹. Iuppiter mihi præſ null⁹ āt hoium. qd primū: mediū ue canā quo fine quiescā ſi eōprehēdere uirtutes tuas enitar: de quo ſatiuſ ſuat tacere q̄ pauca dicere. Tu ſane muneris ē q̄ poetiſen illā ſectat⁹ atheriā ad aliqd poeſiī noīs euasi. Expifcati cōmodū ex penario litteratorio: cuius tu fuisti cōdus mythologicon placiādē fratrē: ut fert: Cassiodori: hūc chalcitypis officinatorib⁹ tradendū curauimus nūcupatim tibi dicantes fine prouocatōe electo iudici aureū librū qd librū: theſauri poti⁹ quem libro . iii. fidoniū eruditissimum. & ob ingenii merita q̄ ſtoriū uocat tāq; qſtura reiecta episcopatū africæ ſūpſerit. Tp galeni floruit impatoris: ut de fidoniano ſit dubiū episcopatū inīt ſub athanasio qn platōis autoritatē αὐτοὶ θαοὶ σγαθοὶ σγαθῶν επι δαὶ τὸς τευταὶ. hoc est ultronē bōi ad bonor̄ epulas eāt. ſidei hoc agens obſeruātia geminſtudinis ergo. Vale. & me clētuli ſuū amare & diligere ne dedigneris. Subſignatum Mediolani pridie Idus nouembres. Millesimo quadrigentissimo Nonageſimo ſeptimo.

3

IOANNISBAPTISTE PII BONONIENSIS COMMENTARIUS
IN FVLGENTIVM.

QVAMUIS INEFFICAX fulgentius autor qui maxime nitidissimus eloquentia levigatori filo di
cendi tereti: exacto: excusso: absoluſſimo orſus auscultatione fabularū ex ſitu uetustatis
erutā enodatoriā prolectat illicit errogat & pentiſſimo uiculō cōciliat auditorū lubē
tiā ſcribens procellis bellicis undiquouorſum detonatibus q̄eti. Leniminiq; poetico ſupfunden
tibus ſeſe gothis inter
turbantibus & tumul
tuatim diuexantibus
aīs ad celeſta phisicu
lāda & indagāda natis
hec i utilitatē publicā
laborioſe ſcriptitaffe.
ſunt. n. poetæ genus
ignauū qd lecto gau
det & umbra ex quoru
timonio nihil niſi hila
ritus accipendum pro
uenit. In tñq; occī euā
dunt ut loculariter &

FVLGENTII EPISCOPI CARTAGINENSIS MY
THOLOGIARVM AD CATVM PRESBITERVUM
CAR THAGINENSEM LIBER PRIMVS

Incipit

CVAMUIS INEFFICAX petat ſtudium res quæ carent eſſe
ctu & ubi emolumen tum deeft & negocii cauſa

falle dixerit ille. Nūq; poetoſi niſi podager. ocio gaudēt uirtutū oīum dulci ſemīario. hoc corp⁹ alt
tur: hiſ anius quoq; paſcitur & profecto ut plani⁹ dicā qd æq; uoluptificum gaudiale hilariſſū
appetibile q studioꝝ tranqllitas q litteraꝝ malacia q hoꝝ pabulorꝝ ſaginariū: Laxamentumq; &
grati diuerticuli meditatoriū: Aios ueget uenus uoluptatibus priſcus autor inq;. At ego herbā
do leuoꝝ digitum ſi hāc litteratoriā uoluerit: Sine qua te muſcā uides & muſcā aliqd minus: cū
qua porro cælos trāſcendis premis fidera: calcas inſera: & mētis multicupida remigio uectus cæ
lo ſublime caput inſinuas. ſirenhes dolor: heu laerimæ multos irretit: ut uirtutē uideant: intabe
ſcantq; relicta: ſublatāq; demū ex oculis. Inuidi quærant. Quæ temporiſ inutiles moras: & illiſcia
ſegniſcia censore insectatur architrenius libro primo hiſce luculentiſſimiſ uerſibus.
Velſicatur athos: dubio mare ponte ligatur.

Remus arat colles: pedibus ſubſternitur unda.
Puppe meatur humus. pelagi thetis exuit uſum.
Salmoneus fulmen laculatur: Dædalus alas.
Induit: ingeni furor inſtat: & inuita præceps
Rumpit: & artifici cædit natura labori.
Languida ſegniſ ueneris nutritiā tractat
Otia: dilatrix opum. diſſuada laborum:
Venatiua moræ uix inceptura: quod ipſo
Principio rumpit hoſtēnos crastinat actus.
Et quod præteritū nunq; facit uſq; futurat.
Ausus attenuat aios premit illigat artus
Contemptuſq; luto defædat aromate morum
Peetus odorandum: famæ ſecura pudenda
Affuſcit uitæ: uitliq; paludibus hærenſ
Sorde uolutatur oculoꝝ improuida cæco
Mentis ab excubiliſ expellit inhoſpita curas
Sollicituſq; metuſ: currentibus urget habenaſ
Ingeniis: fixoꝝ modo conamina ſiſtit.
Tedia ſegniſcia comitātur & inuida lætis
Tristitiae luxuſq; uagās. Laſciuia pompiſ.
Et uenus & renū cinctus petulantia Soluens.
Cognatusq; necis ſopor & precursor inermis
Torpor egeſtatis & amara obprobria uultu
Mæſta uerectido ſalibusq; irriſio mordens.
Et pudor & ptes inſamia nuda pudendas.

Et uaga propositi lenitas & nescia fixis
Mobilitas mansisse rotis:& deuilius error.
Votorūq; uices crebro incōstantia uersans
Et fluitans animus:& non statura uoluntas;
Pigrasq; molitiae:& inertia pigras laboris.
Et fractus studii langor morbusq; senectæ
Debilitas sterilisq; breui sub pondere manans
Sudor & accisis titubans ignauia neruis sed

Ex semita i uiam repe
dandum:& ad iterpre
tationis nostræ utibilē
elucubrationem desse
etēdum. sensus hic ful
gentius est:& si studium
sit inefficax inane:inse
rium res effectu hoc ē
euentu lucroso : & cō
pēdioso carentes secta
ri : quoniam cessante

lucelli specula & rubiginosi aura marsupii cessant & indagamenta rerumq; philosophicarum
inquisitiones ad quam scelestissimam nos opinionem urgerent temporum nostrorum calamita
tes:nisi portus famæ q; famei consulerem :honorū q; honoris:caelo q; cæno scilicet famæ uigilare iu
uat.quis nosset homerum Illius æthernū si latuisset opus! Cecimit.n.doctissime filius : & circū
specte: Ipsa qdē uirtus sibimet pulcerria merces : quā plauis sniam claudius bracteatis his ueris
bus ē mutuat: Ipsa qdē uirt⁹ p̄tū sibi.Nō opis externæ cupiēs: n̄ idigā laudis Diuitiis aiōsa suis
imotaq; nullis casibus: ex alta mortalia despicit arce.Credius pculdubio nos bello athanasii :q.
s. sub eo floruit placiades aduersus tūlī regē: negocīs & molestiā iniectā fuisse fulgētio.Rex.n.
q uocabat carthaginēsis r̄giā traduxit i tūlī siue tunetū(Nā utroq; mō dicer possum⁹)q certe
ciuitas scipiois pte tumulus erat editior postmō ob sit⁹ nalis facie mūltiorē cōmodi⁹ usū: & tuti⁹
fgib⁹ illic habitār. exædificari tūlī ciuitatē:quā tūlī uocār̄t hodieq; urbs illa barbarica sic appellat:ūn p̄ tu⁹ n̄ sine honoris p̄fatiōe noīand⁹ eqs desultoris sufficit armata numidica :masileaq;
cursu gyris uelocitate p̄cipua.Ampli⁹ ob hāc cām n̄ tyrāni tūlī carthaginē icolebāt q diruta
fuerit a scipione numātino.Fuit.n.renouata a senatu: quæ nunc manet annis duobus & uiginti
euolutis postq; a scipione fuerat euersa . Autor est eutropius libro quarto Fūrialiter & hostili
ter in romanos supfudisse se se tyrānum hunc afrum sidonius asserit ita prodens Tuniseos infer
ret byrsa furores.Fortassis tumultus is gothicus erat contra athanasiū imperatorem sautente
geta rege:qui cum tranquillatū: pacatūq; legiūs sunt qui athanasiū uelint gothorū regē.Is.n.
cum urbem intrasset:& tam ædificia ciuitatis q exornati q ad diem festum populi frequentiam
cerneret.ac p singula īte īhæreret.Cūq; deinceps imperatoris regiā ingressus obsequia offi
ciaq; diuersa cōspiceret sine dubio inquit deus terrenus ē Imperator : contra quē qcūq; manus
Leuare nissus fuerit: ipse sui sanguinis reus existit . Sed ut plentus intelligas sunt gothi separe
ex orientis & occidentis incolati.Temporibus.n.ualētiniani superioris augusti cū ita thraciae fines
gothorū tūc populi coiter hitarēt bisarie p alaricū ac frigidernū diuissi decreuerūt:ut utrāq; rē
publicā.i.frigidernus cū suis oriētaliē.Alaric⁹ cum suo exercitu occidētaliē opprieret.Hi ergo:q
cū frigiderno i oriētali remāserāt pte ligua patria ab oriēte ostrogotha id est orientales gothi di
eti sunt.Isti enī q occidiuas petiere regiōes ab occidēte uisigothæ.i.occidētales gothi sūt appelle
lati hos claudianus i alaricū getas appellat:q uel augustinō teste libro .i.de ciuitate dei horū im
pauit regimini.Crinigeri federe p̄s:pellita getari Curia,quos plagiis decorat nūlosa cicatrix .
Facilius his p̄missis itelliges claudiāi carmina i eutropiū libro secūdo.Nō p caucasias accito tur
bine ualles ē opus ostrogothis colitur mixtisq; gothūnis phryx ager. Et.ēt.eo mom̄to Statim.

Cesser inqri .i.hāc Sniam plinius libro q̄rtodecio naturalis historiæ.q̄ppe cū regredia fint n̄ so
litum postea inuēta:uerū ēt:quæ inuenerāt prisci desidia rerū internetione memoria indueta:cui⁹
sopni causas quis alias q̄ publicas mundi inuenerit Nimirū alli subiere ritus:circaq; alia mētes ho
minū detinentur:& auaritiæ cā tm̄ artes colunt ergastulū. carcerē:seclusoriū :miserū calamito
sum i hoc corp⁹ philosophi dixerunt animā uelut in ergastulū coniectā : hoc est talē phylacā &

4

& custodis quali serui cōtinētur ergastulares: q catēnati & ānulati crura fodiebāt humū. plinius obturgatiōe censoria succēdere nō delūnit tib⁹ suis: qbus cōpediti crura catennatiq; māus ter rau colerēt: huc ob delictū nobile mancipia cōlectabāt ad uiliora opera: a qbus operibus & ipſi opae diceban⁹. horat⁹. Accedes ope agro nōa Sabino. Apolides iurecōsulti uiles fuos appellat: & insularios: qui sine cluitate sunt in opus publicum perpetuo dati: & in insulam deportati: Autor martiāus digestis de p̄entis. Siue i ministeriū metallicū: ad q & fāmiae i ppetuū dānanc. fili modo & in salinas: & sulfurartas. Sed uti no scas aptius aduerte in salarios iureconsultis seruos illosce uocari qui i insulas ad ferrū ef fodēdum demandan tur & ad id genus cæ tera metalica. hoc di xi quo poeræ i osceno carmine sensa percipe

nenias lepore satyrico litas lubentius affectare dum ludicro talia uētilans epigrāmate comēdica solita ē uernulitate mulcre. Additur quia & mihi nup impassē dignosceris ut feriatas ad fatim tuaq; auriū sedes lepido quolibet susurro pmulceā: Parū p ergo ausculta dū tibi rugosā sulcis anilib' ordior fabulā: quā nup attica soporāte salsa nocturna præsule lucerna cōmen

res ita scribentis. Ductor ferreus iſularis & laternæ uideor fricare cornu. Tū scribe. Ductor ferreus: iſulariusq;. Visus ē. n. ductorē accipe p metalloq; eductore fuo: cū Ductorē: ubrato rem & lumborum ad cōcīniorem uenerē prāstādā quassonē intelligat: si qdē uel qntiliano p̄cipiente du etare exercitū non fine rubore: dicat. Ductare plauto scortū cōducere: q pudendā esse uocē ostē dit dicens. errabo potius q quis me ductet. Alibi si tenetis ducte ne disrūpamini: sunt nōnulli: q scribunt ita fere. Coctor furuus ut: iſulariusq; iurecōsultis cū arbitro petronio uocātibus cocto rem seruū coquū. Digestis de uerbō significatione m̄tio fit de seruis iſulariis hisce pompōio. Insularius aſit urbanorū nūero est. Qui ēt apollinaris ergastulare aerē nubilosum: & caliginosū uocat. a uerbo græco εργάστησι operor deflectiē ergastulū: q illuc operaē serui mittebāt. εργάστησι opārtus. hac uoce Scatēt eruditū ferme oēs. Nenias. camēnales modulos flābiles precipue & amatorio zelo lugubres. Nænia ē carm: qd in funere laudādi ḡfa cantatur ad tibiam. Sunt q eo uerbo finē significare putat. Quidā uolūt næniā iō dici q uoci similior q̄ritōia flentiū fit. Quidā aut̄ aſunt næniæ ductū nom̄ ab extremi ītestini uocabulo: graci. n. vālātī v uel vectōv extremum dicunt: Sicut q cordarum ultima γένετη dicunt extrmam cantionis uocem næniām appellarunt: Næniā deæ Sacellum extra portam uiminalem fuerat dedicatum. oratus cū cæteris uituit hac uoce sidoniusq;. Litas. picturatas: distictas: uariegatas. Lino: leui: litū: Diomedes & lītū: exit maro. & paribus lita corpora guttis. sīt illino facit illitum. ouidius. quē non offendat toto sex illita uultu. Sublinere os plauto i aulularia decipere significat: & cōtemptim habet. Tractum a pueris eos carbone tigentibus: quos ridiculario despectu habebant. Vernulitate. morologio: oximoro: Sale: ledoria: scomate: dicacitate: quomodo loquaculi uernæ sunt garrulitate placentes intermina: uñ tibulus cecinit eleganter. garrulus in dñæ ludere uerna sinu. hinc uerniliter loquaciter pariter & uernilitus. Vernæ appellantur ex ancillis ciuitum romanorum uere nati: quod tempus anni maxime naturalis faturā ē. Permulceā susurro. apuleiana uerba ex līminari pagina historiæ de asino aureo. susurru luci⁹ appellavit q illa permulganda nō essent & in uulgus adīgenda: uerum auribus instillanda seorsum: seuic̄tīm: seductius audienda: Tānq; επτήκος Τάελευσινια. Soporante salsa. lego. saporante salsa uel: quod aptius: soporata falsura: hoc ordine ordior fabulam soporatam hoc est in sopore: in sopni inuolucrē: & signitum sopniale: uellatām condimento: sale: lepore dexteritate: comitateq; græcanica. Salsuram & indi scriminatim salturam conditionem: conjecturamq; salgamartam: & tempus tempestuum matutitatis p̄cipue falsamenta conficiendi plautus in curculione in collatiuum lenonis uentrem cauillatus: perdura dum intestina exputrescunt tibi nondum saltura sat bona est. si id feceris uire poteris intestinis uillus. In hoc loco pro sale: & sictitia: fabulosaq; comitate posuit admirat⁹ græcos: qui uellamento tam lepido optimos fabularum sensus tuoluisserint. Similiter non salem uerum salsuram & salsuginem pro re eadem ponunt hoc adagio. αλλά οὐκ εὐεστὶ αὐτῷ: hoc

est falsura non est ipsi: in misericorde suaues & ingratos. Delusam. perscriptam: elucubratam: dete-
xtam. Id. n. uerbum ludere significat autoribus emuncta naris: qd ludus sit scribere poetis: & inge-
nuarum litterarq; professoribus quamobrem uergilius in buccolico ludrico Lude: e quam uellem
calamo permisit agresti: huic opitulat & subscribit epigrammaticus poeta. Lufimus inoculis uer-
bis. hoc iuro potenter p geniu famæ. ornicrotâ scribitus onirocriten: Tu latine conjectorem: &
sopniatorem interpretere. Graca uoce pariter hi oniropolæ dñt insopniog interpretationib9

pecuniaq; summulum
corradentes: qñqdem
id genus diuinaculorq;
& ariolog in pretium
fecere deos oveip̄ kai
oveiatos insopnium
dicitur oveip̄os sopni
deus. oveip̄os sopniū
kṛīvō iudico. kṛīthō
iudex. ab his kṛīthīov̄
iudicii locus appellat:
uñ onirocrites iflectit
qui & onirocriticus ap-
pellat. A fili deriuatiōe
onirogonō inclinam fluxū seminis i sopniis morbi exitiale & pemptoriū: ad quē arcēdū lamīnas
plūbeas lūbis frigidae plinius uice p̄sentarie medela exhibet. Sunt sopni multiplices partes
a macrobio narratæ in primo insopniū scipionis. omniū quæ uidere sibi dormientes uident qnq;
sunt principales diuerstites & nomina. aut. n. est oveip̄os secundū græcos quod latini sopnium
uocant. aut ophæus: quod uisio recte appellatur. aut χριματισμος: quod oraculū nūcupat: aut
est evutviov: quod insopniū dicitur: aut φαντασia: quod cicero quoties opus hoc nomine fu-
it uisum uocauit. oraculum probatius ex his. sopniatores censos: & honore hītos a priscis docet
amphyaraus cultus ob hoc qd in attica uaticinās sopnia petētibus inducit. sup cōectorib9 belle
sane philostrat9 libro secūdo de uita apollonii tyrānet. sopniog interptes: quos oniropolos appel-
lāt poetæ de nulla unq; uisione antea cōsultoribus respondebat q; uisiois horā fiscitati essent. Nā
si matutino tempore sopnium apparuissit: tunc de illo conjectari se posse arbitrabantur: quia
tunc recte uaticinari posset. anima cum esset uino: ciboq; liberata. Sin uero, primo sopno: aut me-
dia etiam nocte: cum adhuc uino suffocata: demersaq; est anima sopnium diceretur apparuisse:
sapienter quidq; respondere abnuebant. Ariolantem. conjectantem: diuinantem. ariolos om-
nis abs se segreget plautus inquit quos ab ara deflectunt. Ariolari ab his tractum præsentiscere:
præuenire: conjectare plauto & apuleio quoq; iam naribus meis ariolabar tuccetum perq; sapi-
dissimum. Sulpicillæ puellæ ausontianæ. Psiches animæ: puella: quæ sub animi nostri canta-
tur in uolucro hāc cupidio deperit curiosulam in eius effigiem: quam tegef uolebat: sub arbitrio
lucernæ contemplandam. phædriam. quid si phædram legas: quæ ueluti petulans & amatrix re-
gina hippolyti igne medullitus & animitus uita lacrimabida carnificinam amatoriam defiebat.

Tumulum. sepulchrum hoc est sepulrales erumnas: & eiulatus defunctoris. Nil obstat quo
q; si tumulum scribas. Fuit enim amatio phædriæ intempestiva tumultuosa turbationis theseo
causa: qd immrito filius recognoscitur ablegatus: & discept9. Illa a trabe sublimi collum noda-
uit amatrix. Intercapit excapit comiter in sinum suscepit sui lumenis amorabundi. posses & in-
tercapit pessum dedit dissecavit: & diminuit interpretari quoniam dum ad lucernæ tendit amo-
res lumenos abildenus adulescens: procelloso mari: undabundo sauenti suffocatus est. De
quo lepidule martialis. Dicebat tumidis errans leander in undis mergit me fluctus cum reditu
rus ero: Musæus uatum facile princeps leandricos natatus lucernam exceptisse scribit: quam ama-
torii sodalitatem fidam consciam uocat in limne sui poematis. hunc lychnum cum lychnucho com-
plexibus amasiæ fruentes apponebant: ut numeris omnibus formositatis absolutam puellæ cō-
templarent: qñquidē nil iuuat in cæco uenerem corrūpe motu si nescis oculi sunt i amore duces

tus sum: ita sopniali figmento delusam: quo nō poetā furentē
aspicias sed onirocritē soporis nugas ariolantē aduertas. Necq;
enim illas heroidarq; arbitreris lucernas meis præsules libris q;
bus aut sulpicillæ procacitas aut psiches curiositas declarata
est. Necq; illā quæ maritū phedriā i tumulū duxit aut leādricos

5

proptius de hae. q̄ multa apposita narramus uerba lucerna. ep̄grammatariū quoq; o quæ p̄lta: quas utrīq; pugnas felix lectulus: & lucerna uidit nymbis ebria n̄icerotia. Alibi. me ludere teste lucerna: & suuat admissa rumpe luce latus. peculiariter & domestice celebrat post ipsum musetū a ceteris herus apposita lucerna: de qua & ouidius. Iam dormitāte lucerna sopnia quo cerni tpe uera solent. Lucernā amatoribus pr̄ministrasse signat lucius n̄ libro q̄nto de afino aureo hem audax & temeraria lucerna: & amoris uile ministeriū: īpm ignis totius deū exuris. Cū te scilicet amator aliquid: ut diu tī cupitis ēt nocte po tiret primus inuenierit Intyranio luciani dia logo: Cōscia curarum & oculorum iternan tia lucerna in testē uocatur: quæ uidisse non nulla dicer: quæ nō ue recūde referri possent sed audire lucianum si matus aduerte. εγω τοι μεθό Ημεράν μεν ουκ οίδα. ου γαρ πα ρην. αδετων μυκτων εποιει και επασδχεν οκνω λεγει. πλην

nata² intercēpit: sed quæ nostrū academicū rhetorē ita usq; ad uitalē circūtulit quo pene dormientē scipionē cæli ciuē eſ fecerit. Verū respūblica uideat qd cicero egerit. Me Interim discedentē a te domine dū quasi urbanis extorē negociis rura lis ocii torpor astringeret euitās erumnosa calamitatū naufragia qbus publicæ incessabiliter uexantur actiones. Arbitrabar agrestem secure adpisci q̄tē ut p̄cellis cura & cælantibus quo

αλλαζεθεσσαμν γε πολλακαι αρρητα. και ποδσδν υβρυν υπερπεπαικοτακαι τοι παλλακισ εκεν τοῦ Δαιον οὐκ επινοναποσθναιθελων. οδε και προσιγελετοι διορωμενοισ. και το φωδηού παντα προτον κατειλαννεν. Academicū macroblū: q̄ cōmodissime ciceronē iterp̄tat cōgressū scipiois cū charissimo singit: libera: Soluta: sui cōpote: & reduce ad originē suā ab iuratis hisce ultæ claustris: aīa. siqdē ex autoritate apuleiana i auscultationibus philosophicis ui culis liberata corporeis sapientis aīa remigrat ad deos: & pro merito ultæ purius: castius ue transactæ hoc ipso se deorū condictioni cōciliat. Academia porro locus sūt arborosus: cānulentus: & haud quaq; fideliori ualeitudini cōmodus noīe sortito ab academo heroë. In hanc secessit plato cōsulto: & ex aī Snīa morboniam: ratus conflictus: & decertationes corporis i hūc modum se posse superare. Ab academo denominata uel is uersus indicat: atq; inter filias academi quare reuerum. Cicero grāce protulit penultima longa. Inq; academia nitida: nitidoq; lycio. Com mentator outidianus hallicinatur in enarratione illius carminis ex libro secundo metamorpho seon. Munichiosq; uolans agros: gratamq; minerua despiciebat! humum cultiq; arbusta lycii. Mons ille notissimus lycæus longule dissitus est ab athenenis: de cuius Locis urbis sit a poeta méto. Indecorum enim fuisse ex calcaria uti dici solet in carbonariam transfluisse. Cæterum interpre tis error ob hanc causam prouenit: q̄ ita grāce scribitur λυκειον. solens enim est & usitatissi mum. ει. in oe transferre Nos grāce proferimus: ut distincium sit aliquod & differentia inter archa dicum montem: & atticum gymnasium. In hoc lycio disputare consueuerat aristotiles: de quo gellius intelligere uoluit cum ait: Forte cum in lycio consederamus. refert hermippus in ultis cum atheniensium legatus ad philippum profectus eēt aristotiles academicæ scholæ præfectum fuisse xenocratem. Cum uero reuersus esset: scholamq; sub alto usdisset elegisse in lycio peripa tum. Luctanus in alexiphane. ει τα το δειλινον περιδιηδομεθα εν λυκειω. Incidenter ema cula liuiānum exemplar libro prio de bello antiocheno. sed cynosarges: & lycæi: & quicquid sancti: amæniue: quod circa urbem erat incensum est: ubi perperam lycani legebatur. Ad uitalē. ad eam ueram sinceram. beatificam ultam: auithernam: atheriam: sideralem: quæ sola nuncu panda ulta. hic enim ut philostratus inquit omnibus horis mortui sumus: Cui lucretius astipulatur. Mortua cui uita est prope uluo atq; uildendi: qui sopno partem maiorē conteris aut

cū secus præstet usq; vigilantiam sapientia: quod his eruditissime libro quarto canit antclaudian⁹
Acris occultos aditus: secretæ latebras
Altius inquirit phrenes̄is: sensuq; profundo
Vestigans: uidet intuitu meliore uagantes
Aerios clues: quibus aer: carcer: abilis:
Pæna dolor: risus: mors: uiuere: culpa: triumphus
Basilæus ille magnus ex rebus & actis
& auctis appellat⁹: se se
ait in spe uiuere uitæ
calicæ quæ sola uita
uocanda sit: cum cui⁹
minima portione tot⁹
mūdus haud quaq; eli
geretur. ei⁹ uerba li quis legere uellet apposui. ει ποι τοι σ Των ἀνθρωπινῶν μεγαλού
δε εὐχήσ αξίον κρινομέν. Η τούδε ξοντάς αποβληπομέν. αλλα επι μακροτερον προμέν
τοι σ ελπίσι. και πρόστερον Βιου παρασκευήν σπαντα πρατόμεν. ex codicibus uariis si le
gis a uitali circumultu posses penita & intrinseca eruditione Interptati purgauit defæcavit: emū
daulit: elauit labeculis humanis: quo fidalibus cohibiliter inspiciendis esset apparitor. Seruus
æneidos libro sexto. Circūluit purgauit. antiquū uerbū. plautus pro laruato te circumferam. i.
purgabo. Nam Iustratio a circumlatō dicta est uel theda uel victimæ in qbusdā uel sulfuris. Iu
uenalis. Cuperent Iustrari si qua darentur sulfura cū thædis: aut si foret humida laurus. plaut⁹ si
mister in amphitryone circumferri pro eo q; est purgari dixit quæs⁹ quin tu istanc iubes pro ce
rita circūferri. Circūferre sicuti marcellus autor est propriu Iustrare significat. Lucili⁹ libro secū
do: tū fert omnia sum circumlat⁹. Sic. n. legerem mallim apud marcellū fert q; facto. est. n. fertū
libaminis genus: & sacrificii pinguis: unū struefertari: Sic. n. corrige pompeii discophori: & diri
bitores qui in mensa inferūt lautas struices. Nec secus persianū id carmen intellige. At tñ his
extis: & opimo uince fert Intendit: ubi in farto uocē nihil deluxatū fuerat. eadem uerruca de
formatur & pompeius. ubi sic legit⁹ Fictū genus libi: q; crebrius ad sacra serebatur: nec sine strue
altero genere libi: quæ qui afferebat struefertari appellabant. tu ubi fictū est: scribe fertū q; infe
ratur inter sacrificandū fertū uocatū. Cato in libro de re rustica. Iane p̄ te hac strue cōmouēda
bonas p̄ces te p̄cor uti sies uolens. ppitius mihi: liberisq; meis domo familia: q; mea: mact⁹ hoc ser
to. Nō min⁹ elucubrata fuerit interptatio si circumultu interptaris liberū fecit: expeditū īmunem
a uitalibus hoc est ab hac labe labida labosa: & uita terrena: quæ potius mors appellanda sit. Vt
Imago fit: & metaphora ab seruo: q; uindicatus & assert⁹ in libertatē circūlagebat: & illa uertigo
dicebat. huc persianū carmen id uergit. heu steriles ueri: qbus una quirite uertigo facit. Seneca
in octavo epistolarum Non differtur in diē qui se illi subiecit: & tradidit statim circumagif. Verti
ginē perscius hāc in subsequēte uersu turbinē uocat: q; instar turbinis: q; uerbere citus p̄ sola fle
ctitur indefinenter: ita uertebatur seruus. Verterit hunc domin⁹ momento turbinis exit marc⁹
dama hoc est subito post illam uertiginem in libertatem redigentem fit liber. In tritis tamen
& peruulgatis persciu codicibus temporis in doce legebatur. Faciendi libert tres partes eē doce
bit adstatim boetius in commentario topicorum: unde plautus. Trībus conduci non possum li
bertatibus alcione. Auticula littoralis & pelasgica: quæ ob mortem naufragiosi mariti cum in
mare tentat exilire plumata est. outdius alciones memores cælicis amati nescio quid uisa suarū mi
hi dulce queri. Nidulantur per septem hybernos dies fugiter persuerante nidamento: quando
non unquam alias mitiores & moliores uentorum flatus: strato mari malacia & pellacia: ut dicas
his auticulis ob neptunigenam cognitionem obseruitare: a qua mollitate: & tranquilla quiete
plautus halcedonia tranquillitates: & fori interstitia uocat ita prodens in calina. alcedonia sunt
circa forum: q; quæ latialiter alcione: græce sit alcedon alcedo: autore pompeio: dicebatur ab
antiq; pro alcione: ut p̄ gaiy mede catamit⁹: p̄ niso melo. Quidi⁹ holce dies septenos carie cōple
xus ē p̄q dies placidos hyberno tpe septē incubat alcione p̄dentibus æquore nidis. Tūc uia tutu
maris uetus custodit & arcet æol⁹egressu: p̄statq; nepotib⁹æquor. a qbusdā alcyon auis appellat⁹

in torporē urbana tempestas exciderat uelut halcione niduli
placitā serenitatē uillatica semotōe tranqllior agitassē sopitisq;

alcyone mulier sup hys ouidius ambrosius elianus plinius: aristotiles magnus albertus tiergilius littoraq; alcyonem resonat & acathida dum. Luciani quoq; extat libellus: cui titulus ē alcyone: ubi socrate iterserit exemplariter disputantē nūqd reaple di p̄apolleat ut iis apparere mortales i antīū trāsferre: ubi qd plautinā siam fulcit qm̄ nūdulātur trāqllat & sedatis maritimi fluctibus ait puerbialiter in oīa nīdos halcyonios translatos. Clasīcis. rōchis: sānis: clamoribus: sonoribus instar militaris classici p̄strepētibus. Classica peculiariiter incētiua bellica uocantur: uel autore tibullo. martia cui sopnos classica pulsa fugēt. galagētici gothici: mūdior: nitidior & terfior elocotō. Galatas. n. graci gallos appellant: qd miscella nea gothi cū gallis turba: q ut supius explicatūtū dñr getæ: pīnde galagēticos gothos e loqueter appellat. De facatā. depuratā: puratā: serenā: nitidā ueuti faculētis oīb⁹ curis absterfis. plautina uox ex aulularia. Iā defacato tandem aio egredior foras. Defacare uerbū. faculenta p̄ fetutina lucio: cāteris. Angina erumna: dolor: cruciamētū: cordoliū: morb⁹ fauces angens: & strangulās ni properæ medelæ subuentēt. plautus. In anginā uertere me uelim: ut illi lenæ fauces constringā. Græcis κυνηγούνται nō finant: quis ita uersum uideri possit: q eo morbo domestice strangulati soleant canes. Gellius autor & demostheneti corruptum peccūta descī usse aclientis causa. commentus se laborare cynanche: quam animaduerteis ille strophā demo sthenicam eum reperecūt hoc sale. Nout te argyranchi laborare: auro obſepiente fauces: quo amicū concione non tutaretur. Pompeius angor ē animi uel corporis cruciatuſ propriæ a græco κυνηγούνται. strangulatione dictus: unde & faciū dolor angina uocatur. Plautus uellem meū anginam uerti: quo hūte anicillæ fauces præoccuparem. Anginam uitriam habere dicuntur: qui uino suffocantur. Nouerca. quæ ſauiter homini nouercatur inſerens tristia latis. Quod pātinus eleganter aſſerit. Quis te impacata consanguinitate ligauit fortunam inuidiamq; deus: quis iuſſit iniquas æthernū bellare deas: Plato ex eodem vertice censem dulcedinem amaritudinemq; deſhuere: uoluptatem & dolorem: quando ut turpilius inquit. toppe fortunæ comi mutantur hominib⁹. Lepidissime lucretius. medio de fonte leporum surgit amari aliquid. graphicē post hos ἀλόπους Ηὔοντος εστι η λητή σφελφη. Claudianus. magna repente ruunt: summa cadunt subito. philosophice nāſo. & quæ tibi lata uidētur dum loqueris fieri tristia posse putā. In amphitryone plautus fūſſius & explicatius. parua res est uoluptatum in uita atq; in ætate agunda p̄r̄ q̄ quod molestum est: ita cuiq; comparatum est in aetate hominum. ita dis placitum uoluptati ut maror comes consequatur. quin incommodi pl̄: maliq; illico adſit: boni si obrigit quid. Rursus ouidius. Sed tamen uſq; adeo nulla est sincera uoluptas ſollicitumq; aliquid latet interuenit. Quin in melle quandoq; amaritudo ſubeft Iuxta grecum prouerbium. Sub lapide ſcorpio. Venustius apuleius. nihil quidq; homini tam proſperum diuinitus datum: quin et tamen admixtum ſit aliquid difficultatis: ut etiam in amplissima quaq; latitia ſubſit quæptiam uel parua querimonia coniugatione quadam mellis & fellis. Vbi ubi ibi tuber plinius infalicitatem quandam censem timere ne fortuna labafeat. pedissequa comes affecla iugali quadam competetia iugiter iugata: quemadmodum ancillæ pedissequæ ſecuntur heras. Sunt ſandaligerulae plauto: quæ induunt dominae ſoleas: quali officio uoluit ſædulum amatorem fungit ouidius cum inquit in arte. et tenero ſoleam deme: uel adde pedi. Dicebat plato ſapientem eſſe pedissequum dei Inditionū. tabellarum: diplomatiū: ſupplicū libelloꝝ: quales epifcopo per litigates offerri ſolent Moſtanca. uilia: nugatoria: nihil ſutiles pragmatias: de quibus ſollicitus eſt & plini⁹ cæcili⁹

in fauilla silentii raucisonis iurgiorum classīcī quibus me galagetici quāſſauerāt impet⁹ defecatā ſilētio uitā agere credita bā ni me illuc quoq; māror⁹ improbior⁹ angina ſeq̄ret ſælicitat̄ ſeq̄ nouerca fortuna: quæ amarū quoddā humanis interſerit ſemp negočiis me quāſi pediſſequa ſectaretur. Nam tributaria in dies conuētio compulſantiū pedibus limen ppriū triuerat: noua inditionū ac momentanea pſerens genera quāſi my darex ex hoīe uerterer: ut locupletes tactus rigēs auri materia

abſterfis. plautina uox ex aulularia. Iā defacato tandem aio egredior foras. Defacare uerbū. faculenta p̄ fetutina lucio: cāteris. Angina erumna: dolor: cruciamētū: cordoliū: morb⁹ fauces angens: & strangulās ni properæ medelæ subuentēt. plautus. In anginā uertere me uelim: ut illi lenæ fauces constringā. Græcis κυνηγούνται nō finant: quis ita uerſum uideri possit: q eo morbo domestice strangulati soleant canes. Gellius autor & demostheneti corruptum peccūta descī usſe aclientis causa. commentus ſe laborare cynanche: quam animaduerteis ille strophā demosthenicam eum reperecūt hoc sale. Nout te argyranchi laborare: auro obſepiente fauces: quo amicū concione non tutaretur. Pompeius angor ē animi uel corporis cruciatuſ propriæ a græco κυνηγούνται. strangulatione dictus: unde & faciū dolor angina uocatur. Plautus uellem meū anginam uerti: quo hūte anicillæ fauces præoccuparem. Anginam uitriam habere dicuntur: qui uino suffocantur. Nouerca. quæ ſauiter homini nouercatur inſerens tristia latis. Quod patinus eleganter aſſerit. Quis te impacata consanguinitate ligauit fortunam inuidiamq; deus: quis iuſſit iniquas æthernū bellare deas: Plato ex eodem vertice censem dulcedinem amaritudinemq; deſhuere: uoluptatem & dolorem: quando ut turpilius inquit. toppe fortunæ comi mutantur hominib⁹. Lepidissime lucretius. medio de fonte leporum surgit amari aliquid. graphicē post hos ἀλόπους Ηὔοντος εστι η λητή σφελφη. Claudianus. magna repente ruunt: summa cadunt subito. philosophice nāſo. & quæ tibi lata uidētur dum loqueris fieri tristia posse putā. In amphitryone plautus fūſſius & explicatius. parua res est uoluptatum in uita atq; in ætate agunda p̄r̄ q̄ quod molestum eſt: ita cuiq; comparatum eſt in aetate hominum. ita dis placitum uoluptati ut maror comes consequatur. quin incommodi pl̄: maliq; illico adſit: boni ſi obrigit quid. Rursus ouidius. Sed tamen uſq; adeo nulla eſt sincera uoluptas ſollicitumq; aliquid latet interuenit. Quin in melle quandoq; amaritudo ſubeft Iuxta grecum prouerbium. Sub lapide ſcorpio. Venustius apuleius. nihil quidq; homini tam proſperum diuinitus datum: quin et tamen admixtum ſit aliquid difficultatis: ut etiam in amplissima quaq; latitia ſubſit quæptiam uel parua querimonia coniugatione quadam mellis & fellis. Vbi ubi ibi tuber plinius infalicitatem quandam censem timere ne fortuna labafeat. pedissequa comes affecla iugali quadam competetia iugiter iugata: quemadmodum ancillæ pedissequæ ſecuntur heras. Sunt ſandaligerulae plauto: quæ induunt dominae ſoleas: quali officio uoluit ſædulum amatorem fungit ouidius cum inquit in arte. et tenero ſoleam deme: uel adde pedi. Dicebat plato ſapientem eſſe pedissequum dei Inditionū. tabellarum: diplomatiū: ſupplicū libelloꝝ: quales epifcopo per litigates offerri ſolent Moſtanca. uilia: nugatoria: nihil ſutiles pragmatias: de quibus ſollicitus eſt & plini⁹ cæcili⁹

q̄ is labor momento uaneſcit. & tēporarius honor ē ob id momentanea dñr. momen dicimus & momētū. lucreti⁹. momē ſi pñt cōcūſſa moueri. In aſinaria mallī ſic legere pmitto iſtoc mo mine ſolutā rē fore. hoc ſentu. ſi reſribis: & mihi phylacifatē ſoluſ hāc pecunia promitto rē ſolu tam futurā: nec posterius eris i negocio. ſi aut̄ noīe ſcribis inibi expone debito tanq̄ ſpondet̄ hoc ſolo noīe. i. debito expūcto & induc̄to rē futurā liqdo ſolutā. Quis neſcit noīa debita & debi tores uocari: qua dictiōe iurecōſulti ſcatēt. & oratiuſ att. noīa ſectatur mō ſumpta uete uirili. Ca tholica colūellā ſnia ē bona noīa fieri mala ſi nunq̄ interpelles. ſaty rus. q̄ uēit ad dubium grādi cū codice nom̄. Cicerō facere multa noīa poſuit p debitis elegāter & graphice.

Pellulos. uectes: ferreas obices:feras. anti pagināta. plautus i curculio. pelluli heus pelluli ſuſſilitē Sidonius i hoc ſignificatu utitur hac dictione. oppellu latā firmiter ianuā p eo qđ eſt munitā: obar matā: clauſam pellulis obſfirmatā luci⁹ appella. Gentilis p̄cipua: honorifica amplifica: & donum gentilitiū: quo frui gauderent & gentiles: cōſulareſq̄ gentilitiū ſtematis. Gentile repperimus poſitū p nobili: & honorato: un̄ fit aduerbiū gentiliter. Gentiles: quos neoteri paganos appellat uocitā ſacræ litteræ. illi grecis æthnici dñr Amplius cū noniunq̄ occurrant ſidel recepta ſcriptores paganos appellatēs: quos nō diſertiores ſed eloquētiores getiles uocitēt. Accipe quā cām ſubelle rear. paganos nr̄i uocat & peculiari ter iurispi tō militātes. ſiue re uera pagāl ſint: ſiue ciues: hac figura loqndi doctis uſitatissima & freqntiori: q̄ & ſatyrograph⁹ uſus: eo hemiſtichio ex calce. Cōtra paganū poſſis. qñqdē igit̄ ſub xp̄i uexillo n̄ militēt æthnici ob hoc ſcite cohibiliterq̄ pagāl dc̄i. Immortale. uita nr̄a ē ut ita di cā afriea: & ut dicit i Διας κεκων i tm̄ quotidie ſcatet& exupat iſortunis: i. quā ſniā p trepti ce tibull⁹ glycirodos poeta. Nūc mare nūc lethi mille repēte uia. cōſignate curti⁹. dū unū ſcedi um extinguit alterū exardescit. Plautus in aulularia. Ita mihi ad malū malæ res pluriae ſe adglutinat. Regis: athanasii q̄ gothis iterneſtis & expugnat̄ ſpace ſesta tranqllauit orbē. Crepusculū antelucium. eotinon tempus & matutinum qñ aurora in roſeis effulget lutea bigis: & cælū ſequi ſans purpurea face diuſſa nocte ſerenat oīa. Cū nox it i diē tempus id Hōs a græcis dī uſitatissimā malatinis uoce: cū dubiū eſt & ambigū nungd nox ſit an interlucente phosphoro dies: crepusculum id dī. Crepum greci dubiū uocant: un̄ q̄ inter utrūq̄ uolat dubiū uictoria penis crepum diſcrim lucretio pñnciatū. Crepusculū deſcribit naſo ita canēs. Nec poſſis dicere lucem inter utrūq̄ tm̄ dubiæ conſinīa noctis. Crepi ſenes ab hac deriuatiōe dicti capulares & exitus dubiū uitatq; exodio hoc eſt conſinīo collocati. Ab hac dictione crepusculascere dī adueſpascere ſiue noſtēſcere: uſitatius q̄ lucescere ſignificet. Crepusculū & i noctē eūte die dicunt op̄θροδ quoq̄ crepusculū dī un̄ op̄θρογ̄ apud hesiodū in εργεισ epitheton hirūdinis q̄ matutino maxie tpe canat & ſecundū fabulas ſiltū ploret ithylon. Flagitam̄to. flagello aſſultu incuſione. ſicuti dicimus petere & impetere pro eo qđ eſt ferire & inuadere ſimiliter flagitare inſilire & fluctuabundis undabundisq̄ agmfnib⁹ iſultare. Muricatos. ferreos tibialibus & ocreis ambientibus ipsa crura ſpiculationes & pōderofiores murices claui ferrei dicunt. hinc apud pliniū leges catonis ſniā ſuiſſe muricibus ſternendum forum fortassis muricē clauum illū intelligit caligularem quem intellexit plinius libro. ii. naturalis historiæ cum dicat quosdam eē montes i qbus uiātium ex ſan daltis haereāt claui: de quo & ſuetonius aſſerit una cū auſonio caligulā uocatū. ſup hoc iuuenal. & idigito clauiſmihi militis haeret. De caligari milite: & clavo ſit i digeſtis a iurecōſulti mentio. Troadū. trojanorū mixtū & matronarū illadūm quæ demiter arbitratæ ut post homerū nō

minus idonee describit uergilius: græcos sarcinulas: & tiella collegisse uscissatim ostentabant loca: quæ nimirum fuere grata olim iā pridem ab argolicis possesa tentoriis. Internetio. inter ē uox: quæ totū significat: & uniuersale significationē habet. Sicut interbibere plauto penitus: to tūq; b̄ibere significat: Cuius hæc uerba sunt. quæ iterbibere uino si Scateat fontem pyreneia cor inthiensem pōt. In asinaria pariter. Internatus ē nos futuros ulmeos. Internetiōem similiter appellamus uniuersalem cladem: ex qua nullus effugerit icolumis. Frequēs ē liuī i hac loquendi figura uti dicat ad ultimam internetionem redacti: hoc ē stragem calamitatem: exitium ab internecādo. Sētosa senticosa: spinosa hæc loca senticeta uepreta. lumenta: & tesqua dicuntur indifferēter. Ulterius cū data sit ansaq; sint rai collibuit interpretari. Scribūt Iure consulti nūqd si chasmate pierit fundū teneatur agricola: respondent nec utiq; debere. p̄terea si ragū sucreuerit agrū turpi si

parietū indumentis exuti post domesticas stationes ambulare potius discimus q̄ progredimur: & maronæo uersui consimiles. Tandem liber equus campo potitur aperto. Intuemur arua: quibus adhuc impressæ bellantiū plantæ muricatos quod aiūt: sigillauerat gressus & formidine mēti nondū extersa hostes in uestigiis pauebam⁹. Terrorē. n. p̄ sui memoria miles hostis hæredē reliquerat. Sed troadū i morē ostentabamus alter utrū loca quoꝝ recordationē aut internitio celebrior faciebat aut preda: Tandē inter sentosa nemorum fruteta quæ agrestis olim deseruerat manus Nam intercapediante pauoris proli

tu dehōestates nūqd ob hoc cōductor autoreſ & teneat. Teneri rūdēt cū dānū puenerit eiuscē i curta & iuxta puerbū uetus. Compedes quos fecit ip̄e gestet faber. belle mehercule iurecōsulti & cōsultissime scripserūt. Cāterę i codice mendi labes inoleuit. haud quaq; n. rati legēdū fuit. n. rati q̄tum conjectura possumus assequi spini mucronatores: & aculeatlores: De quibus ouidius. Aut te traectis æea uenesica ratis Deuouet aut alio lasius amore uenis. senti certe & acu uenesicæ quasdam cāreas imagunculas fictuabant: quarum corda ueruculo: spino: & acu trahentes philtro & amatoriam pelliculationem fore spabant. ouidius alibi. & miserū tenues i lecur urget acus. Liuitus libro. III. de secūdo punico bello senticeti uepres acutiores silt rotos si ue ratos spinos appellauit: cuius hæc uerba sunt. Sutrinæq; Postremo cortis: herbisq; & radicibus & corticibus teneris structisq; rois uescerant. Ibi structos nō triualiter. & simpliciter interpretare: uerum pro conditis dapinatis in cōditanea coctis esculenta: quali cōdimento struictores utunt cellaritæ scilicet q̄ cōditas epulas disposite secāt his in stiente struendi peni cura. Nō me præterit cōuelli liuantū exemplar in rubis & rogis succidanets adscriptis adscriptis uocibus pro genuina ratis Coeterū cū uox ista rara sit: & iſolēs latinitati: haud quaq; foret indecor⁹ si naſo nis exemplari pro ratis substitueres dictionē lepidiore & significantiore ramnis: pariter & liuano. Ad hoc sp̄t aliter ad pronos illicit Ioāniffrācīci mariani. Ducalis cōfiliatoris cōfiliostiflii: uiri extra oēm īgenii aleā positi q̄ ut semel dicā ē Θασος αγθων: codex mēbranaceus: in quo ad finē mēdi procluitate legit rāniis: ad hoc facit q̄ uernacula lingua ragias id spinas genus cunctū dicat est. n. ramnus spinosum: senticosūq; uirgultū: idq; peculiare: quo ut ipendio crudelioribus erumnis astigerēt christi sotera n̄m coronarū uallis spinas ad inferendā pānā munitionibus huic uergit architreniū ſuia libro secundo. Nec simulat ſp̄fa cristaṭa cuspide ramnū: cū prius ruscū p̄posuerit. Fruteta. arboreta padifos: uiridaria: loca fructiferis arbuscul' amēnus ornata. Dīr & fruticeta mixtim unde fruticare ſtripescere: ſobolescere: adolescere. Satyrus. sed fruttante pilo neglecta & squalida crura Frutex nec inter herbas: nec arbores annumerat. his deprefior: illis alior. Intercapedinante. capedine: ſpacio: intestitio interuallante. Sicuti libro primo floridorum diſcapedinare lucius protulit eodem nitore: & haud penitus abſimilem uocem fulgentius inouauit. Diſcapedinare lucis significat: capedine: cauitate iterſtitio multiforatili & foraminu lento digitos ipsos modulatorios adaperire: ſelugare: diuaricare modificationi ea Intercapedinē muſico: & fistulari cōcentu. Intercapedo pro penis intra pilurum receptaculo qua uoce ſcenā priſci decenter utebantur: quod una cum cāteris in epifolarum nono marcus tullius autumat.

Lurida.rubigine infecta:ferruginea.Luror color is appellat q̄lis uisitatur i fugillatis:& pullicetis: nigrisq̄ cyaneis:qñ ueneno expūctis unguis nigrat.oudius in hunc modum cecinit . Lurida terribiles miscent aconita nouercae. Vaccinam.adiectiuū a vacca:quæ certe q̄ fugo colla nō subicit:& plerunq̄ iniugis est resoluta:mollia:teneriusculaq̄ colla habet . Cato columella:apuleius utuntur hac uoce. Deduxerant.lege diduxerāt.apuerāt:huiuscarāt fatiscēte gete:& ocio: i afluente corū duramēto:Scatēt eruditī ferme oēs hoc uerbo .Sat erit p̄scianū exemplum . At tibi q̄ satis diduxit littera ramos.plinius i undecio naturalis historiæ :glādis diductā carnē nūq̄ coalesceret scribit. Callos.Duritudies.rostrū quoq̄ suillum callum uocitamus : a cuius sapidissimo ganeonib⁹ & edonibus grato sapore callus appellatur peculiariter a plinio gustus suavis & appetibilis:illix : & nescio qd irritamentum palati . frequens est plinius ut dicat : Sapit callum p̄ gustu lepidiori . Sci t⁹ De callo suillo plautus . Non callum ita calet Callū sunt q̄ pro rostro nō capiat:pp: erā ut reor.a callo sit uerbo calleo.hoc ē duresco.Cicerō.anis usū cōcalluit boetius i p̄phyrī platonici de Isagogico iterptatiōe dixit cicatricosum locū occallescere . Syrmate metaphoricos pugula umbraculo: testudine pampinea arcuatoq̄ utiligineo ope topiaro . Syrma.n.uestis ē tragædis peculiaris:de qua lucius:martialis:cæteri.postremo pro tragica matria capitur:a uerbo græco σύρπω qd significat traho deflectitur:q̄ promissior esset: a quo uerbo syrus scopæ uel marcello teste dicunt . Meādrico graminī.i opus topiarū flexuoso:ambitoso: laciniioso:characato:siue cōpluttiato flagellis ultiū multinodibus . Meander lydiae flexuosus amnis :& nodosis cursibus multiplcatilis.unū simili textu meandrea autore marcello flexus oēs apellanū:quāobrem philosophiae meandri dicuntur a cicerone:& meandrea plumariae picturae spēs uirgulatis hastulis ambitus:& flexus ml̄tiformis:ad quā uidēt respexisse uergilius libro qnto.meādro dupliciti melibæa cucurrit .Labrusca.herba pteriputata : hoc ē si putata:exqua autore plinio nefas erat dis libare.q̄ ilabris hoc ē extimisioris terræ nascaf ob hāc cām labrusca uocitāt . Triptolomicum.triptolemo uecto draconibus cererē intūxisse dispargēdā seintē poetæ cōcertatim canūt.In græcia nōnulli aratrū repisse triptolemuū memorāt .In ægypto censem seruus osyrim aratum excogitasse : unde tibullus ad hunc modum . primus aratra manu solerti fecit osyris & teneram ferro sollicitauit humum . De aratro hesiodico plato quædam : plura hesiodus : quæ scribuntur a marone. Dentem.dentalia:in quibus uomis infigitur quæ triplici puluino hoc est dorso laudantur a utrgilio . Paliuræa . spinulenta : obsita situ : & diutina incuria : pratis in paliurum fruticem asperiter ramulosum cedentibus , paliurus herba solis acuminatis in spino sam aspredinem:de qua maro .Carduus & spinis surgit paliurus acutis . Florulēti:floridi: uox:qua seruus & ambrosius utuntur a quo florulentior ætas appellatur .Cæterum uidetur florulenta seruus intelligere auctorum electiora loca cunctim:congestim composite coacta:quos apuleius floridos uocat:græci ἀνθλόγια .hoc est aceruum florū:& floridū sermonem bñficiū . Subintellige ad particulam quemadmodū id genus reliqua græcis & latinis parti uēustate supprimuntur . Quo.ut plautus similiter subinde q̄ profert:uellem in anginam uerti quo huc fauces praoccupare .In alia significatiā quo iunctū subseqnente hoc significat quāto magis:hoc aut̄ tāto magis.proptius i monobiblī primo:quo magis & nostros cōrendis rumpere amores hoc magis accepta fallit uterq̄ fide . Vernulitas .germanus uernili garritui cōcētus .Suptus plura sup hoc.

8

Crispantes. intortos: flexos: gradati ueluti modificatos. Crispate uox ē plinto significā scāfū ter uelut intorquere & exerere. Medici scribunt crispitudinem capillorum ex cerebri caliditate prouenire: Cinis flores utebātur calamistro ad inodandum capillitum: qđ i puerō haud quaq̄ lu benter tuit epigrammaticus ita prodens. Tortas non amo flacce comas. Crispatim aduerbiū plinto de citrinis: siue ut dion māult cædrinīs scribenti. posses & crispantes vibrantes interpre tart: unde gelio crispantes: undæ resilientes & reciprocantes: eo magis q̄ plintus vibrantem cā tum lusciniæ assignat.

dulcedine crispantes sibilos cornēis edūt organulis ad hoc op^o allegerat: & laboris tā subita requies quoddā carminis expectabat melos

Thespia des hypocrene
Qua spumanti gurgite
Irrorat loquacis nymbi
Tincta haustu musico
Ferte gradum properantes
De uirectis collium
Vbi guttas florulentæ
Mane rorat purpuræ:
Humor algens quem serenis

Astra sudant noctibus
Verborum canistra plenis
Reserate flosculis
Quidqd per uirecta tempe
Rapiat unda proluens
Hinnientis & recursu
Quam produxit ungula
Quidqd aſcræus ueterna
Rupe pastor cecinit

Organulis. silūdū
rie cātus harmonicos :
& modulatores : & ro
stellī modos aultii uo
citat organa : q̄ simili
ter orgāis musicā mul
cedinem modifīcatur
Claudian⁹ alter libro
prio. Sirenes nemorū
citharistæ ueris : in illū
conuenere locum mel
litaq̄ carmina sparsim
Cōmentātur aues dū
gutturis organaplsat
οργανον gracis λε
ξησπολυδειος ē. a
tinis instrumētūm trāſ
fertur οργανον aristō

ti libri uocitati q̄ ad oīs s. ias sint methodicū instrūmtū. expressum esse melos i autio & peculia riter i lusciniola sic pbelle plintus adnorauit. Demū i una pfecta musicæ scia modulatus editur sonus: & nunc cōtinuo spiritu trahiſ i longū: nunc uarſat inflexo: nunc distiguit cōciso: copulat itorto: promittitur: reuocatur: refuscat ex iopinato Interdū & secū ipsa murmurat. plenus: gra uis: acutus: creber: extensus. ubi uisum est uibrās: sūmus: medius: imus. breuiterq; oīa tam puulis i fauicibus: quæ tot exquisitis tibiariū tormētis ars hoīum excoigitauit. philomelā dulcioriloquā prisca uocaſt. Melos. suauitatē: cōcentū melleū. Dicīus & mela p dulci suauiloqntia camenali. Lucretius. & cycnæa mela pscius. Cantare credas pegasetū melos: sic. n. legēdū nectar: qñ pria itēta repit apud orpheū. Melodicū siue melicū poetā græci melopiō appellat & poeticā sappho melode. Sionidas ob carminis amēnitatē a græcis dicūs est γλυκιροδη: q̄ dulcia cāturibat.

Purpuræ purpureorū flosculorū purpureo colore pratu iuestiētū ē purpura flāmigās ē & alba uñ id notissimū. Carmia purpurea cādidiora nitē. purpureū quoq̄ nigrū dicīus: uñ potuit hōer⁹ mortē purpureā nūcupare: p rosa quæ ostrino: coccineo: & purpureo colore cēset: autūo purpūram dixisse. Tyron alcides ardēs & dēoriēs canē secutus labra cōchilis⁹ tinctū: puenit ad mare purpureaq̄ cōchilē iussu puellæ reportauit. Virecta. loca uiridatibus arboribus amēniter opa ca. Maro libro æneidos sexto. & amēna uirecta fortunatorū nemorū. Tēpe. patrius multitudi nis casus paradisi & uiridaria tēpe sunt redimita arborib⁹ oī uiriditatū nūero spectatissima. p tē pe theſſalica pene⁹ ab imo elabitur pido. Cænulēta iā oīm & obsita purgauit & i faciē deliciatio rem redegit hercules apto mōtis aditu. hoc idicat eruditissimus rōanicorū uatī catullus si tritos codices hoc pacto corrigas. quale ferunt grāi penēt pp amēnū fiscari emulsa pigue palude folium: quod quondam cæcis montis sodisse medullis aufus falsiparens amphitryoniades Tp̄e quo certa stymphalica mōstra sagita pculit iplo deterioris heri. Hinnientis. pegasī: q̄ exēcta meduse editus alio piniger & allaticus terrā scalpēs scaturigiosum aqrū pduxit agmē: quē fōrē pegasetū reapse dixerūt. pegasus grāmaticis dcūs q̄ apd ταστηγενīt⁹ fit. i. fōtes siue q̄ uti reor fōtes ungulæ flagitamto pcūlūq̄ foderit: qđ ppter⁹ aſſeueraſt his. Visus era molli recubās helicōis i um bra bellerophōtai q̄ fluit hūor eq. hoc bellerophō usus i expugnāda chīmera: a quo demū excus sus i cāpis aleis obit: quos signasse credit̄ ouidius ēt si medoso codice i ibida. Vtq̄ ab equo pceps in aleis decidit aruis exitio facies cui sua pene fuit Ascræhesiod⁹: q̄ i ascræo neore ualisse musas fabulaf. ouidius i prio d arte amādi. Nō mihi sūt uisæ clīo. clīosq̄ forores fuāti pecudes uallib⁹ aftra tuīs. Strabo libro nono geographia. Ascræ uixta helicōis pte hæc hesiodi poeta patria ē: ad

heliconis sane pte dextrā p̄tinēs: excuso i loco ac duro tacēs. Vetera a ueteri deflectit. a ueteri
no hoc est subetia morbo nō ueterinus: uerū ueterosus inflectitur: de quo nos adnotam̄tis adſa
tim. Gazis. aporitis. Sanctuariis. adytis. genehliacae doctriæ: q̄ athlātici illi oratōvōrōi hoc ē
icōmunicabiles p̄hi pollebat & antistabant: quorū inuidentiā & supprimēdā doctriæ stellaturā
papini⁹ taxauit. qdc̄ iuida mēphis. platonī qdā tñ bos cōmunicasle mēoria p̄dif. Vocabulū p̄si
cū ē gaza p̄ diuitiis autoī fūlo Illi. n. reges ciuitatē exdificarāt: i q̄ cū recōdideſt thesauros gazā

uocat̄ celeb̄im̄ lau
de. meri p̄cipit: unde si
donius. Non mihi sunt
fateor gazerica: chia:
falerna: quæq̄ serapte
no palmite missa bibas

Mæonius. homerus.
Bǣt̄p̄akōūvoūōx i ov
cecinit: hoc est ranarū
& murum uicissim pu
gnā: super quo libello
ita cecin̄t epigrāmati
c⁹ poeta. Accipe mæ
nīo cantatas carmine
ranas: & frontē rugis
soluere disce meis. a
maxone p̄e dictus est
mæoni⁹: & mæonides.
Ouidius. Accipe mæ
nidem: a quo ceū fōte
pēni uatū pieris ora
lauantur aquis. Melefī

genes dicebatur: q̄ apud melen amnē sit genitus. homeri ex ifortunio uel oculorum: uel pauper
tatis nomen iditum. Cachinavit. uersū loculari cōſcribit̄: ſalſo: & facetofo. Parhafia. Subin
tellige qd zeugma a ſuſtori. Archadicā lyrā hoc est cillenētā: & mercurialē teſtudinē parrhafiam
uocat. Seruſus autor eſt ex maia oriundum archadicū mercurium euagato iā pridē nilo: & mox
residente: i teſtudinem impegiſſe: cuius nerui calore diutino durati ſoni harmonici mulcimē edī
derunt: cui melo mercurius adlubescens nerulis: & fidiculis excogitatis dulcem ſonitum lyræ ex
cogitauit: quā accepto caduceo cum apollie cōmutauit. oratus illā mercurio ita pdens alignat
Tuq̄ teſtudo reſonare ſeptē callida neruis. parrhafias oppidū eſſe ipſius archadīa plin⁹ libro.
iii. naturalis historiae post ceteros ſcribit̄. parrhafis dī & parhafia Caliſto. ouidius libro meta
morphoſeon tertio. parrhafis erubuit. ab eodē parrhafis uṛſa quoq̄ dī. Candicāti Candidante
niueo: refulgēte. Cādicat quoq̄ pro eo qd eſt candet. apulei⁹ Secundo floridō. p̄nunciauit lyra
ebore candicat: auro fulgurat: gēmis uariegaſ. Sic. n. malli legerē q̄ cādicat. Cādicātia quoq̄ dī
& cādor: cum ēt candere cādicare ſignificet: & Ignitus eē: uñ ferrū candens. Dente. ebole. paſ
ſiculi hoc ē trocleas fidiculas agglomerātes ex ebore: & eburata materia ſiebat: cū cornibus & ly
ricis tergis. hi paſſioli græcis collopes appellantur. Lucianus in dialogo doridis & galathæ. θυγό^{υδας θεατακαι ενθαδα τα veupα ουδε κολλωπι περιστρεψασ. Ηπικτησ} græce quoq̄ lyra.
Scienter & edocenter ebur dentem uocat: q̄ elephātini dentes eminuli: q̄ ſanæ dicuntur preſcio
ſius ex ebur. ebur a barro hoc ē elephāto a quo & barritus uox eorū & romanorū i aduerſarios
intētūm. Cicero i epiftolis ad atticū baro ſatrap̄s: & dynaſta ut lingua uernacula nō multum
ſit in hoc ab antiquitate diſſona: qñ regū regulos barones pm̄ſcū dicāus. Præpetis. eq̄ allati:
& uolatīci. Aues uolatu præſtant̄ auguria p̄petes appelleant̄: q̄ ocyori uolatura præueniat autu
mo ſic uocatas: p̄ celeratim uolatibus maro ſumpſit. aeneidos libro ſexto. præpetib⁹ p̄nisi ausus
ſe credere caelo. Trimatius iliados libro ſecondo ſcīte pro ueloci præpetem poſuit. Dū dat uin
centi præpes uictoria palmā. Locos porro p̄petes & augures uocant: ut ennius in ānalium libro
primo dixit. præpetibus hilares ſe ſe pulchrifq̄ locis dāt. Alibi præpetem pro nauigabili: & ocyo
ri nauigationi accōmodo portū brendæ. i. brūdusinum uocat ennius. eſt. n. ut obiter hoc notē
brenda capta a poetis aptiori: & modulationi modulo p̄ brūdusio. Autibus præpetibus cōtrarias
auls inferas appellant. Sulpitius præpetes aues eſſe dixit. quas homerus πάντερυ γαίdem ex

Quidq̄ ex athlantis gazis Cachinavit prælio
Vestra promunt horrea Parrasia candicanti
Quod cecinit pastorali Dente lyra concrepet
Maro ſylua mantuæ Ad meum uetusta carmen
Quod mæonius ranarum Secla nuper confluant.
Hoc itaq̄ ſacrificali carmine gorgonei fontis aspgine madidas
& præpetis ungulæ riuo merulentas pieridas abſtraxi. Aſtite
rant itaq̄ ſyrmate nebuloso lucidæ ternæ uiragines hedera lar
giore circūfluæ: quaꝝ familiariſis calliope ludibundo palmulæ
tactu meū uaporans pectusculū poeticæ pruriginis dulcedi
ne ſpargit. erat. n. grauido ut apparebat pector̄: crine neglecto
quem margaritis prænitens diadema conſtrinxerat talo tenus
bis tinctam recolligens uestem. Quod credo & itineris pp̄ dif

9

orrectas: passasq; & ptesas hntes alas appellauerit: & peculiariter altiuolas. Meruletas. meraca
portione illa pteria & nectarea madidas. hac uoce p meraco apitus utit in epistola ad tyberium
scripta. Meandricos. Intortos a fluulo ut autor eit ouidi⁹ qui p recuruatis ludit meander in un
dis. Limbos. segmenta in ora uestiū recurrentia. Serulus maronianus interpres limū scribit esse
textū obliquū: qui in pepli extremitate affigī. Limū. n. obliquū dicimus unū limo aspicere. super
qua re in comītaris sidonianis adfatum scriptimus. pp. cōminus. Iuxta. adherēter oui. pp humū

sūltatē: & ne meādicos tā subtilis elemēti aliquaten⁹ limbos
aculeati herbaꝝ uertices scinderēt. Asti p ergo erectus īcu
bitū ueneratus sum uerbosam uiraginē olim mihi poetico uul
gatā euidenti⁹ testimonio. Nec īmemor cui⁹ uerbosas fabulas
pter: scholarib⁹ rudimētis tumidas ferulis gestauerā palmas
& quia nō mihi euidenti manifestatione quæ nā esset liquebat
cur uenisset inqro. Tū illa. Vna īqt e uirginali sum heliconia
deū curiæ: iouis albo cōscripta: quā olī atheneā ciuē roman⁹
ordo colendā excepat: ubi nouellos ita frutices edidit: quo eoꝝ
cacumia sūmis astris insererē. Ita uitæ famā linquētes hæredē
quo magis celebriore obitū protelarēt. Ast ubi meromuleæ ar
cis cōuētu bellic⁹ uiduauit icursus alexādriæ cōciliabula urbis
exulata possederam uariis dogmatum imbutamentis lasciuia
græcorum præstruens corda. postq; catonum rigores: tulli
anasp̄ seueras inuectiones: & uarronianā ingenia apelleæ
genti enerues sensus: aut satyra luseram: aut comædio

esse oportet: ut lege municipali precipitur. Seneca epistolarum libro octauo
luptatem si ad nostrum album uerba dirrigimus: Protelarent amolirentur. abigerent pōpe⁹
ptelarī lōge p pelleſ ex græco uidelicet ΤΗΛΟΘΙ. q̄ significat lōge. Apulei⁹ libro octauo At nos
īqt nō ufoꝝ spolioḡ cupidine latrociamur. Sed hāc ipsā cladē de uīſis ptelam⁹ māib⁹ ab hāc uo
cis significatōe lucili⁹ ptelū tenorē hoc uersu dicit. Deniq; prelo plagaꝝ cōtinuato. prelet non
nulli iterprant̄ flecti a p & cädēdo: signareq; ptrahat: pueniet: exagitet. Terēti⁹ ī phormiōe &
uerbi uerbo par pi ut rñdeas: ne te irat⁹ suis sauis dīctis prelet. Vlpiāus digestis ī dāno īfecto. dī
es cautiōi p̄stitut⁹ si finiet p̄toris ul̄ p̄sidis offīm erit ex ea uīrēouare ol̄ ptelarī eā. Itē īstitutionū li
bro. iii. sācim⁹ ne dū de his altercat ipsi⁹ negocii disceptatio prelet. Imburāmtis. rudimētis: p
ceptionib⁹: pgymnasmatis. p̄exercitāmtis. Imbuī pprie res dī: q̄ primū sapōf cōpletur: idq; leui
ter capit. Phasmate euanelecia: repētio abitu: subitarioq; discēstū. ī cōādia milite plautia fabu
la ocyximo phasmate meritrices ītroducebant īuile uelut euaneſcētes: Tractū ex cōādia menā
dri. scribit. n. dōat⁹ ī p̄cipio eūuchi: phasma ēē nōm fabula mēnādrū: q̄ nouerca supducta adu
lescēti uirginē q̄ ex uicio quodā īcapat fortue ductā: cū apd uicinū latebris h̄et ī pxium: hoc mō
hēbat secū nullo cōscio: parletē: q̄ medi⁹ iter domū mariti ac uicini fuerat ita p̄sodit: ut ipso trāfi
tu sacrū locū ēē simularet. Cūq; trāsūt̄ ītēderet fertis ac frōde fælicis rē dīuinā ſaſe faciēs: & uo
caret ad se uirginē Q dē cū aiaduertisſet adulescēs p̄rio aspectu pulchræ uirgis: uelut nūnīs uisu
pculsus exhorruit. nī phasma ēē nōm fabula. Deide paulatī re cognita exarēt ī amorē puellæ: ita
ut remedū tātæ cupiditat̄ nī ex nuptiis nī repiret. Ita ex cōmodo mīris ac uirgis: & ex uoto ama
toris: cōfēluq; p̄ris nuptiaḡ celebritate finē accispit fabula. De menādrico phasmate terēti⁹ nī ta
cuit. Idē menādri phasma nūc nup dedit. Satyr⁹ ſilr. Clāosū ageres ut pbasma catulli. phasma
ab apparitiōe puellæ fabula nōm īditū. a uerbo græco φανεκω: qd̄ significat appareo: a quo
parili icliatione φανη apud orpheā ī argōautico amor q̄a prius: ut idē poeta iterprat̄ exchao
apparauit. plato ī Symposio cū terra amorē exilisse docet: afferēs ī mediū ſimōdis id Carī. Añ
deos oīs primū generauit amorē: Quod & nos in poemate: Cui titulus est: ΛΟΥΤΡΩΝ ΦΟΔΗΤΗΣ
ita lusimus. Dum natura chaos facili discriminat arte partisliterq; fecat platice quæ iuncta fuere

primus amor uolucrī resiliuit ad æthera plāta Almaq; pīn gerū tellus comitaf alumnū . hinc de
us extimus pollēs amor . huius origo Nulla subest . nullus generato gaudet amore . Vacuissent .
Inanuissent : et anuissent . Dāt p̄teritū uerbo nō sat usitatū . Galleni abigendū nūqd hic ille gal
lenus sit romanus īpator : qui dī galenus īscite : Culus popinā nedū dicā uitā trebellius pollio elo
quentissime scribit . Chirurgicæ . metaphora a medicis uulnerariis : q̄ strūma ; gangrenā : & car
cinoma curātes crudeliter & saeuerter pia impietate lācīnat causariū : siqdem ex autoritate hieroy
mi putridæ carnes fer
ro lanāt & cauterio : ne
ps sincera trahat . Cru
delitas Igī galleni &
auitor exupabāt illā
seuitudinē . qua feroci
remedici chirurgici ut
dent . Carnificinæ .
Lanienæ crudelitatis .
Senex plautin⁹ casina
amorē primū carnifici
nam cōm̄tum refert .

Angiportis uictis
exitū nō habētib⁹ : sau
cib⁹ angustis . orati⁹ fle
bis ī solo leuis angiport
tu . Apulleius libro pri
mo cateri . Sopituz .
Prælassitudine Somni
suastrice & cōcilitatrice
dū fatigat erumnoſe
tot aggerati pempts
ī ulteriorē ripā trāſue
hendo . Collegio . cōt
atu ascēſorib⁹ : cōue
ctorib⁹ : epibatis . Cal
fata : cassum : ī ūrritū : ī
cōrēptū : & supinā icu
riā data : ūducta . Litura
ta dispūcta ūrēſulto
rū uox . Cassos priua
tos uita ūſrgil⁹ appellat &
marc⁹ tulli⁹ libro
primo thusculanarum
& si nonnulli cascos le
gant . Quæſtus , lu
crum præmium emolumentum quo autore Italo uigent artes . hinc quæſtosum præmiosum lu
croſum emolumentosum . Talis ouidiana ſententia quoq; olim maiestas & erat uenerabile nom̄
Vatibus : & largæ ſape dabantur opes Nunc hederæ ſine honore facent : opataq; doctis Cura ui
gil mulſis nom̄ inertis habet . Horreis cōditoris repositoris horrea ſacculos quoq; pecuntarios
apulejus : & ceteri uocitāt̄ . Enthecatſi . iclusum cōditū : ūartum : intrusum . enthecum a dictione
græca cōposita uocamus loculamētum . armille : pecuntariāq; arculā . enthecā quoq; memorie p
thesauro dicet inſerius . Nō multū ē quo animi relaxādi grā florētiolā placētia oppidū adiuimus
non tñ ſine theſeo : hoc eſt Ioāne abbati delitiſ n̄ ū ūibi deprehēdimus enthecam uernaculo ū
mone ūere ūemp usurpari . pro cōditorio ūemine : Sobole : Exenthecatſi q; dicunt eradicatedū : & ex
tirpatum . εγγυοθήκι v luctanus in lexiphanti uocat ūrinit̄ & custodiarium ī quo ueluti ī ūideſu
fione deponimus nūmos : p̄closamq; ūpselectilem . ſic . n. inquit εχαεσ δε χαυαες τωδηρα την εγ
γιοθήκην Δυο οβολω . Creōticis . Thebants : & consequenter ūusicis : & heliconitis . Notissimū
eſt de regum nomine ciuitates medium ūed & regions : & loca cognomen adepta , hoc liquido

phasmate delectabā aut tragicā pietate mulcebam : aut epigrā
matū breuitate cōdibā . Libebat me mea captiuitas & licet n̄ ū
vacuiffent induſtriae : īueniebat tamen aius qbus inter mala ar
rideret : niſi me ēt exinde bellis crudelior galēi curia exclusifſet
quaꝝ p̄ne cuntis alexandriæ ita eſt angiportis quo chirurgice
carnificinæ laniena plurior : habitaculis numeretur : deniq;
certando ita remittunt ī mortem quo ferant charontem citi
us ūpiturum ū collegio non donetur . Hanc orationem ūſus
mollior terminabit . Itaq; meis quod euerteret culminibus im
petraui . Tum illa . Non paues īnquit ūſicuム tuis receptare
dogma penatib⁹ : cum barbarorum morem auscultauerim ita
litterarios mercatus penitus abdicare : ut hos qui primis ele
mentorū figuris : uel proprium descriperint nomen cassata
īnquisitione ī carnificinam raptassent . Tum ego Non ita eſt
īnquam ut audieras ūd fama ūuit : nam carmina noſtra muſæ
tantum ualent inter martia tela quanto dulcis aquæ ūaliente
ſitum ūtinguere ūuo . Et ut ūuum me amplius familiarem re
ſiſſet . illud etiam terentianū adieci . olim iſti ūuit generi quaꝝ
ſtus apud ūeculum prius . Nunc itaq; litteræ ūuos quicquid he
licon ūerbalibus horreis enthecatum posſederat in ipsiſ ūote
ſtatū ūulminibus hæreditario iure transferret catus extēdūt .
Illa exhilarata carminibus ut ūote quali ūæonium ūenem ū
uiferet recitantē laudatorio ūalmulæ tactu ūulſit ūeā ūefā ū
riem : percussaque mollius ceruice quam decuit . Eia .

Italo ūigent artes . hinc quæſtosum præmiosum lu
croſum emolumentosum . Talis ouidiana ſententia quoq; olim maiestas & erat uenerabile nom̄
Vatibus : & largæ ſape dabantur opes Nunc hederæ ſine honore facent : opataq; doctis Cura ui
gil mulſis nom̄ inertis habet . Horreis cōditoris repositoris horrea ſacculos quoq; pecuntarios
apulejus : & ceteri uocitāt̄ . Enthecatſi . iclusum cōditū : ūartum : intrusum . enthecum a dictione
græca cōposita uocamus loculamētum . armille : pecuntariāq; arculā . enthecā quoq; memorie p
thesauro dicet inſerius . Nō multū ē quo animi relaxādi grā florētiolā placētia oppidū adiuimus
non tñ ſine theſeo : hoc eſt Ioāne abbati delitiſ n̄ ū ūibi deprehēdimus enthecam uernaculo ū
mone ūere ūemp usurpari . pro cōditorio ūemine : Sobole : Exenthecatſi q; dicunt eradicatedū : & ex
tirpatum . εγγυοθήκι v luctanus in lexiphanti uocat ūrinit̄ & custodiarium ī quo ueluti ī ūideſu
fione deponimus nūmos : p̄closamq; ūpselectilem . ſic . n. inquit εχαεσ δε χαυαες τωδηρα την εγ
γιοθήκην Δυο οβολω . Creōticis . Thebants : & consequenter ūusicis : & heliconitis . Notissimū
eſt de regum nomine ciuitates medium ūed & regions : & loca cognomen adepta , hoc liquido

claret in thæbis his heptapylis quæ a rege labdaco: dictæ sunt labdacæ: & thæbani labdacidæ: labdaciq; indifferenter: ædipodionii: & echionii cadmæiq;. hinc ouidius. ædipodionæ quid sunt nisi nomia thæbae? Creon thebanus rex ab ethœclis & polynicis intermissione regnum adeptus interfecit a theseo supplicatione arguorum: q; stratos lepeliri prohibebat: quod papintus cōsi gnanter exequitur sidoniusq; phibentem busta creontem atticus ægides rupit marathonide quercu. Ab hoc imiti rege creotici thæbani decēter appellantur. Thæbarum portæ dictæ sunt

homoloïdes ab homo lotifilia nitores. My stes sacerdos: græca dī ctio usū frequenti latio transcripta. Sidonius apollinaris. ausonius una cū reliquis scatent hac uoce. symystes græcis appellat a tertulião confecrane⁹. Mystes & discipulus appellatur. Cōstantinopoli in apu lei statuam legebatur hoc elogium. καίνος ρησ αφθεγταλατινιδος οργιδα μουσικης το παρταινων απολινος. οντινα μυσθη. αυσονιος αρρητου σο

inquit fabiana creonticis iam dudum nouus initiat⁹ es mystes sacrī. Ne quid ergo meo tibi desit tyrūculo accipe parem dog matis gratiam: & quatenus te nostra satyra lasciuienti uerbo rum rore percussit uadatumq; te sui retinet amoris illecebra: redde quod sepioticon debes: & quidquid libet niliacis exara re papiris feriatis aurum sedibus percipe: Nec deerit historiæ ei quilibet effectus: cuius uisceribuste interstringi poposceris Tum ego. Index libelli te sefellit generosa loquacitas. Nō mi hi cornut⁹ adulter arripit nec hymbre mēdaci lusa danae uir go cantat dū suo iudicio sibi de⁹ prætulit pecudē: & hāc auro decepit quam potestate nequit. Nō suillo canim⁹ morlu depa stū iuuensis femur: nec in libellulis meis sub falsa alite puerulis

Φίλος ανετρέψατο σεισθν. sic nos latine.

Orgia calliopes gratae: musæq; latinae
Non adeunda tenet mystes apuleius: illum
Ausonitis enutrit sophiae reticenda poesis.

Vadatum obnoxium ultimum autoratum. Vadari a quo uadimonia est spondere in re capita li in iudicio reum stitutum. Thales uadimonium inquit siuge. sponsioni comitè miseriam delphis consignatum. super his multa in sidoniano cōmentario. Vadis significatiōnē protulit ausonius in monosyllabo. quis cum lis fuerit nūmaria quis dabitur? præs Quis cum lis fuerit capitalis quis dabitur? uas. Sipioticon. graphicum litteratorum scripturarum. Debent. n. sepioticum scri prores hoc est ex atramento concinnum opus: & elaboratum & elucubratum: excogitatum & ex aratum. sepiata scriptores eruditæ dicunt atramentum quando sepiæ sanguinis sit nigrore proximum & germanum. perscius. Nigra quod infusa uanescat sepiæ lymphæ. scite & perq; eleganter aristotiles sepiæ pisciculo comparatur: qui preesse insectantibus piscatoribus exitium proximum uidens elabitur inuisus atritate sanguinis effusa: pariter & ille in loco difficult: nodoso: contortio: implicato atritate uerborum infecta consuevit elabi. græce fulgentius hoc protulit sic enim scribitur οὐτιοτικόν. Fertatis. octofis: uotuīs: tantum uacantibus eruditioni litteraria. hinc seriat uerbum. pro landatorio drusum lactabat sibi necdum puero suisser ferias: Nescio quid hallucinantur insubidum: & intrunitum satyri commentatores ita legentes excuterent somnum druso: marinis: præcipue cū in exemplaribus emaculatioribus legatur: excuteret somnos urso: uitulisq; marinis. De bellutinis enim. sit comparatio nō humanis a iuuensi ut cum: subsequatur uitulisq; marinis: aptius præpositū fuerit urlis: quos somniculosos esse plinius autumat historiæ aīaliu libro octauo primis diebus bis septenis tam graui somno premuntur: ut ne vulneribus quidem excitari queant. Tunc mirum in modum ueterino pinguescunt. Cornutus hammon corniger q; adulteriis infamat seq; suamq; domū: q; ut augustini uerbis utar cælū stupris cōpleuit. Iactante alexandro se se genitū ex hāmōe rescriptis olympiōice caueret quo illā adulterii insimularet. Su illo. marte tñ zelotypia seruēte i suē alterato. Iuuensis adonis quē uen⁹ effictim deplit cinire sum ex myrrha scilicet ortū pfisq; pmiscuo inqnamto. Refert eustathius ita terrefacta uenerē iō piata apri uisiōe: ut præcepis: amēs externata mentis bacchari ausugiles & p sp̄cta se ab illius uolentia pripuerit. sentes exulcerātes diuales plātas crux respsi rosam genuerūt: qd aphthonius quoq; notificat. Adonidis horti græcis adagio serf i fructiferos sed deliciosos. Alite agla Lucian⁹ & cæteri notificat iouē ganymedco amore correptū i aglā se cōmutasse: & ex ide loco: q; rea pse dī harpagiū puerū rapuit: ut lucius apuleius i rusticū uocet: q; iloco rusticano sit abiurat⁹

Tunc poculū nectaris ait lucius: Ioui qdē suus poccillator ille rusticus puer: cæteris uero ille liber ministrabat. Rusticū fortassis Lucianū æmulabūdus appellat: q̄ is mō a Luciano ἔφελησ: modo απλοίκος κάτι αὐτῷ ΔΗΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΝ δicitur & q̄ cū Iouē teneat filias; collusores: canes ΗΛΙΚΙΩΤΕΣ ouiaricā turbā & pana quærat merū rus uti plautus inq̄ redolēs. Vasa q̄ petebat lacti co lando & diffundēdo cōmoda: quæ κιστήβια: q̄ ex hedera siebat appellat ex codicibus tñ antīq̄ mallē p̄ ea uoce rusticus rhæteius p̄ troiano. Sic.n. a pmontorio silius troianos rhæteios uocat q̄ in aqlā mutatus ga nymedem rapuerit iu piter docet id ēlucian⁹ his. ανθρωπε ψκαετος ερπτη Ηδη και κατα πλάνευνος Ηρπαδας ηετπολεγου Του ποι νιουπωσουν Τα μεν ωτρεα εκεινος σοιεφερ ροήκε. hoc est hō non amplius appares aqla nec qui ex medio mear mto rapuisti Queso so des ubi nam dicā pīna tasillas alas effluxisse!

Lychnides lucernari as: quæ ad suā ipsius lucernam amores pīlita bant: & præstolabant amatores. ΛΥΧΝΟΥΣ græce lucernifer dī. Lucernari quoq̄ cōplere lucernis est. Lucilius. Tecta lucernarū florentia lumina flāmis elychniū stupparius: seu papyraceus folliculus lucernā lucemq; nutriens appellat. lychnoum quoq̄ uocati ad lucernā diliguntanti aīlu cito surgentes: quos media miseros nocte lucerna uidet. Incensum. ab eventu putans quot erū nas: orbitudines angores p̄pessa fit psiche mariti forma ex arbitrio lucernæ uisa Aricinam. non suppetit de uirgine aricinā fabula pīnde scribo archadicā decallisto intelligēs: quæ in ursam subita funonis apparitione uersa est hæc puerū pepit: qui incognitā m̄fem transfigere nītēs dedit ansam ioui ambos in sydera transferēdi. Sidera bina m̄tant: quoq̄ cynosura petas sidonius elicē grata carina notet. εΛΙΚΩΠΙΣ epitheton græcorū apud homerū q̄ helicen ursam nauigādo obseruēt: ut exponit arati interps. εΛΙΞ quoq̄ tertia sp̄s hederæ ut exponit dioscrides. ipsa quoq̄ diana cupiebat eē iupiter ut ea strophæ se cū ea misceret dianæ taculatricis affecla: ut non cēsā penitus exiblandā prioris lectionē uocis: q̄ scilicet poterit significāter aricinā callisto sacri pars ditori dici: qm̄ aricinæ dianæ comes esset indiuidua. Aritat coli solitā dianā quis ignorat: ubi & hippolytus cognomento virbius adorat: transformatus iterū ad viratū numine dianio: porro sic cognitatus est virbius q̄ bis vir fuerit: marone teste locupletissimo. At triuia hippolytū secretis alma recōdit sedib⁹: & nymphæ egeriæ: nemorisq̄ relegat sol⁹ ubi in siluis italis ignobilis æuum exigeret uersoq̄ ubi noīe virbius cēt. seruius. Virbius ē numē contūctū dianæ: ut m̄fī deum attis mineruæ erichthōi⁹: ueneri adōis. In aricinia dianā colebat: quā Iā olī ex taurica regiōe trāstulit illuc iphilgēta fascelidē dictā. Senior saturn⁹: q̄ aī iouē regnauit. Hīnit⁹ dū cū amica phillyra saturn⁹ colret ops eius uxor aduenit. cui⁹ p̄p̄tiā uerit⁹ se i equum cōvertit quale potuit numē imitari: ex inde nat⁹ est chiron dimidia pte hō: dimidia equ⁹ Vergilius libro georgicon. ill. Talis & ipse iubā ceruice effudit eqna cōlūgis adiuētu pnix saturnus: & altū peliō hīnitū fugiēs impletuit acuto. hanc fabellam significans apollinaris de achille loquens ait. sub saturnigena fene institutus. Anilibus, ut cōpia rei desiderata potiretur proclivulus & facilis. Apollo in uetulum pastorem diuinitate deposita transformatus Admeti pheræ regis pauit armenta. Mallit. sic & plutarchus abundātissime pdit spontaneum phebum admeti pauisse greges cōciliatū sibi flore uarentis ætatulæ. Longe diuersa serui⁹ libro æneidos. vii. tarre⁹ Lucillusq̄ pdiderūt græco puer bio inoleuitse αδητού μελος In admetū cātus cātāt⁹luctuosus. Is aut rex phereor⁹: cui apollo futuit pp̄ hāc cām. Asclepi⁹ apollinis filia chirōe medicinā erudit⁹: & a minerua ex uenis gorgonifluēte sanguine multos curauit ex finis tristis fluēte ad pniciē hoīum usus ē illo āt q̄ fluebat ex dex tris ad saluatoem: uī quosdā mortuos suscitasse fabulat̄: quapp̄ ne uideret hic inter hoīes eē deus

pependit lasciuia. Non olorini reptantem adulterum plumis oua pulligera uirginibus inculcantem uel semina puerigera uisceribus infundentem: nec lichnides puellas inquirimus: & hero atq̄ psichen poeticas garrulantes ineptias: Dum hæc lu men quærit extinctum: illa deflet incensum. psiche uidendo perderet & hero non uidendo perisset. Nec referam uirginali figmento aricinā lusam uiragine dum quæreret iupiter quod magis esse uelit q̄ fuerat. Mutatas itaq̄ uanitates manifestare cupimus: nō manifesta mutando fuscamus: ut senior deus hin nitus exerceat: & sol fulgoris igne deposito malit anilibus ex

Iupiter fulminauit. Apollo autem tratus necauit cyclopas fulmen ioui fabricantes. Iupiter porro uoluit demittere ipsum in tartarum. Sed precibus latronæ iussit ei per annum homini seruire hic tum profectus in pheras Ad admetum illi subseruiens pastore egit: & feminas boues gemelli paras fecit. Ipsi autem quā maxime acceptus rogauit parcas imminens fatum euaderet ultronē perituri morte communata. Verum enīmuero non patre: non matre in uicem sui obire paratis alcestis feminia obtulit sese mariti exitio succidancam, ex eo oblique: & luctuosa in admetum cecinerunt carnia: donec proserpina remisit alcestin. Ut alii produnt illā platonī configens retraxit hercules. Ce rebrum: medullam sensum: non cutem sed interanea. Ignorantia dicitur eloquenter quis ignorantiae scientiam indagare quotiensq; querit ea prodere litteris scienter: quae ineluctabilibus: & hanc probe perceptis fabularum teguntur in uolucris. Sarciamus compleamus: adglutiemus compigamus: uñ Sarcinatrix appellata mulier acu uictus q̄rens: q̄ sarcit uerlio lores pānos: & adiugat.

Palestrantis. anhelantis: laborantis: disundantis: palestrā locum lucta: & ipsam luctam dicim⁹: quid aliter palestrici & palestritæ quoq; discuntur luctatores: quod persciens euidēter ostendit quinq; pales tritæ licet hac planta ria uellant. Seclusoriū ubi se aphe luctatores puluerabāt a uiruio fidoniq; dicitur conisterium. Cōanimis. co natus: enixus poetica vox. Vranta. musa a stronomis p̄sidēs & physiologis: qd uel patet eo uersu. urania poli mot⁹scrutat & astra. Fælix capella uenerādā & malestate numinis admirādā vocat οὐρανὸν greci p̄m cæli & sideri voluerūt Super hoc quædam augustinus in libris de ciuitate dei οὐρανὸν quoq; palatum significat: & oupavīσκο. Ambrosius ī hexaemerō refert οὐρανὸν ab opac⁹ dictum: quod sit uisui perustum: & minie densum. Quasans. excutiēs: emittēs expectatores quasanti capite pādiculata. Palmulae. quod in uehementia: ardore: enargia cōclonis fieri consuerat. complosæ manus lucio tristitie significat. Cleonē athenten sē scribit primū cōcinator⁹ togā rescidisse: iuolucru pallii: & semur p̄cussisse. Sicuti Catū gracchū p̄m rōanoꝝ p̄ pulpitū ambulasse: & togā ab hūeris dissoluisse dī

Vndis molib⁹ agmib⁹ m̄ltitudinis⁹. Apulei⁹. Ruūt aliae sup aliae sepedū pploꝝ undæ. foribusq; supbis undā frēit uulgi. uomit ædibus undā: papinius & utrgili⁹ autores. Albutia. puella scituli fili: & liberal⁹ sub cui⁹ noīe arbiter petroni⁹ modulatus ē carmē amatorio melo suauiloqns. Symphoniae: Nomen hic germanū & geminū pueræ matronatu præualentis: quam lastaurus ille: ne potum gurges: & aleo salustius amauit. In quibusdam codicibus symphroniae dicitur: ut ansa de tur suspicandi semproniae legendum: salustius. enim. deprehensus ab animo milone in adulterio fausta syllæ fælicis uxoris cæsus est quod aseōntus pedianus in uita etus significat: propterea oratius primo sermonū Ille flagellis ad mortem cesus. hanc forte edylia: elegidioꝝ symphronian quasi Iugatae compositæq; sa plentiae fictitio nomine ut solemus amicorum uocauit sicut in plautina fabula truculentio phronesium me retrix appellatur: unde illius amore torridat⁹ adulescēs ait hæc phronesium omnem e meo pectore elecit phronesim famigerabilis multe erositate male audiuis se salustum testis est q; cunq; is fuerit quid ad prime eloquenter uitā suam posteritati commendauit. Illum lastaron appellās est enim lastaurus: ut id obiter discas græca dictō que autore suida pruriōsum & philogynie probrofissimæ maculosum significat: mutonsatum: & bñ uasatum: quasi dicas Λασιον hoc est hysutum Circa θaūρον: quæ uox pudēda signat uel ex diu medis autoritate. Λασιον lucianus in galateæ dialogo uocat hirsutiem. Cynthia aduerserascit luna non equos: ut plurimi uolant: sed mulas iugante: eo exemplo q; quemadmodum illa non suo sed fratris lumine lucet lumen ex alto gignens & oppignerans: pariter & mulæ bigenera animalia non suo sed diuerso seminto, gignuntur. Rorigenis humectum: & gelidum fidus ē luna noctem ipsam irrorans. a rore rorat uerbum. Ros ex lacrimis aurore in memnonis exitu stilla titus effusus. bullatum. Inauratum: imbracteatum auroræ luteo: & pudoricolori coruscamine. Apuleius bullis aureis inoculatum se cōscribit: ubi bulas intellige scutulatos clausos argēteos au reos q; quibus uenustamentis potētorum hostia decorabantur: ut ita nec secus intelligas plauti num Carmen ex asinaria: Iuslin dari in splendorem forib⁹ bullas. est item bulla tumor ille supera quaneus: unde catholicos inquit censorius cato. Omnis homo bulla est: eo magis senex est pariter bulla prophylacion hoc est puerilis collis suspendiculum. Ingenui aurea feruillis scortea: sic appellata q; Βούλλη idest consilium significat in rebus omnibus adhibendum. Plastis fictis ad similamina uerimoniae compositis: expressa plene ueritate. plastes sigulus uocatur: & plasma segmentum. πλαστος quoq; fictuatus, protoplastos adam dictus.

cola pieridum quantum satyram matrone formident. Licet mulierum uerbalibus undis & causidici cädant: nec grammatici mutiant: rethor taceat: & clamorem præco compescat: sola est quæ modum imponat furentibus: licet petroniana subit albita. hac & enim alludente: & plautinæ satyræ dominatus obdormit: & sulpicillæ ausonianæ loquacitas deperit salustianæq; symphoniae: quamvis presens sit cantilena melos cantandira uenit.

Solueret igniuomus mundi regione peracta

Quadrupedes gelidumq; rotis tepefecerat orbem

Rector: & auratis colla spoliabat habennis.

Iam phæbus disiungit equos: iam cynthia iungit

Quasq; soror liquit: frater pede temperat undas.

Tum nox stellato mundum circunlita peplo

Cærula rorigenis pigescere iusserat alis

Astrigerōq; nitens diademate luna bicornis

Bullatum biuugis concenderat æthera tauris

Iam simulacra modis mentis fallentia plastis

Stramina. Stibades: thoro cespitosos: & herbida cubilia . Splendifice. luminose: coruscanter
splenditer. Catulli uerbum. Coruscamine. Splendore: nicania , uox apuletana . Polymnia .
multi deflectunt a mnia hoc est memoria : q mltæ memoriar sit: quā post deos colebant gymnoso
phytæ: ut autor est philostratus. Quinq; syllabæ: esse docet oratuseo carmine euterpe cohiber:
nec polymnia sic expostulatē mēlu syllabario. Malle tñ scribi polyhymnia qsi camænalib⁹ modis
abūdet. Hyalinæ: uitrea: trāsapparentis: exaqueſcentis. vñlō d. ultrum ualn̄ uoc uitreus. ualn̄
vñlō vñlō officia uitrea
ria. ualn̄ vñlō vñlō
rius uocabulum græ
cum: sedusu frequenti
latinitate donatum .
Vtitur & maro libro
quarto georgicon . hy
ali saturo fucata colo
re . Cærulenti . Cy
aneo:cæruleo:prafino
simili . Cærulans hoc
peplum fortassis non
alterius coloris ab eo :
quem plautus modo
ferrugineum : modo
thalassicum uocat. Le
uicomes. scite compa
cta uox. Leuicomitem
enim metaphoricos
comitatu & sodalitio.
Clientelæ exoneratam
uocabimus . Ningui
da. niuosa : quontiam
caput insinuabat con
templatione mentis in
astra. Iuuat enim astro
nomiae ire per alta
astra . Iuuat terris &
inerti sede relictâ nube
uehi: gelidisq; humeris
ifistere atlantis. Numæ
ninguidos menses si
donius appellat. Subi
tas effundere ningues
inquit apollinars cum
de nitibus intellige
ret. Grauedine tardi
grada grauitate : alibi
grauedinem capitis co
rtizan hoc est destilatio
nem uocamus in autra
narium defluentem :
unde eo morbo labo
rans grauedinosus d.

Spumat. Spumabun
dis:turgidis : ampullo
sis: sexpedalibus . lau
dib⁹ effert. Cachinnat
cachinabilitis deludit
b iii

Mollia falsidicis replebant straminia signis & ut in uerba pau
ciſſima conferam . nox erat . Cuius nomen noctis iam dudum
oblitus ut insanus uates uersibus delirabam: Dum subito agre
ſtis illa: quam dudum uideram hospita oborto impetu cubicu
larias impulsu fores irrupt: Inopinanterq; me iacentem repe
riens marcentia languore sopni lepido lumina rapido : atq; ad
modum splendifice intermicanti quodam sui uultus coruscami
ne pepulit. Erat enim ultra solitum eminens mortalitatis aspe
ctum: deniq; pigræ adhuc quietis indicium roratis naribus ru
etuantem repentina hostii crepitatione turbauit . Hanc præi
bat florali lasciuies uirguncula petulatia hedera largiore circū
flua improbi uultus & ore contumeliarum sarcinis grauido:
Cuius hyronicum lumen tam rimabunda uernulitate currebat
quo mentes etiam abſtrusas temulentis inscriptionibus depin
xisset. Musæ enim latera sarciebant altrinsecus duæ : quarum
dexterior uerecunda quadam maiestate subnixa elatæ frontis
polymnia argenteis astrorum purgauerat margaritis : Cuius
phaleratum exoticis diadema carbunculis corniculata lunæ si
nuatio deprimebat : ac cærulanti peplo circunlita hyalinæ ca
uitatem spheræ: osleo fastigatus tigillo uersabat uisus itaq; lumi
nis : Tam elata contemplatione cælitus erigebatur intuitus :
quo pæne foribus superna intuens pollicē illisisset. Leuicomes
lateris refugo quodam contemplatu secretior humanos intuit
uelamine quodam archano uitabat. huius ninguida canis alben
tibus nitebat cæsaries: rugaq; crispato multiplici superciliosu
cidum se quiddam consopire promittebat . Tardior incessus
erat:& ipsa ponderationis grauedine uenerandus. Tunc Calio
pe prouinciam loquacitatis ingressa his te inquit fulgentiū
tricibus spoponderā largitum. Quarum sequax si fueris celeri
ter raptum ex mortali cælestem efficien: astrisq; non ut nero
nem poeticis laudibus: sed ut platonē mysticis intersererēt rati
onibus. Necq; enim illos de his expectas affectus: quos aut poe
ma ornat : aut deflet tragædia : aut spumat oratio: aut cachin
nat satyra aut ludit comædia sed in quibus carneadis resu

Inoleuerit. Radicauerit. Radices egerit. Erretint. luteis: cænuléatis: sordidis: pecuatis. Antidas in moralibus libris ait. fabre cōpactum aīal hoīem quis ferat. sic ex re pecuatū: & auerūcasit tam eretinas hoīum mentes. ereti oppido italico sigulina præualet: unū eretinæ testæ argillaceæ simpliciter intelliguntur: eretum dictū q̄ illic peculiariter uga hoc ē: Iuno colebat: hinc pscius ait fregerit eminas ereti adilis iniquas. fulgentius inferius autor est eretinas cretaceas intelligit: & conseqnter fragiles & uiles. Archaicis. lego archadicis hoc ē pinguisbus: obtusis: subrusticantis.

Archades illi proselini

hoc est ante lunam p
creati quoniā ut in
quit ouidius luna gēs
prior illa fuit: stultitia
isamati sunt atq̄ distri
cti: quēadmodū & beo
tit: unde prouerbio fer
tur sus beotia. philos
trat⁹ libro octauo. Ru
des sunt arcades: & sui
b⁹ simillimi cū ob alta
m̄ta tum q̄ arbor⁹ stu
ctib⁹ ut plurimum tur
gent. Idolum. refert
athanasius i libro quē
fecit aduersus artū hāc
super Idolo. quēadmo
dum prostrati oīo per
terrāolutātur homi
nes terrestriū ritu co
clearū sic & imp̄issimi
homines postq̄ cecide
runt: ac deciderunt a
cōtemplatione diuīna
continuo homines &
hoīum formas quodā
dū uiuerēt: alios p̄mō
tē dis ānumerauerūt.
hāc āt petor⁹ cōsilio: &
rōciatiōe i lapides ēt &
i robora: & reptilia ma
ris ac terra & imanes brutor⁹ feras: diuīnam augustamq̄ dei appellationē contulerūt: eisq̄ oēm
dei cultū attribuerūt. Nōnulli. n. usq; adeo cogitatione p̄cipites fuerūt: & mente capti: ut ēt quā
nusq̄ nullatenus essent: nec in reruni natura apparerent: ea tñ sibi ipsi cōminiscerentur: deosq;
cōfingere: siquidem humana iuncta cum brutis: & quā dissimila sunt natura in unum cōpacta
ueluti deos coluerunt quales sunt apud egyptios cynocephali: & ophiocephali: & onocephali &
apud libes crioccephalus hāmon. Quidā in petoribus ambitosi ausi sunt principes suos: uel ēt fili
os ipsorū deos transferre: q̄ eorum uel implū uereban̄ uel tyrānidē metuebant: ut i crera cele
bratus apud eos iupiter: in arcadia mercurius: apud indos bacchus: apud egyptios ilis: & osiris &
orū & nuper antinous in deliciis habit⁹ ab adriano imperatore romano. Romani que illi: quos
charos habent hos iuxta uirtutem adorari. Iubent quasi deos facere in potestate habeant ipsi
cum sunt homines: nec se mortales esse insificant hactenus athanasius. Augustinus simili
ter his ob uirtutem ex autoritate uarronianæ scribit romanos deos ex hominibus animandam
commentos: quando expediāt & ex usu fit hoc fictitium commentum: illis deorum fidutia ar
dua quāq; tentantibus & aggreditentibus. Trimegestus. homo effector est deorum qui in tem
plis sunt Egyptum. q̄ illis in dis colendis superfluxerunt: ut prodit iamblichus. Apuleius in tri
megistū. An ignoras o asclepius: q̄ egypt⁹ imago sit cæli: aut quod est uerius trāssatio: & descēsio
oīum: quā gubernant atq; exercent in celo: & si dicēdū ē uerius terra nřa toti⁹ m̄udi ē tēplū sed
suturū tēpus ēcū appareat egyptos icastū pia m̄te diuinitatē sedula religiōe seruasse. Tūc sedes

dat ellebor⁹: & platonis auratum eloquiū: & aristotilis sollogiſ
maticum uerbiloquiū. Nunc itaq; pande mentis cubiculum &
auriū fistulis auditō nūcio mentibus intromitte quod excipis.
sed enerua totū mortale quod tibi est: ne tāsacrati series dogma
tis scrupulosis rite non resideat penetralibus. ergo nunc de deo
rum primum natura unde tanta malæ credulitatis lues stultis
mentibus innoluerit edicam⁹. Quāmuis. n. quidā sint qui spre
ta capit̄ generositate arricinīs atq; archaicis sensibus glandiū
quippiā sapiant: atq; eorū altiori stultitiae nubilo soporata cali
gentur ingenia: tamen nequaq; apud humanos sensus nisi for
tuitis compulsionibus moti nascuntur errores: ut etiam chry
sippus de fato scribens ait: Compulsionibus lubricis uoluunt
ur incursus. Itaq; primū omisso circuitu unde idolum tractū
sit edicamus.

Vnde Idolum Dicatur.

Diopbantes lacedæmonum auctor libros scribit antiqui
tatum. xiiii. in quib⁹ ait syrophanem ægyptium familia substanc
tiāq; locupletem filium genuisse: quem uelut enormis substanc

13

ista sanctissima delubrorū erit sepulcrorum mortuorūq; plēissima.o ægypte ægypte religionū tuaq; sola superunt fabulae:& æq; icredibiles posteris suis.Demones ab hominibus fieri ex huius autoritate refert augustin⁹ libro octauo de ciuitate dei.Elogiū.flebile monumentū.Elogia simi liter comperio nūcu partenias:quaē i cuiuspiam obitu mætifice canant:& flebiliter. Idodinin. si dōs spēs forma ab ei dō.uoci uerbo:quod significat appareo hinc flectitur idolū:& idolū pro delubro & i apocalypseos libro Idolothiton idolis imolatum similiter cōpōit ab hac altera dicti one oðuvū dolor qui cunq; is fuerint peculi ariter pro dolore:quē factum egerentes sāmi ne tolerat ab oðuvā dolof affictio. Petro nius.hoc apud latinos & papinius:ut dubium sit subesse uel maculā seu inutrem petronius ab illo accepit. Cro matopion.liber is scite & edocenter attitulat hoc titulo qñ Crōata colores in musica uocem: & a uerbo græ co nōis quod latine facio resultat: uñ poe ta q;is proprie facete dicatur appellatus. au tor Diomedes. Talis hic Tituli index:qualis timet cosmopæia in scripti.boettius in musi ca:refert esse hæc gñia quibus omnis cantilēa textatur Diatonicum: cromaticum: enarmo nicū. Diatonicum qui dem aliquo duri⁹ & naturali⁹ Chroma uero ē iā q;si ab illa natura li intentōe descendens & in mollius decidens enarmontium uero op time: atq; apte coniunctum . Tractum est at hoc uocabulum ut dicetur chroma a sup ficiebus: quaē cum permutantur in alium colorē trāleunt . Præ rogatiōem errogatio nem:largitatēm: Dōa tiuum conglarium:his enim anfis & admiculis utuntur aurāli⁹ popularem auram hoc ē fauorem aucupantes.

tiæ succesorem ineffabili ultraq; paternitas exigebat affectu erga filium deditum. Isq; dum aduersis fortunæ incurribus rapere retrur patri crudele geminæ orbitatis dereliquit elogium : & ut posteritati perpetuale suffragium denegasset:& substantiaz p pagande subitam interceptionē obiceret.Q uid igitur faceret aut sacerdota paternitas hac sterilitate dānata:aut felix substantia in successione curata.parū erat non h̄e:quod habuit: nisi ēt esset:qui obtineret quod reliqt.Deniq; doloris angustia : quæ semp ingrit necessitatis solaciū filii sibi simulacrū in ædib⁹ insti tuit.Dumq; tristitiaz remediū querit seminariū potius doloris inuenit nesciēs q; sola sit medicina miseria& obliuio.Fecerat.n. ille unde luctus resurrectionis in dies adquereret:nō in quo luct⁹ solatiū inueniret.Deniq; idolū dictū est idodinin:quod nos la tine spēs doloris dicimus.Nāq; uniuersa familia in domini adulationē:aut coronas plectere:aut flores inferre:aut odoramen ta simulacro succendere consueuerat.Nōnulli ēt seruoz culpa biles domini furiā euitantes ad simulacrū p̄fugī ueniam merebā tur:& quasi salutis certissimo collatori:florum aut thuris offerebant munuscula timoris potius effectu q; amoris affectu. Deniq; huius rei non immemor & petronius ait.primus in orbe de os fecit timor.Nam & mitanor musicus in cromatopion libro musicae artis quem scripsit ait: Domum doloris:quē prima cō punctio humani finxit generis.ex in inueteratus error humanis pedentem cōserti disciplinis baratro quodam sāuaz crudeli tatis prolabitur.

Fabula Saturni.

SAtumnus pollucis filius dicitur opis maritus senior suellato capite falcem gerens : cuius uirilia abscisa & in mare projecta uenerē genuere. Itaq; qd sibi de hoc philosophia sentiat audiamus. Tum illa.Saturnus prim⁹ in ita lia regnū optimū:hicq; p̄ anone prerogationē ad se populos attrahēs a saturādo dictus est saturnus.opis quoq; eius uxor:eo q; opē esurientibus ferret edicta est.pollucis etiā filiū siue a pol

Nihil enī ē latīnō romāno populo saturo: ut inquit ille. Annonam largifluam Coptosumq; canō
nem tolerans in populorum lātitiale gaudium saturnus meruit colit: & amari: Cum qui secūs
faciunt sīnt odiosici & destabiles. Nescit enim ut uere & uēste cecīnit lucanus plebes ieiuna tiere.
honoris. n. & dignitatis impēdīo plus canon frumentarius pompeio dedit: q̄ subactū oriēs: tresq;
illī p̄eclarissimi triumphi: & proculdubio nedum homines sed & feras industriosas reddit esū
rīgo .fame. n. mori detestabile & miserum: sicuti canūt grāce camānat. & repetitd ē a columella.

Humanitate Scribit eloquentissime gellius humanitatē concin niter detortam & con gruenter in bonarum artium & liberalium se etatorib: ut hi dicant icūmberē humanitatē: quā grāct φιλανθρω ποιοv appellant illis qui huic arti liberali ut gilant moribus huma nis: & probis exactisq; dotatissimis; qm nalo ne teste abeūt studia in mores: artisq; magi stras. Silicet in genitū placida mollitur ab ar te: & studio mores con uenienter eunt. seu ab philia & suauitate libe ralitū artitū. humāritatē hīc fulgentius nitorem elegantiā: & splēditio rem apparatum uocat qui humanis: & libera libus hoībus cōueniat: alioq; haud bene con uēret cum pollucibili tate humanitas. Ob nupti uellati: tecti: uñ nuptæ uocitate qd flā meo uellabant auspice sacra uerba p̄asante.

Dios Louis. Philo logia. libro: in quo Io uis amores rōcinatus est. Deprauatam De uirginatam: depudica tam: iminutam incidi bus ueluti stragulis & lecto gēial p̄appositis ob nimili tēdoris: & li bīdīnis impatientiam.

ποιοvei δhv. Secus plato in lachete his. ui detur neptūnus ab eo qui p̄imum noīnauit: idcirco posidon uoca

lendo siue a pollucibilitate quā nos humanitatē dicim⁹. Vnde & plautus in comædia epidici ait. Bibite: per grāce camini pol lucibiliter Vellato uero capite ideo singit φ oēs fruct⁹ foliorū obnupti tegant̄ umbraculo. Filios uero suos comedisse fert. φ omne tempus quodcūq; gignit consumit Falcem etiam fert nō īmerito: siue φ omne tempus in se uergat ut curuamina falci um: siue pp̄ fructum: Vnde etiā & castratus dicit φ oēs fructu um uires abscisæ atq; in humorib; uiscer& ueluti in mare proie cte sicut illic uenerē ita & libidinē gignat̄ necesse est. Nam & apollophanes in epico carmine scribit saturnum quasi sacrum vov̄ ποῦσ. n. grāce sensus dicitur: aut satorē vov̄ quasi diuinū sensum creantē omnia: cui ēt quattuor filios subiciunt idest pri mum iouem secūdū iunonē tertīū neptunū quartum plutonē & quasi polifilium quattuor elementa gignentem idest pri mum iouem ignem unde & ζευσ. n. grāca significatione siue uita siue calor dici potest siue φ igne uitali aiata omnia dicerēt ut heraclius uult siue φ hoc elemētum ca leat. secundū Iunonem quasi aerē. unde Ηρα grāce dicit & quis aerem masculum ponere debuerint tamen iō soror. est iouis φ hec duo elemēta sibi sunt ualde cōsacia. Iō iouis & cōiugem φ maritus aer igne feruescat. Nam & Theopompus in cipriaco carmine & helanicus in dios philologia: quam descriptis ait iu nonem ab ioue uinctam catēnis aureis: & deprauatam incidi bus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes φ aer igni cælesti coniunctior duobus deorsum elmentis misceatur: idest aquæ & terræ quæ elementa duobus superioribus grauiora sunt.

Fabula Neptunni.

Neptunū uero tertīū aquarum uoluere elementū quē ideo grāci etiā possidona nūcupat̄ quasi ποιοvei δhv quod nos latine facientē imaginē dicimus: illa uideli cet rōne φ hoc solū elementū imagines in se formet spectantiū quod nulli alii ex quattuor cōpetat elementis Tridentem uero

14

tus suffit: quia estem ipsum maris natura detinuit: neq; progrederi ultra permisit: sed quasi uicula pedibus ipsius intecit. Maris itaq; principem posidona vocavit quasi θωδι. i. pedibus. Δεσμον. i. uiculum habeat: e: uero decoris ḡra forte ablectum fuit. Forsitan non hoc sibi uult. sed pro. ος. geminum. λ. primo fuit appositum quasi dicatur το Λαειδων. i. multa noscens deus. Fortassis ab eo φ dicitur σιθν. i. quatere sion. i. Quatiens est nominatus: cui π. ac. δ. fuit adiectum Amphitriten: Cæteri interpretantur ita ferme uocatam quantam undecunq; τριβειν. i. te rere soleat: aqua ripas & littera ruminante: & attritu maxime icomo doso fere semper adla trate. Ad quod tropo logice & subobscure al ludens maro ab attere dis ripis rumonem uocat albulam: quem in sacris ob similem cām serram indigitabant i digitamentis. Pluto nem. Serbit plato sic appellatum quasi diu tiarum datorem: qn̄ di uitiae ex terre uiscerib⁹ erūst. Adin uero mul titudo interpretat̄ qua si αιδην. i. tristem: & tenebrosum. atq; hoc nomen horrentes plu tonem uocitant. Longe abest ut nomen ha dis quasi aides. i. triste: aut tenebrosū sit dictū immo ab eo trahit: qd est ειδενδι. i. noſe pulchre omnia. Iurgiorum: uelut a uoce gr̄ca Ηθονο hoc ē cō tumelia flectatur. Ser uius docte hercules a prudentioribus mēte magis q̄ corpori fortis inducitur. q̄ aut̄ dicit̄ traxisse ab iferis cerberū h̄ac rō ē qa oēscu piditates & cūcta uitia terrena cōtēplit & do mult. Nā cerber⁹ ē ter ra: q̄ ē cōsumptrix cor porū: un & cerber⁹ q̄ κρεοθορο. i. carnē uo rās un lectū est ossa sup recubāns. Nā nō ossa

ob hanc rem ferre pingitur φ aquarum natura triplici uirtute fungatur: idest liquida. facunda: potabili. hunc & neptuno am phitriten in coniugium deputant. ειφι enim gr̄ce circū circa dicimus: eo q̄ oībus tribus elementis aqua cōclusa sit. idest sit in cælo: sit in aere idest in nubibus: & in terra ut sunt fontes & putei.

Fabula plutonis

Partum ēt plutonem dicunt terræ præsulē. plutos. n. gr̄ce diuitiae dicuntur: solis terris credentes diuitias deputari. hunc ēt tenebris addictū dixerē: q̄ sola terræ materia sit cunctis elementis obscurior. Sceptrum quoq; in manu gestat φ regna solis competant terris.

Fabula De Tricerbero

Tricerberū uero canē eius subiiciunt pedib⁹: φ mortaliū iurgiorum inuidiæ ternario conflent̄ statu idest naturali: causalī: accidentalī. Naturali est odiū: ut canū lepori: lupog: & pecudum hominum: & serpentum. Causa le est ut amoris zelus atq; inuidiæ. Accidens est: quod aut uerbis casualiter oborit̄ ut hoībus: aut comestioes pp̄ ut iumentis.

Fabula de furiis.

Fvic quoq; ēt tres furias deseruire dicunt: quar̄ prima est alecto: alecto. n. gr̄ce impausabilis dicit̄. Alia tisiphōe āt quasi τουτωνφωνη. i. istar̄ uox. Tertia megæra megæra. n. ē quasi μεγαλη επισ idest magna cōtentio. primū est ergo non paulando furiam concipere. Secundum est in uocem erumpere. Tertium iurgium protelare:

et ius terra consūmit cebes suffragatur fuso: q̄ sphinga inertiā ē scribit: & uitiosā desidiā hoīem pedetentim deuorante m. Alecto. αληκτος incessans dī: unde uox inflectit. protelare amolliri.

Rhapsodia libros hōer singulos appellavit hac rōe. Rhapsodia dī τροπής ήταν η οποία πρώτη στη διάσημη παράσταση του θεού Ηρακλή στην Αθηναϊκή θέατρο της Αρχαίας Ελλάδας. Η ρητορική της ήταν διαφορετική από την άλλη εποχή, με μεγαλύτερη ελευθερία και διαφορετικές πολιτικές θέσεις. Οι ρητορικοί της ήταν γνωστοί ως τροπαράτορες.

Ceres gaudiū. Δημητρίον. appellatātāvtrī
επιχον. i. p mutationē
litere: tanq̄ γημήτηρ
hoc est alens terra eti
am si plato secus inter
pretet. Inq. n. Ceres
quidē Δημητηρ nuncu
patur ab ipsa alimtoꝝ
largitione q̄i διδούσα
Δημητηρ hoc est exhibens
m̄. Cererem fulgen
tius appellatam sentit
as̄tatu remoto ab hac
voce Χαρις: q̄ gratiam
significat. Proserpia
Nonnulli q̄ lunā prisca
uoluerit luna. n. In ua
ritas mutatioꝝ proser
pit: græce περσεφονή^{περσεφονή}: & περσε
φονεια dicit. uñ ptulit
naso psephōdæa p exiſt
alib: & fatiferis. ei⁹ uer
ba ex tristib⁹ sunt hac.
uita tpa si possis perse
phonara tut. psephasa
merito dea hac noia
tur pp sapiam & epa
phen. i. conctatū phe
romenon. i. eius quod
fertur: uel tale altqd.
Quo circa adhaeret illi
sapiens ipse pluto. q̄a
ipsa talis ē. Ecaton.
Centum ecaton signi

Fabula de fatis

Seria etiam ipsi pluto destinant fata: quarum prima cloto: secunda lachesis: Tertia atropos. Cloto enim græce euocatio dicitur: lachesis uero sors nūcupat. Atropos quoq̄ sine ordine dicitur: hoc uidelicet sentire uolentes q̄ prima sit nativitatis euocatio. secunda uite sors quemadmodum quis uiuere possit. Tertia mortis conditio: quæ sine lege uenit.

Fabula De Harpiis.

Harpias etiam tres inferis uergilius deputat quarum prima hello. secunda ocypite: Tertia celeno. harpia enim græce rapina dicitur. Ideo uirgines q̄ omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circumdatae quia quidquid rapina inuaserat cælat. Ideo uolatiles q̄ omnis rapina ad uolandum sit celerrima. Hello: enim græce quasi ελωνάλλο idest alienum tollens. ocypite idest citius auferens. Celenum uero græce nigrum unde & homerus prima Iliados rapsodia αιψατοι αιλακαιλενον ερωθει περι δουρι idest statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. hoc igitur signare uolentes: quod primum sit alienum concupisci. secundum concupi ta inuadere. Tertium cælare quod inuadit.

Fabula de proserpina

Plutoni quoq̄ nuptam uolūt proserpinam cereris filiam. Ceres enim græce gaudium dicitur: & ideo illam frumenti deam esse uoluerunt: q̄ ubi plenitudo fructuum sit gaudia semper superabundent necesse est proserpinam uero quasi segetem uoluerunt idest terram radicibus proserpentem: ut & ecate græce dicitur. ecaton enim græce centū sunt: & ideo hoc illi nomen imponūt: quia centuplicatū ceres proferat fructum.

15

ficare notum. unde ægeon ille skatov Xipod hoc est centimanus. ecatontharcus ipse centurio. Sed ecate q̄ multas: Innumeræq; potestates habeat appellatur: pro infinito numero centum di cente græcia Latinis sexcētum. hoc epigrāmatici ut ceteros mittam9 ierſicuſo patet. pp sexcētas gapara gausapinas. In cælo luna dicitur: in tartaro proserpina: in terris Diana. Tritia uocata q̄ uias & cōpita custodiat trifronti tuore. hinc ouidius libro primo faſtorū . ora uides ecates in tres uergentia partes seruet ut in ternas cōpita ſecta uias. Triuia m philologī mallūt appellari lunā quoniā i ſublimitatem latitudinem & : p fundi tatem uariat. ſāpādū quas uicissim : & p ma nus ſibi tradebant: hic dies eſt dicatus cereri: ut docet diodor9 : quæ ab æthna mōte ſuccē ſa facula iquies & irre q̄eta uagabā amēs : & oīa circuibat Docet tñ higinus ex iſtituto p methei curſores cōcur rentes ſibi in uicem ſā pada tradere: ſolitros. hominū ſucessiōne & impulſum ſimilē: cum alter alterum trudit lu cretius ſignare uoluit libro .ii. & q̄i curſores uitai lampada tradūt hiftoriæ p̄ herodotus libro .viii. méorat ap̄ græcos i uulcāiſ ſacrificihas faces ferre lugiter: ſtatim: & continenrer

Fabula cereris

FAnc etiam mater cum lampadibus raptā quærere dicitur: unde & lampadum dies cereri dedicatus eſt illa uidelicet ratione q̄ hoc tempore cum lampadibus. i. cum ſolis ſeruore ſeges ad metendum cum gaudio requiratur.

Fabula apollinis.

APOLLINEM ſolem dici uoluerunt. apollon. n: græce per dens dicitur q̄ ſeruore ſuo omnem ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarum. hunc etiam diuinatio nis deum uoluerunt: ſiue q̄ ſol omnia obscura maniſtent in lu cem: ſeu q̄ in ſuo processu & occaſu eius orbita multimodos i gnificationū monſtret effectus. ſol uero dicitur aut ex eo q̄ ſo lis ſit: aut q̄ ſolite per dies ſurgat & occidat. huic quoq; quadri gam ſcribunt illā ob cām q̄ aut quadripartitis temporę uarieta

pſeuuerare iuicem tradentes. Impēdīoq; exacta translatiōe pſcius. Qui prior eſ cur me i decurſu ſāpāda poſcis. Varro cōſignate pariter libro .iii. de re rufiſca. Nō curſu ſāpāda tibe trado. Apo lon. ſeries: Iaculans: transfigens: pīn græcis ecatebeletes uocat emin9 ſagittans. Rechte ſane fulgē riſus ēt refrangente platone qui apollon a q̄i cī βαλλωρ eadē ſignificatiōe nō eadē iſflexione refert dici: q̄ ſemp iaculando arcu uehemens eſt. ſerulus autor triua appollini idita noīa a tribus potestatib9: Inferno certe: apollini noīm. Terreō gripeñeu: celæſti phæbo: & pæani. plato ſuſli9 & Inqſitus. Apollo pharmacis purgans: & medicus dī ab οπολουων και απολουων .i. abluens a malis: ſoluensq;: qd apollon ipſe ſignificat. Secundū uero diuinationē uerūq; & απλων .i. ſimplex qd idem ē recte more theſſalicoꝝ nomiare hūc poſlumus. Il nempe oēs dāum hīnc απλων uo cāt. Secundū uero muſicam de hoc eſt cogitādū: quēadmodū de eo: qd dicitur acoluthos: & ac Lirtis. i. pediſlequis: comes: & uxor: i. quibus. a. ut & i alius multis idē: qd ſimul ſignificat. In hiſq; a. & poleo ſignificat uerſionem: quæ ſimul & una pagiſ: quam cōuerſionem: dicamus. p hæc in cæliſ ſignificatur conuerſio: quæ p eos ſit: quos polos uocamus: & in cātu harmonia: quā dicitur ſympoňiam: quia i his ut tradūt muſicæ & astronomiæ pītī harmonia quadam ſimul oīa cōuer tunt. hic autē deus harmoniæ p̄ſiſdet ωυοπολων .i. ſimul uertēs hæc oīa & apud deos. & apud homines. Queadmodum iſḡ ωυοχελευτων: & ωυοχιτεhν .i. ſimul euntē: & ſimul facētem uo cauſimus acholutoe & achitit oīa pmutantes: ita appollinē noīauſimus eū: q̄ erat ωυοπολων al tero. i. Interlecto: q̄a æquocū ſuſſet duro cum noīe. plurima macrobius ex latiniſ autor celebri muſi utrāq; ſniām quæ prudens omitto. Sol. non diſſione nec refragātē ſentiuſt nostri philo ſophi aſſeueraanter ſcribentes ea qdem ratione ſolem dici a ſolitate: nō tamen q̄ non poſſint eſſe multi ſoles: haud quaq; ſolari naturæ refragātē multos eſſe ſoles: ſi: quod non i ſerū natura cōſtar: materia reperiret formæ ſolis iđi pſcēdæ cōſentanea. Ηλιοſ græce uocatur: quam uocem i nomē ſuū traſtulit gabalus romāuſ imperator: ut heliogabalus diceret honorifienti9 Ηλιοuſpatiꝝ: a

mensa solis inde : qd ab ipso cōplebatur & deplebat cōstulit & discophoris in usis. de qua hieronymus: Solinus i collectaneis: pomponius: & ceteri. Graece. nō hunc etymō habet. plato. helton manestus id fore uidetur si dorico nomine quis utatur. Dorici. n. halion uocant: atq; ita uocatur secundum. aλιξειν. i. ex eo q; congregat i unum homines cum exorit. Item ex eo q; circa terram aλιξειν. i. semp reuolut. praterea q; uariat circuitu suo: q; terra nascitur: Variare at & εωλειν idem ē. lingua. plectru lingulatum: quo cordæ plectuntur organicæ. Decacordon: musicū orga nū tribuit apollini p̄fī sc̄ illa prudens & opt̄ doq; circumcunspēcta ætas decē cordarū qm̄ scilicet tot sunt hūanæ harmoniae uarietates. Non. n. ulteri⁹ musica & organica mulcedo progrediē decēnali numero si fulgentio credit̄ mus: et si prodāt mīle sium undecimam exco gitasse. simplicis concētus uox primū fuit. Nō dum quidem tam inflexa anima sono: nec tā pluriformi modo: nec tam mltiforati. Tibia septem tm̄num uocis discrimina notabant: ex septem erronibus: noīb⁹: & sono mutatis quāobrem Callenter: & impēdīo scienter maro cecinit. obloquitur nūris septē discrimina uocū. Ab his: Simplicē principio fuisse musicā nicomachus adeo: ut qttuor neruis tota cōstaret. Idq; usq; ad orpheum durauit: ut primus quidem neruus & quartus diapason consonantiā resonaret ad similitudinem scilicet musicæ mundanæ: quæ ex quatuor constat elemētis: cuius quadricordi mercurius dicitur inuētor: quātam uero chordam post chorebus at his filiis adiunxit: qui fuit lydorum rex. hyagnis uero phryx sextū his apposuit neruum. sed Septimus neruus a terpādro lesbio iūctus est secundū scilicet pla

tibus anni circulū peragat: aut q; quadrifido limite diei metiatur spaciū. unde & ipsius equis condigna sic nomina posuerūt idest eritreus: Acteon: lampos: philogeus. Eritreus græce rubens dicit̄: quod a matutino sol lumine rubicundus exurgat. Acteon splendens dicitur q; tertiae horæ momentis uehemens insistet: lucidior fulgeat. Lampos uero dum ad umbilicum diei centratū concenderit circulū. philogeus græce terram amas dī: q; hora nona p̄cliuor uerges occasib⁹ p̄nus icubat.

Fabula de corvo

N huius etiam tutelam coruū ponūt: siue q; solus cōtra rerum naturā in mediis ipsis æstiuis seruorib⁹ ouiparos pullulet fatus. Vnde & petronius. Sic contra rerum naturæ munera notæ

Coruus maturis frugibus oua refert: siue q; in horoscopis libris secundum anaximandrum: siue etiam secundum pindarum solus inter omnes aues significationes habeat uocum.

Fabula de lauro

N huius ē tutelā laurū ascribūt: unde ē eū amasse dampnen dicunt penei fluminis filiā: & unde laurū nasci posset: nisi de fluvialibus aquis? Maxime quia & eiusdem penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uero amica apollinis ob hanc rem uocitata est: quia illi: qui de interpretatione somniorum scriperunt: ut antiphon philocrus: & artemon: & serapion ascalonites promittant in libris suis laurū si dormientib⁹ ad caput posueris uera somnia esse uisuros.

Fabula De nouem musis.

Vic etiam apollini nouem deputant musas ipsumq; decimum musis adiciunt: illa uidelicet causa q; humana uocis decem sint modulamina: unde cū decacorda apollo pingit cythara: Sed & lex diuina decacordon dicit

netarum similitudinē. Inq; his: quæ grauissima quidem erat uocata est hypate quasi maior atq; honorabilior: unū iouem ēt hypaton uocant: Consulem quoq; eodē nūcupant noīe. pp excellētiam dignitatis. eaq; saturno est attributa pp tarditatē mot⁹ & grauitatem soni. parhypate uero secunda quasi. Iusta hypaten posita & collocata. Lichanos tertia Iccirco qm̄ lichanos digitus dī quem nos īdicē uocamus. Græcus a lingendo lichanon appellat: & qm̄ i canēdo ad eā chordā quæ erat tertia ab hypate: index digitus: qui est lichanos inueniebat iccirco ipsa quoq; lichanos appellata est.

psalteriū. Fit ergo uox quatuor dentib⁹ e contra positis: quos lingua percudit: e quibus si unus minus fuerit sibilum potiusq; uocem reddat necesse est. Duo labia uelut cymbala uerborum cōmoda modulātia lingua ut plectrū: quæ curuamine quodā uocalem format sp̄ritū palatū cuius concavitas profert sonū. Gutturis fistula: quæ tereti meatum spiritalem prebet excursu. Et pulmo: qui uelut aceruuſ follis concepta reddit ac reuocat

dem quoq; uocabulo trite nuncupat. est heptachordū. quod dicit synemenon. ad hoc phrophraustus plotes ad grautorē pta unā addidit chordā: ut faceret totum enī acordon: quæ qm̄ sup hypaten est addita hyperhypate ē nūcupata: quæ prius qdē dū nouē chordū tm̄ effet cythara hyperhypate uocabatur. Nūc aut̄ lichanos hypaton dī alīs supadditīs. De eacordū estiacus colophonius coaptauit. Contra opinionē fulgētī legitimus Timotheū undeci mā excogitasse ut fieret endecordū. Cordas interptatur cassiodorus in epistola ad beotū q̄ cor da lentimine harmonico mulceant & teneāt: pariter & ambrosius fides q̄ instar fidei orthodoxæ recte canāt & salubriter cōcīnant. Psalteriū. quo diualibus p̄cōntis: & gaudialib⁹ hilarisq; psalmis incūbentes myste utuntur. psalterio modulatori melo cātrix assueta psaltria dī. est & psallo cystria: cum uoces hæ ut edocenter & lepidissime cassiodorus indignabundus afferit in pruriosa triplūdosa ppudiosasq; Saltatīs lubētias deuengerit exitu pudibūbo: principio ludibūdo: si nō ex oī pte uirginali. Cantus. n. & melicae uoces ad icētiua suscitabulaq; ultutū repte sunt: & excogitata nō uitiorum. Ambrosius de utilitate teiunii libro. iii. psalteria docet adhiberi cōsulūs ut libidines icētentur sūt q̄ ligua hebraica neuel dici putāt: uoce sāne latini de nablū & naplū siue nabliū idifferenter: de quo naso cōmeminit libro. iii. de arte amādi. Disce eē dupliciti genitalia nablia palma uertere cōuentunt dulcibus illa modis psalteriū latie laudatoriū dī sicuti hieronymus ait docēs i clypeī modū eē formatū: chordari decē: q̄q emāuel utrē iterptet: quē græci uocat aēkov unū & utricularius ascaules. hieronymus cū fulgentio cōspirat autumās decē cordariū eē psalteriū Suidas psalteriū iqt organū ē: qd̄ naua ēt uocat. Labia. ex aristotelica: eruditorumq; Snia petrus hispanus adnotauit modulamēto uocis: quæ scriptilis eē debet: Statuq; & qd̄ cōstitutū signifcantis: cū bellum orū sit sonus necesum eē hoc organū. pulmo: labia: trachia arteria hoc ē sp̄iritalis canalicula: dētes: & palatū. Fistula. ῥ̄p̄x̄i ov̄ ῥ̄pt̄hi ov̄ significat. plato dixit diuisas eē vias deuorandis cibatui & potui: & cibum quidem ad stomachum trahi: pottū uero p̄ ῥ̄pt̄hi ov̄: quæ ῥ̄p̄x̄i dicuntur fibris pulmonis illabi: qd̄ tm̄ ultrum uel extimasse uel in libro retulisse mirandū ē uel potius dolēdū: unū erasistratus medicorū ueterum nobilissim⁹ i eū lure iuctus ē: dicēs illū retulisse lōge diuersa q̄ rō deprehēdit. duas. n. eē fistulas iſtar canallum: easq; ab oris fauibus p̄ficiſci deorsū: & per eorū alteram induci delabiq; in stomachū esculentā oīa: & poculēta: ex eoq; ferri in uentriculū qd̄ græce appellat ῥ̄k̄t̄w̄k̄i l̄i: ratq; illuc subleti digeritq; ac deinde aridora ex illis retrimēta i aluū cōuētre: qd̄ græce koλoσ dī: humidiōra aut̄ p̄ renes in uescicā trahi. & p̄ alterā de duab⁹ supiorib⁹ fistulā: quæ græce appellat ῥ̄p̄x̄i & ῥ̄pt̄hi a sp̄iritū a sumo ore i pulmonē: atq; inde rursū i os & in nares cōmeare: p̄q; eūdē uocis fieri meatū. At ne potus cibusue aridior quē oporteret i stomachū ire: pcederet ex ore: labereturq; i eā fistulā: p̄ quā sp̄ū ūciprocat: ex eaq; ofensiōe intercluderef aīa: uia: impositācē arte qdā & ope naturā επ̄ι γλωτ̄ιδ̄: a qī claustrū mutuū utriusq; fistulæ: quæ sibi sūt coharētes: eāq; επ̄ι γλωτ̄ιδ̄: inter edendū bibēdūq; opire ac protegeſi ῥ̄t̄v̄ ῥ̄p̄x̄i ov̄ne qd̄ ex esca potu ue iſideret i illud qī aſtuātis aīa: iter: ac pp ea nihil humoris influere in pulmonem ore ipſo arteriæ cōmunito. Alpam hāc arteriā lactantius in libro de-

opificio spiritalē uocat: alterā cibalem. Tum si quid paulo densus ī pulmonē uolentia spiritus trahēte deciderit mox nasci ptusim & alias quassatiōes usq; ad uexatiōem salutis. Theologumē non. i. libro: i quo de dis mentio hēbat: & genealogia deorū cōtinebat. Tū plinius theologumē seriē: catenā: stēma & originalē stēmatis traducem uocat libro saturnalium primo. macrobius au tor ē aristotilē theologumē scriptitasse. H̄re i homerica libro secūdo ad musas iuocatio sic uer tes si melli fuerit. Nos certe solā famā audiūmus: nū sequiūs p̄cipiētes. τουκλεος. Inodys ea te lemachum pallas allo quitur: quæ uerba pro p̄emodum ī ausonidē lingua sic inferes. huius gloria fama q̄ tam gerabilis p̄ grāciam: meditūq; argos. Pro telet contendendo: elaborando: euigilando proferat: effundat: & diffundat. Mele ten piōene. μελετή cogitatio dicitur: uñ tertia musa pausantiae melete dicit̄ secūda mneme: quæ dictio memoriam significat. Tertia acē de. qđ cātilenā uertes: & modulamē quas ele gido cōplexi sumus ī hac uerba. sic faueat uobis musarū maxia mneme: & melete: & suau dulcis acāda me lo. secundum uarronē ipse sunt nymphæ q̄ & musæ: nec imerito. Nam aquæ motus musicam efficit: ut in hydria uitrea uidemus. sane scien dum qđ idem uarro tres tñ musas eē cōmemorat: unā quæ ex aquæ nascit̄ motu. Alterā quā aeris ictu efficit son⁹. Tertiā: quæ mera tñ uoce cōsistit. Musæ ex autoritate platonica dicunt̄ a mo sthe uerbo: qđ significat ingrere sentit tñ cassiodor⁹ musas q̄ om̄iusas dici: eo q̄ simul sint cū assa uox nihili sit & concentus modularior. θάλαιν explicat nomē thalia: cēsetq; deflecti a dictio ne grāca: θαλών: id. ii. ueteres oē germinans dixere: attici aut p̄ excellētiā de oltua dicunt: In flexum a uerbo grāco θαλώ: qđ significat uiresco p̄ in taleas scissiones lignorum uel p̄segmia Varro de re rustica libro prio. Nam et nūc rustica uoce itertialiare dī diuidere uel excidere ramū ex utraq; p̄te æquabiliter præcīsum: quas alii thaleas appellant. hacten⁹ uarro. hinc fluxū pasim uernacula ligua thaliare p̄ferrit p̄ eo qđ est icidere. Diphilo. qđ nomē Iouis amicū resultat: pos ses & diphilo scribere p̄ deterrimo amico sale mordaculo taxante poeta nescio quē infidelitate male audientē: ut i satyro nō aliter censem̄ legi aut disphilus aut alabandes. Comædiæ ferme oēs scomatibus & taxationibus scatebāt: peculiariter hæ: quæ uocatae sunt archea: ad quartū Imita mina satyram latī uates excogitarūt. In hac primas obtinuerūt eupolis: cratius: & aristophanes In tñ uirulētiæ: & ut ait appius caninæ facūdīæ p̄mouerūt ut uerbū grācum sit κωνωδεῖν p̄ uellicare: carpere: uilitigare. q̄ cotyn scripsit eupolis ī alcibiadē mola uinctus imare plectus ē. hanc acerbitudinē qnimo potius uesania proceres atticos impetētiū comicor⁹ carpit: & ince sit cicero in libris: quos de re publica scripsit ubi scipio in quarto. l. disputans ait. Apd grācos fuit ēt lege cōcessum: ut qđ uellet comædia nominatim uel de quo uellet diceret. Esto populares hoies improbos in re publica seditiosos: cleonē. cleophatē hypbolum lāsit: patiamur inq̄t: & si huiusmodi ciues a censore meli⁹ ē q̄ a poeta notari: sed p̄clem cū iam sua ciuitati maxima auto ritate plurimos ānos domi & bellū p̄suisset uolari uerib⁹: & eos agi iscēna n̄ plus decuit q̄ si plau tus inq̄t noster uolusset aut natus. p. & Cn. sciptoni: aut Cecilius marco catoni male dicere.

habes ergo nouē musar̄ uel apollinis ipsius redditā rationem sicut in libris suis anaximāder lampacen⁹: & leophantes eracle opolites exponunt: quod & alii firmant: ut pisander physicus & euxemetes in libro theologomenon. Nos uero nouē musas doctrine atq; scientie dicimus nodos: hoc est prima clīo quasi prima cogitatio discendi. Cleos. n. grāce fama dicit̄: unde & homerus. ήδει σδεκλεοσ οίον ακουούλεν ούδετί ιδειν. i. solam famā audiūim⁹. & i alio loco τουκλεοσ ευρυκοθελλιαδακαι ιε οον αργος. & quoniam nullis scientiam querit nisi in qua famæ sua protelet dignitatem: ob hanc rem prima clīo appellata est. i. cogitatio querendæ scientiæ: secunda euterpe: quod nos latine bene delectans dicimus: q̄ primū sit scientiā quere re: secundū sit delectari quod quāeras. Tertia melpomone qua si mele ten piōene: id est meditationem faciens permanere: ut primū uelle: secundū desiderare quod uelis: tertīū instare me ditando ad id quod desideras. Quarta thalia id est capacitas: uelut si dicatur Τιθεισθαλειαν. i. ponens germina. unde & epi

Deinde paulopost. Nfæ iquist. xii. tabulæ cum perpaucas res capite sanxissent i his hāc quoq; san ciendam putauerunt: si quis actitauisset: siue carmen condidisset: quod infamia faceret flagitium ue alteri præclaf. Comicos autores quā alibi: tū apud plautū mordaces eē palā ē. Is certe sape nu mero cōcitatī mores & excandescēs iſurgit: qd facile noscere licet i aulularia: cū senex exclamat uideo hic fures sedere q plurimos. græcanicū fellē nostri poetæ declinarūt: uerteſt. ii. modū for midine fustis ad benedicendū collaudādumq; parati. Sed epicarmus nō archæa: uetusq; comæ

earmus comicus in diphilo comædia ait θελον ωσου βλεπει
Βουλιμος επετοξεν. i. germen dum non uidet fames cōsumit: Q
uinta polimnia quasi πολιμνη. i. multa memoriā faciēs
dicim⁹: quia post capacitatē est necessaria. sexta erato. i. ευρων
ερωιον: quod nos latine inueniens simile dicim⁹ quia post sci
entiam & memoriā iustū est ut aliquid simile & de suo iuēiat.
septia terpsicorū. i. delectas instructionē unde & hermes in op
mandre libro ait ακουροτροφης & κουφοδωματοδ. idest absq;
iſtructiōe elat& uacuo corpore. ergo p⁹ iuētionē oportet te
et discernere ac diiudicar qd iuēias. octaua urāia idest celestis

dia ſectator extitit: ue
rum menandrica festi
uioris: & hilarioris: nō
haec dixi uti credas fice
lon epicarmū menan
drū iſequutum eē: sed
modulam comictū am
clus: & ſale iñocuo gra
tius: ad cui⁹ exemplū
genialis plautus loco:
ueneſ: uenustate: gra: &
lubentia ſalis oſtaria
ptuberat: ut uere i pri
mo pāegyrico eecine
rit apollinaris: Quo
genio plaut⁹: quo flui
qntilanus. Archæa co
maediā ſcatere maledi

Etis & oratus adnotat. ſuccedit uetus hiſ comædia non ſine multa laude: ſed in uitium libertas ex
cidit: & uitim dignā lege ret lex eſt accepta: chorusq; turpiter obticuit ſublato lute nocendi. w. ſo.
ut eo mom̄to quo. Βουλιμος enorimis: nobilis iſignis: excedēs fames: qd iſindiciū ē causarioꝝ
famelicorū: & ualetudinariorū: ſicuti Βουτει v̄t excesus potādi ſupfluēs: ſup hiſ adſatim pōpc̄i⁹
bulimā græci magnā famē dicūt: affueti magnis & amplis reb⁹ p̄ræpōere bu a magitudie ſcilicet
bouis: quō grādes pueros: & parectatos bupedas appellāt: & mariscā ſicū buſſicon: et ſi uox nihil
tritis intruſa fuſſet: exemplaribus: mare ſcansicum. Cæteris Βουλιμοſ morbus hiſ appellatur:
quando laborantes etiam poſt cibum eſuriunt: quanuis & λιμοſ fames fit unde bulimion non
bulimian ſcripsit epicarmus. Βou nihil perſe ſigniſicat. auget tamē in compositione. ptim auto
rū eruditiorū: & pleraq; ois uetustas epicarmo cōſetūt: p̄ſerti eraſistratus ui quādā famis n̄ tole
rabilē. q̄ græci Βουλιμον και Βουτειν. i. eſuritionē: & anxiā edēti ſiti appellāt: i dieb⁹ frigi
diſſimis muſto facilis accider ait: q̄ cū ſerenū atq; placidū ē. Atq; ei⁹ rei cās cur iſ morbi⁹ i eo ple
ruq; tpe oriāt: nōdū ſibi eē cōptas dicit. πολυμνη. ſi unica uoce uerteſ cupis mēorofā uer
tes: quo uerbo uſus ē architrēi⁹. hic error illoꝝ patet manifestari⁹: q ab hymno nō mneme: quod
memoriā ſignificat inſlectunt: uñ mnemosinon dī monumentum: exhiſ catullus mnemosinon
ait mei ſodallis. Charitū quoq; m̄f mnemosine qbusdam uocat. Memoria. quæ theſaur⁹ oium
rerum: & eorū quā pcepta ſunt a marco tullio uocat. gymnosophiſtas memoriā ſecūdum deos
coluſſe testis ē philoſtratus i uita pithagorici phī. Erato. Difſentāeus & obliuſtas ē fulgētio peli
gnus poeta: q ab amore deſlecti censuit atens ſiue erato. Nā tu nomen amoris habes. quis Ign
rat ep̄ordamorē dici. Saltatriculā & prorsus amatorculā poeta quicq; fuerit iſ & ludibundam
deſcripsit. plectra gerens erato ſaltat pede: carmine uultu. Terpsicore. τερπω delecto. τερψις
delectatio quapropter τον χορον τερπει terſichore uocata ut uocaliori uocabulo ſit afflatus
i pēltia ablat⁹ maro terſicor⁹ affect⁹ cytharis mouet: Hermes trimegist⁹ ille maxius: q ſuaui &
ducl̄ colloq; docet asclepiū philoſophas ſniās qui ob ubertatē & ſælicitatē faciūt nō minoris
q̄ eruditioſis nomen trimegisti cōmeruit hoc eſt ter maximis: quod iñult epigrammaticus poeta li
bro quinto hermen gladiatura ſtrenuifimū laudans: hermes oia ſolus: & ter un⁹. In cultis laudis
elogium antīclaudianus iſurgit libro ſecundo: ut ſamius ſentit: ſapit ut plato: qrit ut hermes. hic
prius i ægypto excogitauit horas. ακουροτροφης. ab a dſlectiſ: q̄ l̄ra p ſine ſaþe nūero ſūm ſo
let: & κδύρο ſ: q̄ uox puerū declarat ieruditū haud quaq; magiſtratū: rudē ſimplice. hic pueruolog
alūnator κουροτροφοſ appellaſ. troph⁹ quoq; dī eſca τροφειον merces educatiōis. τροφεſ ſu
trix. κουφοδωματοſ latine ſeuuū uocabiſ uacuis lactiſbus: cui iſteſtia p̄e eſurigie murmurēt.
κουφο ſ. n. leuis: & cōſeqn̄ter uacu⁹. κουφοτηleuitas. ſeuuū corp⁹ ueluti οχυρ̄: qd aſae ſepulcrū
ſit: ut plato teſtatur: platonis oblurgatio censoria extat in malos: & palliatoſ phos appellantiſ

mō p̄ philosophis philosomatos hoc est corporis amatores: mō philocritatos hoc est pecuniarē amatores & lucrōes mō philotimos hoc est honoripetas. Despuas, negligas: amoliaris: auerūces ab astuetudine priscog: qui morbū abominabilēm abhorrentes despueere consueuerant: qua figura loquendi plautus latīnae linguae delictum usus est in asinaria in hunc ferme modum. Tēq; oblectro hercle ut quā locutus despudas. Claudianus in consulatum honorii. Triste rigor nimius. torquati despue mores, persciq; quoq;. Despuit in mores: & penē archanaq; lumbi rūcantē Quā oīa cur instituta sint & obseruata pliniq; docet libro. xxviii. nālis histōriae. Oīum uero in pri mīs ieiunā saliuā cōtra serpētes p̄sidio esse do cuimus. Set & alios effi caces ei⁹ usus recognoscat uita. Ita despūim⁹ cōitiales morbos: hoc est contagia regerim⁹ sili modo & fascinatio nes repūtūm⁹ sinistrā dextreq; clauditatis oc cursu. Ventam quoq; a deis spēl alicuius auda ctois peritus in sinū spuendo. etiā eadē rōe terna despueere depca tiōe i oī mediciā mos ē atq; effectus adiuuare. Cōptius mō: qd sinuo si⁹ p̄cebas itēlīges in captiuitate plautinā sūnā q̄ppe: cū adsatī didice ris comitiale morbū: herculaneū: & ifantile regert desputāmto lu gl. plautia uerba suble cimus. & illīc isti: q spu tāt morb⁹ iterdū uenit Rūdet aristophontes aīn uerbero eū morbū mihi ēē ut q me op⁹ sit insputarier: subiecit egio Ne uerere: mītōs istic morbos hoīes ma cerat. qb⁹ insputari sa luti fuit: atq; ilīs profuit

Iugalitate iugalī cōpetētia: cōuētētia: cōcīnētia. Typhū. nōnulli typhonem uocāt: uīn athanasiū i artū. In ægypto nūc & lamētio: de osiridis & ori & typhonis: & altorū amissiōe celebrat hūc addit appollini cū soli cæteri iūgāt cui⁹ rei cā hāc ē q̄ osirī colebat ægyptū radius circūam̄ etū rutilatissim⁹ p̄ solis nūne. Idē num̄ osyri & solē ēē credētes. Diodor⁹ libro p̄rio scribit prios illos homines duos esse deos arbitratos solem uidelicet & lunam: & hunc quidem osiridem hanc isidem certa nominis ratione appellarunt: & osiridem græca interpretatione: ut qui suis radiis ueluti pluribus oculis terram ac mare lustraret: multos oculos habentem dixere. Verum ex uetu stis sacerdotū arcans: qui osiridis tēpore fuerant postea cōpertū est osiridem ægypto iuste regnā tem a typhone fratre impio atq; nefario interēptum: quē ille īsex ac uigīt p̄tes disiectum cuili bet eorū: q secum tanti sceleris particeps fuerant: partem dedit ueluti eius facinoris consensus: &

post diiudicationem. n. est eligis quid dicas quid despudas. eli gerest. utile caducumq; despueere cælestē ingenium est. Nona calliope. i. optimæ uocis: unde & homer⁹ ait. θεα σοπτα φω ρησασθε. i. deæ uocem clamantis. ergo hic erit ordo. primum est uelle doctrinam. Secundum est delectari quod uelis. Terti um est instare ad id quod delectatus es. Quartum est capere id: quod instas. Quintum est memorari quod capis. Sextum est inuenire de tuo simile ad id quod memineris. Septimum est iudicare quod inuenias. Octauum est eligere de quo iudicas. Nonum bene proferre quod elegeris.

Fabula phaetontis :

PIC etiam cum climene nympha coiens phaetonta dici tur genuisse: qui paternos currus affectans sibi atq; mundo concremationis detrimēta conflauit. Semper ergo sol cum aqua coiens aliquos fructus gignat necesse est: qui eo q̄ terris exilentes appareant phanontes dicūtur phæ non enim græce apparens dicitur: qui quidem fructus ad maturitatem sui solis ardorem querant necesse est: quo accepto omnia seruoris incendio consumantur. huius etiam sorores arethusa: lampetusa: quæ gemmeis ac trāsluentibus fraterna deplorant guttis incendia: succinacq; diruptis iaciunt inaura ta corticibus. Soror etiam totius germinis arbor est: quæ una eademque seruoris humorisque iugalitate gignuntur. Itaque istæ arbores: quæ succinum sudant dum maturis

simil ut ipsos defensores custodesq; haberet regni fidos Isis fris: etusdemq; uiri morte auxilio filii.
(horos ei nomen erat.) ultra:typhon: & qui cædis cōscit fuerant iteremptis: ægypti regnū capit Augustius iſigniter & luculēter quid de his sentiat disægyptiū explicit ibro ac ciuitate dei duo deum gessi mo. his tēporibus: aut: arguorū rex apis nauibus trāsuectus i ægyptum: ibi cum mor tuus fuisset factus ē serapis omnium maximus ægyptiorum deus. Nois autem hatus cur non apis etiā post morte serapis appellat⁹ sit facillimā rōem uarro reddit Quia. n. arca: i qua mortu⁹ pont

frugibus colis seruor torrentibus ipsis iunio iulioq; mensib⁹ incendiosior cancri atq; leonis tetigerit metas tunc istæ abores æstu ualido fissis corticibus succum sui liquoris in erida no Flumine aquis durandum emittunt.

De Tripho : sagittis : & python:

Tis triphū quoq; apollinis adiciunt: q; sol & preterita nouerit: & presentia cernat: & uisur⁹ sit futura Arcū uero huic sagittasq; conscribūt: siue q; de circulo ei⁹ radii in modū sagittar⁹ exiliant: seu q; suor⁹ radior⁹ manifestatione oēm dubietatis scindat caliginē: unde ēt pithonē sagittis interemisse ferē. pitho. n. græce credulitas dī: & quia oīs falsa credulitas sicut serpentes luce manifestante deprimit pithonē eū interemisse dicunt.

tur. quod oēs tā farco phagum uocant foros dicit græce. & ibi cum sepultum uenerari cæ punt priusq; templum ei⁹ ēt extrectū: uel foros apis uel forapis primo: deinde littera ut fieri assolet cōmutata: serapis dictus ē: Cō stitutū ē etiā de illo: ut quisq; eū fuisse hoīem dixisset capitalē pēdēt pānā. & quoniā fere i⁹ oīb⁹ templis ubi cole banfasis & serapis: erat etiam simulacrum: qd digito labris impressio: ad monere uideretur: ut silentiū fieret: hoc significare idē uarro existimat ut hoīes eos fuisse taceret Nūm id silen tiosum: qd digito salu

tari ob os admoto taciturnitatē signabat: harpocrates erat: ueneris & mercurii cōmemorātūt ouidius: quiq; tenet uocē: digitoq; silentia suadet: Catull⁹ similiter corneli & sc̄m me eē puta harpocratē. Consimili cultu romani uenerabant̄ angeronam autof plinio notātes proprium urbis nomen supprimendum: ea rōe: ut aliq; cēsent ne hostilisb⁹ pēibus unq; posset elici. Isis litteras ægyptiū reppit: cui rātū honorē p̄stiterunt: ut capitali crimine re⁹ existeret: si q; eā fuisse hoīem diceat. horaq; aut duodeci hāc ēē origo mēorāt̄. Quodā tpe triegistus cū cēt i ægypto sacrū qddā animal ego apī bouē siue io hoc ēē isidē puto qdā horq; serapidi dicatū cū i toto die duodecies urinā fecisset p̄ semp iterposito tpe p̄ duodeci horas diē dīm̄sum ēē cōecit & extñ hīc horaq; nūc⁹ custodit. Deīn alii dicūt ex qdratura cālī q̄ seclūtū musicā rōem i duodecim p̄tes dī ēē diuisa horas duodeci ēē noīatas. Aquā. n. p̄ rotū diē excepunt tenuissima caverna desluētē: & hāc maiores nři i duodeci p̄tes diuiserūt. Pythonē. Nō cōsentit fulgētio macrobi⁹: cui⁹ hāc uerba sūt ex p̄rio saturnaliū. hāc ē aūt de nece dracōis rō nalis: ut scribit antipater stoicus. Nā terræ adhuc hūdæ exhalatio mēado i lupna uolubili ipetu: atq; idē se se posiq; cadefacta ē īstar serpētis mortisferi īseri īseriora fuoluēdo corrūpebat oīa ut putredis: q̄ n̄ nisi ex calō: & hu more generat̄: ipsumq; solē densitate caliginis obtegēdo nebula uidebat̄ quodāmō lum̄ ei⁹ eximere. sed diuino feruore radiog; tādē uelut sagittis icidētib⁹ extēuata: exsiccata: enecta īterēpti dracōis ab apolline fabulā fecit: ab his subdit rōes itidē duas: ad q; te relego. Pitho. nec obstat πυθωνα scribi: & πιθῶ: iūtē certe qñq; cædūt. plinius adnotauit libro naliſ historie trigēsimo quarto Tisicratē pitho multerē bīgæ imposuit̄. qd̄ suadella pp̄ facilitatē: & titubās fundamētū bis: hoc ē axi mobili īueheret. Nec obstat i ulgaris exēplarib⁹ p̄isto p̄ creditate subiici: qd̄ n̄ pēt̄ i probo. pitho suadā deā: suadellā: & suauemedullā latini uocāt: q̄ psuadēdī deā uimq; psuastricē i p̄iclis labiis sedisse græcia pleraq; oīs emīniscit: d̄ quo scitu dignū reserf deos. s. i orōis i p̄o uestibū lo p̄carī Solitauisse ne qd̄ uerbū īcaute: & iprospic̄ēter elabere. hoc nos i encōastico ad sigismō dī gōzagā marchione: qm honoris & amoris grā noīauim⁹ significauit̄ his Credulitas q; iest̄ li bratæ certa loquelæ munus habet p̄istus: q̄ labris seddit amantis mellifluēs nectar: dulci & suadela nitore sacra dedit pitho. quam quondam gracia satur ore periclao cunctos sudisse lepores. Isocrates dicit rhetorice esse πιθωνος δημιουργον idēt persuadendi opificem .

Furatrinū. furē clādestinū: furtū ipsum lucius furatrinā uocat. Mercurium. Alter & fuisus augustinus libro septimo de ciuitate dei. Nā iō mercurius q̄ mediū currēs dī appellatus: q̄ sermo currat īter hoīes medius. Iō hermes græcē q̄ sermo uel interpretatio: quæ utiq; ad sermōem pertinet hermentia dī: iō & mercibus præesse: quia īter uēdētes & em̄tes sermo fit medi⁹. Iō alas ei ī capite & pedib⁹ ponūt: uolētes significār uolucrē fieri p̄ aera f̄monē. Iō nūtiū dictū: qm̄ p̄ f̄monē oīa cogitata enūtianf. filia diodor⁹ libro primo: & plato quoq;. Gallū. tanq̄ excubitorē: & ipsi⁹ auroræ sedulum: nauū Sollicitūq; monitorū & anteambulo: a quo gallicinium temp⁹ sci licet asilucanum & Aēk triophōvīav graci dī cunt nonnulli certe gallum gallinaceū tra dūt eſculapio quoniam ſclicet medicus præudere debet: quæ ſunt: quæ fuerunt: quæ mox uētura trahant: Inquā ſententiam moribundus ſocrates illam ſententiam: quā in phedo ne leges: p̄tulit. & crito eſculapio gallum debem⁹: quem reddite neq; negligatis Nō me p̄terit allegorice: ſymbo licos & operte uerba ſocratica enodart: Crederem tñ masculo aio: imperterita mente: uitribus haud quaq; ſuc cumbentibus ſignifica re conniſens ſocrates pugilē ſe: & mortis in defenſum pancraciastē extiſſe uouitſe gallum eſculapio medico deo q̄ agonalem certādo coronam adeptus me della oīum terrefriū labium depurativa de facat⁹ ī cālos euolaue rit: Q n̄ qdē ex autoritate plutarchi. cū uirib⁹ hostē p̄ſligassent lacedāmonii gallū uictimabant.

Inuicē pugnātes & digladiātes gallos πῦκτος πάχεροποιούο plutarchus uocat ī apophtheg matis: ſup qua re Collumella: plini⁹: cāteri. hui⁹ expgificā: & obſtrepam cātilenā leōes pēptorie formidat: qd p̄ cāteros lucreti⁹ enarrat. Gallis nocte explaudētib⁹ alis hi neq; pauli cōtra cōſtare leones: Inq̄ tueri. plinius libro decimo. Itaq; terrori ſunt eti am leonibus generoflīmis ferarum. Magistratus romanos quotidie regebat: ſi lubebat acies a pulario eſca ſubministra ta uescabantur fortunatis & auſpicatiuſ ſi eius ore quid ſtrigmenti deſueret. Vocabatur id ſolitūm trīpudium: quālī terripauitum dicas q̄ pauli ret hoc eſt feriret: unde pauiculae pro rutris: iſpsum ſolū: Atq; ſi forte Cibū respueret & auerteret iſaſtū habebat: & tū ſasces ipatorios ulte ri⁹ pgredi phibebat. Inuenſi ī ānalibus ī arīmīnēſi agro. M. lepido: Q. catulo. cōſ. ī uilla galerii locutum gallinaceum ſemel quod equidem ſciā. Salsum id appiū niſi calamitosus euentus iſſul ſecifſet: & iſſertum: cui in patnos expeditionem classicam paranti eum pulli non addiceret elbarium pullari ſuſgiēt in mare protici rīſu ſubſiciens ſi nolunt eſte bibant.

Quare ſine barba dicitur cum pater dicatur.

QVia occidendo & renascendo ſemper eſt iuuenior. Si que q̄ nunq̄ in ſua uirtute deficiat: ut luna: quæ crescit & minuitur.

Fabula mercurii.

SI furtis p̄ſſuere di non erat op̄ criminib⁹ iudicem ex quo culpa habuere cāleſtem auctore. Mercuriū dicunt p̄ſſuile negociis uirgam ferentem ſerpentibus nexam: pennatis quoq; talarib⁹ p̄adictum. hunc etiam internuntiū furatrinūq; deum. Quid ſibi uero hui⁹ nominis atq; imaginis ſignificatio diſlerat edicamus. Mercurium dī uoluere quālī merciū curā. Omnis ergo negotiator dicit p̄t mercurius.

Quare pennas.

Pennata uero talaria q̄ negotiantium pedes ubiq; per gendo quālī pennati ſint.

Quare uirgam.

GUrgam uero ſerpentib⁹ nexam ob hoc adiciunt q̄ mēcatoribus det aliquando regnum ut ſceptrū & uuln̄ ut ſerpentium.

Quare galerum & gallum.

Galeri. n. cooperto capite pingitur: q̄ omne negociū ſit ſemper abſconſum. Gallum quoq; in eius ponunt cātelam: ſiue q̄ omnis negotiator ſemper inuigilet: ſeu quod ab eius cantu ſurgant ad peragenda negocia.

Stilbos cognomen hoc propterea creditus adeptam q̄ fulgida sit & coruscans. Stilbo quoq; significat reluceo: resplendeo: Anticlaudianus quoq; Stilbon fidus cilium uocat: & plinius idem asserit libro secundo naturalis historiae. Curuamine. ense recurvato: falcato: qui uocatur harpe: Cuius historiam recensens & retexens ouidius harpenensem falcatum uocitauit libro primo metamorphoseon. Nec mora falcato nutatē uulnerat ense qua collo est confine caput. Aragus: uelocem: & quod contrarium est desidem grāce resultat hoc uerbum: quod expressit epigrāmatiscus eo uerliculo phalecio. nautas non puto uox sed argo nauis. sunt qui a celeritu dñe uolunt argo naūm cantatissimam de clinari. sunt qui ab argo opifice. super qua re ad fatim: tarreus: & lucillus in primo comētario i apollonium Naturalem rationem adserit macrobius aurelius libro saturnalium primo. argiphontes pretrea cognomina tur: non q̄ argū pere merit quem ferunt per ambitum capitis mul torum oculorum lumi nibus ornatum custo disse. Iunonis imperio Inachi filiam eius dea pellicem: conuersam in bous formam. sed sub huiusmodi fabula argus est cælum stellarum luce distinctum: quibus inesse quadam species celestium vide tur oculorum. Celum autem argum uocati placuit a candore & uelocitate περιτο ΚΕΥΟΥ και ταχυ. & uidetur terram desup obseruare: q̄ ægyptis hieroglyphicis litteris: cum significaḡ uolunt ponunt bouis figuram Is ergo ambitus cæli stellarum luminibus ornatus: tunc existimat enect⁹ a mercurio sol diurno tpe cum obscurando sidera enecat uolumis sui cōspectū ea rū auferēdo mortalib⁹

Quare hermes.

Hermes quoq; dicit grāce abeo q̄ est ερμῆς επονεστά: quod nos latine differere dicim⁹: illa uidelicet causa q̄ negociatori linguaꝝ sit disertio necessaria: utraq; n. regna permeare dicit supra: atq; inferna: q̄ modo uētis in altum nauigans currat: modo demersus inferna tempestatisibus appetat.

Quare fur: quare celer dicitur

Hunc etiam deum furti ac presulem uolunt: q̄ nihil interstit inter negociatis rapinā: atq; periuriū: furātisq; deierationē ac raptū. Stellā uero: quæ stilbos grāce nuncupat: quā ei pagani ascribunt: ex quo ēt diei nomen inuenire: tantū celerior planetis oībus currit: ut septima diei suos pīneet circulos: q̄ saturnus. xxiiii. annis: & iupiter. xii. possunt unde etiam lucanus ait. Motuq; celer cilenius haeret.

Quare argum occidisse dicatur

Aeniq; ēt argū luminū populositate cōseptum intere misse fert: dū oculorū imensā unius corporis segetem ubiq; uiua cīrcūspectiōe florentē singularis uulnēris recursū falcifero mesuisset curuamie. Quid sibi ergo tā fabulōsum grāciæ cōmētū uelit: nisi q̄ ēt centū custodes totidēc⁹ astutos sine negotiatiōe uagos: unde & arg⁹ grāce uag⁹ dicit: & furātis astutia: & negociatis cīrcūuenit astuta: falsataq; cau tela. Solet iḡ alludere his specieb⁹ & honeste mēdax grācia: & poetica garrulitas semp de falsitate ornata phaleratior: ut & danae hymbre aurato corrupta est: non pluuiā sed pecunia.

Fabula de ganymede.

Grapū ganymedē aqla nō uere uolucris: sed bellica preda. Iupiter. n. ut anacreon antiquissimus autor scripsit: dum aduersus titanas. i. titani filios qui frater saturni fuerat bellum assumeret: & sacrificium cælo fecisset in uictoriæ auspiciū aquilæ sibi adesse prosperum uidit uolatum: pro quo tā fælici omīne presertim: quia: & uictoria consecuta est: in signis bellicis sibi aquilam auream fecit tute

Nauigium isidis hoc
planius: & expressius
apuelius enarrat unde
cimo libro de asino au-
reo . Tunc cūcti popu-
li tam religiosi q̄ profa-
ni uānos onustas aro-
matis: & hutusmodi
suppliciis certatim cō-
gerunt: & insup fluet⁹
libant intritum lacte
confectum: donec mu-
neribus largis: & deuo-
tionalib⁹ faustis cōplera
nauis: absoluta stro-
phili achoralib⁹: pecu-
liari serenoq; flatu pe-
lago redderetur . Ad
hac̄ diodorus libro se-
cundo bibliotheces ad
hanc sentētam huts⁹
modi . Sesustris nauem
ex cedro fecit octuagī-
ta cubitorum longitu-
dine deauratam exteri-
us: intus uero deargen-
tata: quam dono ob-
tulit deo: qui maxime
thæbis colitur . hunc
autumo deum isiden
intelligi: cui peculiari
dedicatiōe προτοπλο-
ς nauis demandabat.

Iæq; suæ uirtuti dedicauit: unde & apud romanos huiuscemo-
di signa tracta sunt . Ganymedem uero bellando his signis pre-
euntib⁹ rapuit: sicut europam in taurō rapuisse fertur . i. in na-
uem tauri picturam habentem: & is idem in uacca similiter na-
uim huiuscmodi picturæ . Deniq; ut hoc certius esse cognoscas nauigium isidis ægyptus colit:

Fabula persei & gorgonon

PErseum ferunt medusæ gorgones intersectorē . Gor-
gones uoluere dici tres quaꝝ prima stēno: Secunda
euriale: Tertia medusa: quaꝝ quia fabulā lucan⁹ & li-
uius scripsierunt poetæ grāmaticorū scholaribus rudimentis
admodū celeberrimi hanc fabulā referre supfluum duximus .
Theocnitus antiquitatū historiographus refert phorcū fuisse
regē: qui tres filias locupletes derelict . Quaꝝ medusa maior
quaꝝ fuerat locuples: regnūq; incolēdo: fructificādoq; amplia
uerat: unde & gorgon dicta ē: q̄i georgon . Nā georgi græce
agricultores dicūtur . Serpētino uero capite iō dicta ē q̄ astu-
tior fuerit: Cui⁹ regnū opimū pseus iuadēs ipsā qđē iteremit.
Iō uolatic⁹ dicit: q̄ nauib⁹ uenerit: Cui⁹ capite . i. substātia ab
lata dition factus nō pua regna obtinuit . Dēiq; & atlātis regnū
iuadēs: q̄i p gorgōis caput . i. p lībā ei⁹ eū i mōtē fugere cōpulit.
Vñ i mōtē cōuersus dicit̄ eē . Tamē qđ hac sibi tā subtili sub
imagine ornatrix græcia sentire uoluerit edicāus . Gorgōas dici
uoluerit tres . i. tria terroris genera . prius q̄ppē terror ē: q̄ mētē
debilitat . secūd: q̄ pfūdo quoddā terrore mētē spargit . Terti⁹
q̄nō solū ment̄: itētū: uerū et caliginē igerit uisus . Vnde &
noia tres gorgō cepe . stēno . n. græce debilitas dicit̄ unde
& astenia ifirmitatē cōcius . secūda euriale . i. lata pfunditas: uū
& hōer⁹ . πολ ip̄ ε upuas̄ ειαρ̄ . i. troiā latas uias hēntē . Itaq; me-
dusā quasi μηδουσ̄ αρ̄ q̄ uideri non possit . Hos ergo terro-
res pseus adiuuāte sapiētia interfecit . Iō auersus uolat q̄ uirt⁹
terrorē nūq; aspicit . speculū ergo ferre dī q̄ ois terror nō solū
i corde sed et i figura trāseat . De sanguie ei⁹ nasci fert pegasus
i figurā famæ cōstitut⁹ . Virt⁹ . n. dū terrorē āputauerit: famam
generat unde uolare dicitur quia fama est uolucris . unde &
tiberianus . pegasus hiniēs tr̄sauolat æthrā . Iō & musis fontē un-
gula sua rupisse fert . q̄ musæ ad describēdū famam heroum:
aut sequantur priorum aut indicent antiquorum .

Fabula admeti & alcestes

SI cut nihil benigna superius coniuge: ita nihil infesta crudeli^o muliere. Q uanto. n. sapiēs p uiri sui salute suam opponit animā pignori: tanto maligna ad mari ti mortē ēt suam reputat nihil: Ergo coniunx q̄tū iure cōuin ctior tantum est aut morū dulcedine mellea: aut felle malitiae toxicā: est q̄ppe aut ppetuale refugiū: aut pēne tormentū. Ad metus rex grācie alcesten in coniugio petiit: Cuius p̄ edictū proposuerat: ut si quis duas feras sibi dīspares suo currui iun geret: ipse illam in coniugio accepisset. Is igit̄ admetus apol linem atq̄ herculē petiit & ei ad currū leonē: & aprū iūxerūt. Itaq̄ alcesten in coniugio accepit. Cuncti in infirmitatem adme tus decidisset: & mori se cōperisset apollinem deprecatus est. Ille uero dixit se ei aliquid non nosse prestare: nisi si quis se de ei^o propinguis ad mortem pro eo uoluntarie obtulisset: quod uxor fecit. Itaq̄ hercules dū ad tricerberum canē abstrahendū descenderet: etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posuere in modum mentis: ideo admetus nuncupatus est: quasi quem adire poterit metus. Hic itaq̄ in coniugio alcesten desiderat. Alce enim grāce presumptio dicitur. unde & homerus ait αλαζουκεστι βινφρεσιν. ουδε τισ αλαζη non est aliqua virtus in mentibus: neq̄ aliqua presumptio. Ergo mens præsumptionē sperans sibi coniungi duas feras suo currui subiungat. i. suā uitā duas uirtutes asciscat animi & corporis. Leonem: ut uirtutem animi: aprum ut uirtutem corporis. Deniq̄ & apollinem & herculem sibi propiciet. i. sapientiam & uirtutem. Ergo presumptio semet ipsam ad mortem pro anima obicit: ut alceste: quam præsumptionē quis in periculo mortis deficientem: uirtus de inferis reuocat: ut hercules fecit.

Liber primus finit.

Furiū publis fulgentii lib. ii. incipit

Tudens mi domine tuo reuerendo impio meā stultitiā uelut naufrago cōmisi iudicio bifida ambiguitate suspēsus utrū ne lector q̄libet laudet cōstructa: aut d̄struat laborata. Sed q̄a nul latēn^o hēc n̄um aut nomē extollūt: aut crimē officiunt illo uidelicet pacto: q̄ si ab his lector

Admetum. sciens & prudens delinquit ful gentius nec tū delictū appellandum: quoniā ut phalerator sit interpretatio fabulae grāciū nomen latine pronunciat: grāce. n. scribitur αλαζης qua uox idō mitum nobis resignat secunda scilicet intēta uel eo testimonio. phæbus & admeti uaccas paulissime pheræas fert. Incurret in erroris in cile placiades n̄i: quod eiusce propugnaculū ē: mysticum p̄literetur interptamentum: qñ quidem non semel honoratus seruitus donatum carpat uerbis grācis latinum etymon im pingentem. ei⁹ uerba sunt hæc libro georgi con secundo. Ienaeus aut ἀποτοῦ λύνος. i. a lacuna: q̄ donatus dicit ab eo q̄ mentem lentat non procedit. nec .n. p̄t grācum nō men latinam atymolo giam recipe. αλαζ. uerba sunt hectoris ipsa ri. iii. iliados rapsodia.

melius sapit deū preferat: qui meliora cōcessit. Si uero ab his
min⁹ aliquid desipit ipsum præferat: qui ista cōtribuit. ergo &
hæc nō nostra sunt. Sed eius donū: & quæ ampliora eueniūt
non hois: sed diuinū est largimentū. Sicut. n. liuoris nota est
silere quod nouerā. ita crimen nō est enarrare: quod senserā. er
go si his amplius sapis: lauda mentē purissimā: quæ quod ha
buit non negavit. sed si hæc ante nescieras habes arenam no
stri studii ubi tui exerceas palestram ingenii.

Fabula de iudicio paridis

Philosophi tripartitā humanitatis uoluerūt esse uitā
ex quib⁹ primā theoreticā: secundā practicā tertiam
philargicā uoluere: quas nos latine cōtemplatiūam
actiuā: uoluptariā nuncupamus: ut ēt propheta ait Beatus uir
qui non abiit in consilio impiorū: & in uia peccatorū nō stetit: &
in cathedra pestilentia nō sedit. i. non abiit: nō stetit: nō sedit.
prima igit̄ cōtemplatiua est: quæ ad sapientiā: & ueritatis inq
sitionē p̄tinet: quā apud nos episcopi: sacerdotes: ac monachi:
apud illos philosophi gesserunt. Q uos nulla lucri cupiditas:
nulla furoris insania: nullum liuoris toxicum: null⁹ uapor libi
dinis. sed tantū indagandæ ueritatis cōtemplādæq; iustitiæ cu
ra macerat: fama ornat: p̄scit spes. Secunda actiuā est: quæ tā
tum uitæ cōmodis anxiat ornat⁹ petax: habendi insatiata: rapi
endi cauta: seruandi sollicita gerit. Plus. n. quod hēat cupit: q
quod sapiat quærerit: Nec cōsiderat quod expediat: ubi intercæ
dit quod rapiat. Deniq; ideo nō p̄stat stabile: quia nō uenit ho
neste. hanc. n. uitam penes antiquos aliqui tyranni: penes nos
mundus omnis gerit. Voluptaria uero uita est: quæ libidini tā
tummodo noxia: nullū honestū reputat bonū: sed solam uitæ
appetens corruptelā: aut libidine mollitur: aut homicidiis cru
entatur: aut rapina succendit: aut liuoribus rancidat. Sed hoc
penes illos epicurei ac uoluptarii: penes uero nos huiusmōi ui
ta natura nō crimen est. & quia bonū nemo gerit: nec nasci bo
num licet. Id itaq; considerantes poetæ triū deaꝝ ponūt certa
mina. id est mineruā: Iunonē & uenerē de formæ qualitate cer
tantes. Ideo uero Iouē nō posse his iudicaf dixere: siue q; præ
finitum mūdi iudicium ignorabant: siue quia in libertate arbi
triū constitutum hominem crederent. Q uod itaq; si uelut deus
iuppiter iudicasset damnando duas unam tantummodo terris

uitam dimitteret. Sed ideo ad hominē iudiciū transferunt: cui liberū deligendi debet arbitriū. Sed bene pastor: quia non ut sagitta certus: & iaculo bonus: & uultu decorus: & ingenio sagacissimus. Deniq̄ brutū quiddā despiciuit: & ut feraꝝ ac pecudum mos est ad libidinē limaces uisus intorsit: q̄ uirtutē aut diuicias inquisiuit. Sed quid sibi tres deae de tribus uitarum ordinibus uendicent edicamus.

Fabula mineruæ:

Mirimam uitam theoreticam: quā nos in cōtemplande sapientiæ honore dicimus. Ideo de iouis uertice natā dicunt: quia ingeniū in cerebro positū sit. Ideo armatam q̄ munita sit. Gorgonia etiā huic addunt in pectore: quasi terroris imaginē: ut uir sapiens terrorē contra aduersarios getet in pectore. Crista cum galea ponunt ut sapientis cerebrū & armatū sit & decorꝝ. Vnde & plautus in trinūmo ait. Fungi no genere est: capite se totum tegit. Triplici ēt ueste subnixa est: seu q̄ omnis sapientia sit multiplex: seu etiā q̄ cælata. Longam ēt hastam fert q̄ sapientia longo uerbo percutiat. Triplici etiā ueste: q̄ omnis sapiētia tecta extrinsecus rari agnoscatur. In huius ēt tutelā noctuā uolunt: q̄ sapientia ēt in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde ēt & conditricē athenarū eam uolunt. Minerua deniq̄ & αθηνα græce dicit̄ quasi οὐατοποθεῖν. i. imortalis uirgo: quia sapientia nec mori poterit: nec corumpi.

Fabula de Iunone.

Ivnonem uero actiuæ præposuerunt uitæ. Iuno. n. quasi a Iuuando dicta est. Ideo & regnis præesse diciuntur: q̄ hæc uita diuinitatē studeat. Ideo ēt cū scæptro pingit q̄ diuinitatē regnis sint proximæ. Velato. n. capite iunonē ponunt: q̄ omnes diuinitatē sint semper absconsæ: deam etiam partus uolūt q̄ diuinitatē semp prægnaces sint & nō nunq̄ abortiant. huius quoq; in tutelam ponunt pauū q̄ omnis uitæ potentia petax in aspectum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatū caudæ curuamen concavans anteri facie ornet: posterioraꝝ turpiter nudat. Vnde & theophrast ait in moralibus τὸ αλλα περι γυναι. i. reliqua considera. & salomon in obitu hominis nudatio operū eius. huic etiam irim quasi ar-

Limaces. expono cō
functos: cohærentes:
inescatos: siquidē lima
re p̄ter cateras signif
cantias: quas multili
gas hēt id uerbū signi
fīcat ēt coniugere dicē
te plauto nunq̄ cū illa
limaui caput: etiam si
plautus i bacchidibus
limaces parasitos dixe
rit q̄ alienum panem
atterant De multiplici
hutusce uerbi signifi
cantia diximus in sido
rianis commentariis.

*extra
adib* Subtilē. Censeo uoces has adulterinas: & hoc pacto legi par eē q̄ ois ḡa exit subtilis: accedit onerata: ut hāc omni eruditōrū scholæ cōuentant: a nobis gratiā cxeuntē simplāduplicem ubi ritmo sānōre prouentre. In basi uetustissima nymphæ tres alternis brachis inter se cōnexat: his uerbis eloquentissime graphicę̄ conscriptis.

Sunt nudæ charites nūeo de marmore: at illas

Dua columnā suis ædibus intus habet

Par tribus ē factes qua
lem decet esse sororū:

Par tribus est artas:
par quoq; forma trib⁹.
Grata thalia tamē ge
minæ conuersa sorori

Implicitat alterne bra
chia : blanda soror .
Euphrosynē dextra stu
peo aglaianḡ sinistra

Miror : & implicitis
brachia nexa modis .
Iuppiter est genitor pe
perit de semine cari

Aenomia:& ueneris
turba minstra fuit .
Inde alitur nudus pla
cida sub matre cupido

Inde uoluptates:ide
alimta dei. subditq; sic

Gratiæ .

Nam alteras pre
ire uides . Duæ
& .n. connexæ
primam consecuntur
græ: porrigentq; uni
cum Duo reddunt po
ma uelut factæ ex pri
ma uberiōres: sine qua
nō sunt modo bacchi
uenerisq; filiæ. Sine. n .
lætitia & facilitate had
uolunt cōsistere. Quæ
prolyxius & uberius de
gratiis: deḡ statu cha
ritum scribuntur a me
licis græcorum poetis
a seneca libro primo
de beneficiis: ab auso
nio: turisperitis i octo
sam procrastinatiōem
distulimus ad hoc fa
cit puerium græcum
αιχαρίτεσ γύλων .
Ητοί οτιδει αφαεδωσ
και φάνερωσ χαρικεδαι
Ηότι οι ἀχαριστοι
των εδύτων κοσμου
αφηρηνται . latine sic.

cum pacis adiungunt:q; sicut ē ille ornatus uarios pingensar
cuato curuamine mometaliter refugit. Ita etiā fortuna q̄uis ad
presens ornata tamen ē citius fugitiua .

Fabula ueneris .

Ertiam uenerē uoluptariæ uitæ i similitudinē posue
runt. Venerē dici uoluere aut secundū epicureos bo
nam rem:aut secundū stoicos uanā rem. Epicurei. n.
uoluptatē laudat: stoici uoluptatē dānant. Isti libidinē colunt
illi libidinē nolunt. unde & αφροδιτή dicta est: αφρος. n. græce
spuma dicit̄: siue ergoq; sicut spuma libido momentaliter sur
gat:& in nihilū ueniat. Siue q̄ cōcitatio ipsa seminis spumosa
sit. Deniq; ferunt poetæ q̄ exlectis falce saturni uirilib⁹: atq; in
mare piectis exinde uen⁹ nata sit. Illud nihilominus respōdere
uolens poetica uanitas q̄ saturn⁹ græce cronos dicit̄. Cronos.
n. græce τέρπι uocat̄. Abscisæ ergo uires tēporis. i. fruct⁹: falce
quā maxie atq; i hūorib⁹ uiscerū uelut i mari piectæ libidinē
gignat̄ necesse ē. Saturitatis. n. habūdātia libidinē creat. Vñ &
terēti⁹ ait. Sine cerere & libero friget uen⁹. hāc ēt nudā pingūt̄
siue q̄ nudos sibi affectatores dimittat: siue q̄ libidinis crimen
nūq; cælatū sit. siue q̄ nō nūq; nisi nudis cōueniat. huic ēt rosas
in tutelā adiuciūt. Rosæ. n. & rubet & pūgūt ut ēt libido rubet
uerecūdiæ obprobrio. pūgit ēt peccati aculeo. & sicut rosa de
lectat qđe: sed celeri motu tēporis tollit̄ ita & libido libet mo
metaliter & fugit pēniter: In hui⁹ ēt tutelā colubas ponūt illa
uidelicet cāq; huius ḡis aues sint i coitu feruidæ. huic ēt tres
charites addiciunt duas ad nos conuersas: unam a nobis auer
sam: q̄ omnis gr̄a nescit subtilem sed ornatum. hanc ēt in mari
natantē pingunt: q̄ ois libido re& patiat̄ naufragia . Vnde &
porphiri⁹ in epigrāmate ait. Nudus: egens: ueneris naufragus
in pelago. Concha etiam marina pingitur portariq; huius ge
neris animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur :

sicut iuba in phisiologis refert

Fabula herculis & omphales:

Haec quæ iudices humanis ardorib⁹:qd.n.pueri
lis aut muliebris sensus in amore efficiat: ex quo in li
bidinis pugna herculea desudat uirtus. Mulieris .n. il
lecebra maior est mundo:quia quē mundi magnitudo uinceſ
non potuit libido cōpressit. Inuasit ergo uirtutem de crimine
fæmia quā mererim non potuit de natura. hercules .n. amaū om
phalen:quæ eum persualit & colli delicatos eneruare cōtract⁹
& lasciuienti pollice fusi teretem rotare uertiginem. hercules
enim Ηρακλης græce dicitur.i.ανδρων κλεος:quod nos latine
uirorum fortium famam dicimus. Vnde & homerus ait κλεος
οισ νακουομεν.i.solam famā audiuiimus. Iō & alcei nepos dī. Al
ce.n.græce presumptio interpretat. Nam & alcmenā matrem
habet quasi αλυοδεστεραν:quod græce salsugo dicit⁹. Nam ex
igne igneus:ut ex ioue:& ex presumptione ut ex alceo auo : &
ex salsedine sapientiæ:ut ex alcmena quid nascit nisi fortitudi
nis gloria? & tamen a libidine superatur: ομφαλοσ .n. græ
ce dicit⁹ umbilic⁹. Libido .n. in umbilico dominat mulierib⁹ si
cut lex diuina dicit. Non est precisus umbilic⁹ tuus. Quasi di
ceret. Non est peccatum tuū amputatum. Nam & matrix illic
catennata constringitur:unde & epinephridia eodem loco fir
mandis fætib⁹ opponuntur. Ostenditur ergo q̄ libido: quis et̄
inuictam poslit superare uirtutem.

Fabula Caci & herculis:

CI sumū fures eructuant quis inuolantē dum negat ag
noscat⁹ ergo aut caliginē aut sumū obicit:ne agnoscit
possit:aut in sumū uanescit substantia q̄ furtive suc
cedit. Cacus .n. herculis boues furat⁹ esse dicitur: quos cauda
in spelunca tractos abscondit:quē hercules presso gutture in
terfecit. κακος .n. græce malū dicimus ergo ois malitia sumū
eructuat:idest aut q̄ cōtraria sic ueritati:idest luci: aut q̄ acer
ba sit uidentib⁹: ut sumus oculis aut q̄ semper occultas obscu
rasq̄ cauillationes obiciat. Ideo autē & duplex q̄ multiformis
malitia nō simplex sit. Triplici et̄ mō nocet malitia:aut in eu
denti ut potētior aut subtiliter:ut falsus amic⁹: aut occulte ut
impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis du
cit uestigiis:q̄ omnis malignus aliena ut inuadat: transuersa

gfæ nudæ: uidelicet q̄
oporet sū p̄simōia &
splendide gratificari:
uel q̄ ingrat⁹ propriū
ornamētū amittit⁹.

Phisiologis enarra
tionibus: rōciniis: con
putisq̄ naturalib⁹. phi
siologos seruus: & cæ
teri uocant historiæ na
turalis cōmentatores
qualis extitit auicena
pariter & hiero: atta
lus:mago:iuba: cæsar
dictator: & cæsarum
q̄ plurimi:q̄ litteris me
morabiliores fuere q̄
regno. siqdē ut hesio
dicum preceptum cir
cunfertur. Calliope re
gum comes est ioue
nata parente: a ioue
nutritos reges comita
tur: honorat. bractea
tum extat alexandri di
ctum:doctrina se male
prosidentis excellere
q̄ opulētis. Ηρακλης
eadem aurelis macrobī
declinatio nominis:ue
rum non idem sensus.
heracles inquit quid
aliud est nisi heras.i.ae
ris cleos: quæ porro
alia aeris gloria est nisi
solis iluminatio: cuius
recessu:& profunditate
spiritus occulitur tene
brae. αλυοδεστεραν
alibi codicū αλυκη le
gitur: salsuginēq̄ per
inde signat.un græce
sententialiter dicitur.
αλυκη ουκ ενεστι ἀν
τω. επίτου αλυκους
και ανδους κατάστρω
νιαν ειρηται. Epine
phridia.greci uocant
epinephridiū abdomē
& pingue quid circa
renespeculariter.Cæ
terum a similitudine vo
cat placides epinephri
dia turundam quādā:
linamētū:& malagma

stuparum in pinguitiae renalis figuram: quod umbilico superponatur in doloribus matris: se bacea quoq; ex aferino abdome instrumenta umbilico ad leuandum dolorem consarciri docet usus: quæ forte metaphorice uocat epinephridia: νεφροσ. n. ren appellatur: & νεφριτης renum morbus: ut renum inspergimina recte uoces epinephridia. Codex alius epinephridia reseruat: ut haud quaq; incohærente exponeres ex nebridum pellibus offerumenta: & umbilici leuamenta. Nebrides quis ignouit pelles ceruinas apellari: quæ græca uox latinitate donata est consensu tacito litteratorꝝ. In panos multiformi pe ctoꝝ ad imaginandam & representandā ætheris similitudinem tradit nebrida seruus. Claudianus in consu latum honorii. Talis erythræis intextusne brida gemmis liber agit currus. fidoniꝝ. rotat entheathysrum bas saris: & macul' erytreæ nebridos horrens excitat odrisios ad marci da tympana mystas. Θεριναιων. uox cōposita ex θεροσ hoc ē æsta te & αιων hoc est æui quod pro tempore capitur. Vnde sententia lis: & catholicos disti chos.

αιων παντα φερει. δο λιχοσ χρονοσ οιδεν αιει βειν ουνο μακάι πορφιν. και φυσιν ηδε τοχην. latine sic. æui cuncta rapit: furtiuacq; tpa mutant Naturam: sortem: nominaq; & faciem. Ioannes equidē scotus in explanatione magistri sententiarum afferit constare discri men iter æthernitate æui: & temp⁹ quoniā scilicet illa uocata: que itinatem anterius p scribit: & posteriꝝ pēnitatem quoq;. æui po sterius tñmñ. Tempus utriꝝ. æthernitate uitget: & pollet intermis nus deus: æuo angeli. Tēpore homines & ca tera aiata hoc nos iam olim acersiti in magi steriū litterarū ab illu

defensionis utitur uia. Ideo & bona herculis concupiscit: quia omnis malignitas cōtraria est uirtuti Deniq; i spelunca absco ditur: quia nunq; malignitas aperta liberiore fronte sit: sed uir tus & malos interficit: & sua vindicat.

Fabula anthei & herculis.

Antæus. n. in modum libidinis ponit. unde & antion græce contrariū dicim⁹. Ideo & de terra natus q; sola libido de carne concipit. Deniq; tacta terra ualidior exsurgebat. Libido. n. q;to carni cōsenserit tanto surgit iniquitor. Deniq; a uirtute gloria: quasi ab hercule superatur. Nam denegato sibi terræ tactu morit⁹. altiusq; eleuatus materna nō potuit mutuari suffragia: quo euidēte suæ rei fabulā demōstrat⁹. Omnem. n. mentē dum uirt⁹ i altū lustulerit: & carnalibus eam ēt denegauerit aspectibus uictrix statim exurgit. Ideo ēt & diu in certamine dicitur desudasse: quia rara est pugna: quæ cū cupiscentia: uitiisq; conreditur sicut plato in moralib⁹ ait. Sapieties uiri maiore cū uitiis q; cū inimicis pugnā gerut. Nā & diogenes cynicus cum dolore ramicū torqueret: & uidisset homines ad amphitheatrū cōcurrētes dicebat. Qualis hoium stultitia. currunt spectare feris homines repugnantes: & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Fabula thyresiæ.

Thyresias duos serpētes cōcubētes uidit: quos cū uir ga pcusisset in fæminā cōuersus ē. Iter⁹ post tpi seriē eos cōcubētes uidit. similiterq; pcussis iterū ē i pristi nā naturā cōuersus. Iōq; dū de amoris q;litate certamē iuno & iupiter habuissent eū iudicē q;lierunt. Ille dixit tres uncias h̄e uir amoris: & nouē fæminā. Iuno irata ei lumen adēit: Iupiter uero ei diuinitatē cōcessit. Græcia. n. q;tu stupēda mēdacio: tā tu est admirāda cōmēto. Tiresiā. n. in modū tēperis posuere quasi Θεριναιων. i. æstiua pēnitias. Θεροσ. n. dicit⁹ æstas. ergo

strisitma marchionissa mantuae isabella : quontam per ingenuas animis coluisse per artes preci-
puū censet: discriminatus epicedio in obitu margaritis eius filia carmatio huiusmodi modulo.

Infelix quicunq; gemis fatidius æuum

Aetate est: mutat sæcula: non moritur.

Commentiales. Portatores: pararios: internuntios: forcoulos: & rimulas: quibus quasi deductori
bus commertia extrarum alimenta suggit interior anima. Transennas multi foratilia spiracula
& cancellata foramina p

quæ suggestur alime-
tum intrinsecæ arbo-
reæ medulla. Diximus
explicatus in primo si-
donii cōmentario trā-
senas a traiciendo de-
duci: q; per eas intrin-
secus in extratum ae-
rem lumen traicit. p
rie dici ligneas fene-
strulas cancellatis pla-
gulis orbiculatas: per
quarum imperceptile
deforts operculum: &
cītimum uisorium: &
furtiuum matronæ ut
antes arbitrantur:
& aspiciunt: nec aspi-
ciuntur: Iureconsuli
cancellos uocant: trā-
sena plauto cancella-
tus est laqueus. Cate-
rum per elegantem si-
militudinem fenestras:
per quas nutrimentū
tralicit & migrat in ar-
borē graphicē concū-
niterq; uocat placia-
des transenas. Mar-
culentā. exsuccā: exau-
stā effertā suppresso uiri-
danti succo: cum foliis
aquilo decussit hono-
rem. Caluitatem gla-
bretum: aream: nudita-
tem. dicuntur. n. ab ho-
mine sumpta germani-
tate arbores ipse calue-
scit quotiescumq; par-
tim solitorum cadente
relinquitur solis ue-
luti crinibus uiduata:
unde scite caluescere
uineam profertur cum

ex uerno tempore: quod masculinū est: quia eodem tempore cla-

usura soliditasq; est germinū: dum coeuntia sibi affectu anima-

lia uiderit: eaq; uirga. i. feruoris æstu percusserit in fæmineum

sexum conuertit. i. æstatis feruorem. Ideo uero æstatē posuere

i modū fæmie: q; omnia patefacta eodem tempore suis emergat

folliculis. & quia cōcipiendi duo sunt tempora: ueris & autuni

Iter & cōceptu prohibito ad pristinā redit imaginē. Autumnus

n. ita masculino corpore omnia constringit: quo constrictis ar-

borū uenis uitalis succi cōmertiales transennas interius strin-

gens foliorū marculentā detundat caluitatem. Deniq; duobus

dis idest duobus elementis arbiter quærif igni atq; aeris de ge-

nuina amoris ratione certantib;. Deniq; iustum profert iudici-

um. In fructificandis. n. germinibus dupla aeris q; igni materia

suppetit. Aer. n. & maritat in glebis: & producit in foliis: & gra-

uidat in folliculis. Sol. n. maturare tātum nouit in granis. Nā

ut hoc certū sit: cæcat a iunone illa uidelicet causa: q; hyemis

tempus aeris nubilo caligante nigrescat. Jupiter uero occultis

uaporibus conceptionē fatim ei futuri germinis subministrat

i. quasi præsidentiam. Nam ob hanc rem sanus bifrons pingit:

q; & præterita & futura respiciat.

Fabula promethei.

PVlla quærantur ultra terris munimina: dum usq; in
cælum peruerent furta: aut quæ securitas erit ar-
genti & aurī: ubi flāma potuit inuolari: prometheum
aiūt hominē ex luto finixisse: quem quidē inanimatū atq; insen-
sibilem fecerat: Cuius opus minerua mirata spopondit ei: ut si
quid uellet de cælestibus donis ad suum opus adiuuandū inq-
reret. Ille nihil se scire ait: quæ bona in cælestib; haberent. sed
si fieri posset se usq; ad superos eleuaret: atq; exinde si qd suæ

herbido loco sterilecente caluescenteq; quodam ueluti caluitum contrahat. has agrorum calui-
tates: & glabreta: quontam ita doctis uocare sentio græci φ&λακρασ appellant. Fatim. lar-
giter supfluēter: fatim gnatonum sidonius libro epistolarum primo dixit seruus fatiscunt abun-

danter aperfunct. satim autem abundantanter dicitur unde ad satim. **Disthemis thea.** Titulus libri deduc-
tes a deo particula steritica hoc est priuatoria themi dea sortilatrice: & thea hoc est dea tanquam in
eo libro insectare deum themide deam subsistente: suppeditatatemque consulta: & fatiloquia prometheo
quo reuinculatus est Ioui praecepit si foret theridis amator esse in fatis regno caelesti ipsolari. Ca-
terum en agedum interpretetur luciani scriptoris nodum inenodabilem græculis hisce nebulo
nibus: quibus præter pedicosum barbitium nihil latini reliquerunt. Luciani uerba sunt hæc in
dialogis Ioue pmethe
um tanquam fallaciosum
carpente & τεχνας εν
τα. αλευ γαρ ειε εξη
ταπησας εν ΤΗ Διανο
μητων κρεων οστάπι
κελη κεκαλύμμενα
και παραθειε. και των
αλεινων κρεων καιρων
σεαυτω φυλαττων τη
χρι λεγειν. quæ tigie
inquit me decepisti in di-
stributione carni ossa
pinguedine operta mihi
apponens optimiore quam
partiu tibi reseruas quod
opus est dicere! In hunc
scopul ueluti in male
am exputi græci hi no-
strates hibridæ cœcuri-
unt & hesitant sui & su-
oru oblixi. Dicte aues
galertæ: funginum ge-
nus: opta capla nū iterp-
tem legis tis hesiodicu!
hanc fabulā cōmodissime:
& compositissime
perscribente! Doctius
& eloquentius apud nos
hyginus his. Antiqui cū
maxima cærimonia de-
orum imortalium sacrifi-
cia administrarēt soliti
sunt totas hostias in sa-
croz cosummere flam-
ma. Itaque cum pp sum-
ptus magnitudinem
sacrificia paupibus nō
cōtingeret: pmetheus q pp excellentiam i genit mīra hoies finxisse existimat recusationē dī ab Ioue
ipetrasse: ut ptem hostiae in igne coniicerent: ptem i suo cōsumeret uictu. Idq postea cōsuetudo
firmault: quod cū facile a deo nō ut ab hoie auaro impetrasset: ipse pmetheus imolat tauros duos
quoz primū tocinora cū in ara posuit et reliquam carnem ex utroq tauro in unū compositam
corio bubulo textit: ossa aut: Quæ circūfuerūt reliqua pelle cōiecta in medio collocauit: & Ioui se-
cūt porant: ut quā uellet eoz cōsumeret pte. Iupī aut & si nō p diutina fecit cogitatione: nec ut
deum licebat oīa: qui debuit ante puidere. Sed qm̄ credere istituumq historis deceptus a pmethoe
utruq putans esse tauz de legit ossa pro sua dimidia pte. Itaque postea in solemnibus & religiosis
sacrificiis carne hostiarū cōsumpta: quæ pars fuit deorum eodem igni conburunt. Tepidus insua-
ues: insipidi: non inflammanter: ardenter: lacertose nec oībus neruis rei scopen attingentes. epime-
theorū originis: nominis: gestorū epimethel de quo plato hæc in protagona. Olim quoq di soli

figulinæ congruū cerneret melius inire. i. pp septem liberales
artes: uel pp septem planetas: quæ in aere currunt oculatus ar-
biter prælumpsisset. Illa iter oras septemplicis clypei sublatū
caelo opificem detulit. Dumq uideret omnia caelestia flāmatis
animata uegetare uaporib: clam ferulā phæbeacis applicans
rotis: ignem furatus est: quem pectusculo hominis applicans
animatū reddit corp. Itaque ligatū eum uulturi fere iecur per
enne præbentē: ut nicagoras in disthemis thea libro: quem scri-
psit: primū illum formasse idolum refert: ex eo q uulturi iecur
præbeat: liuoris quasi pingat imaginē: unde & petroni arbitri
ait: Cui uultur iecur ultimū pererrat: & pectustrahit: intimasq
fibras. Non est: quē tepidi uocat poetæ: sed cordis mala: liuor
atq luxus nam & aristoxen in epimetheiorū libro: quē scripsit
similia. profert. Enim uero prometheū quasi προμηθεία:
quod nos latine prouidentia dicimus: ex dei prouidentia & mi-
nerua quasi caelesti sapientia hoīem factum. Diuinū uero ignē
quem uoluere animā monstrant diuinitus inspiratā: quæ apud
paganos dicit de cælis tracta. Iecur uero prometheū uulturi
præbentē: quod nos cor dicimus: quia in corde aliquanti phi-
losophorū dixerunt esse sapientiā. Vnde & iuuensis ait: si leua
in parte papillæ nil salit archadico Iuueni. Deniq uulturē in
modū mundi posuere: q mundū celeri quadā uolucritate uer-
setur & cadauerū nascentiū: occidētiūmq pennitate depascit.
Itaque alie ac sustentat diuinæ puidetia sapiētiæ: quæ nec ipsa
finiri nouit nec mundus cessare ab eius elementis aliquatenus

erat nulla uero mortalium genera Sed cū tēpus fatale generationis appeteret ipsa dī i terrā usicribus ex igni terraq; finixerūt: interuenientib⁹ his: quæ igni terræq; miscerent. Cū uero educef illa ī lucem uellēt: pmetho: epimetheoq; mādarūt: ut cōpetētibus uiribus singula præmunitēt: prometheū itaq; rogauit epimethe⁹ distributionis illius offīn ipi cōcederēt: disptētēq; cōsiderarēt. Cōsensit promethe⁹: distribuit ille. qbusdā robur absq; celeritate ididit: quædā ibecilliora uelocitate donauit: armarū nōnulla. Inermib⁹ aut̄ aliud quoddā ad salutē excogitauit: quæ. n. exiguo corpore clauserat: p̄tīm p aerē pénis attollī: p̄tīm sub terrā subrepe iussit. Cū uero n̄ cēt admodū sapiēs epimetheus: do tes oīs inīcius effudit ī bruta: neq; aduertit nihil ex tāta sibi elargitiōe supfore: quo gen⁹ n̄tm donaret. Restitit ergo hoīum gen⁹ imune: uñ quose uerteret ambigebat. Dubitatī pmetho adstitit p̄tōnis illi⁹ cōsiderator. Videlicet cætera aīalia suis q̄sulta muneribus: bonisq; referta. hoīem āt nudū: inermē: calceoq; stramētorūq; indigūm. Iā uero īminebat fata lis ipse dīs: q̄ in lucem terra extre cogebat. Cūq; ēt salutis hūanæ uia cōsultās pmetho⁹ non iueneret surripuit uulcāi mineraq; artificiosā cū Igne pariter sapiam. neq;. n. fieri poterat: ut eā fine igne

possit. Deniq; pandoram dicitur formasse. pandora. n. græce omnium munus dicitur: q̄ anima mun⁹ sic omnium generale.

Fabula de adulterio ueneris:

Hoste uel sol ueneris depalat adulterium: quatenus luna solet eius cælare secretum. Venus. n. cū marte cōcubuit: quā sol inueniens uulcano prodidit. Ille adamante catēnas effecit: ambosq; religans dis turpiter iacentes ostēdit. Illa dolens quinq; filias solis amore succēdit. idest enī pasiphaen: medeā phædrām circen: dircen. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas inquiram⁹. perstant nunc in nostra de hac fabula uita: certa admodū testimonia. Nam uirtus corrupta libidine: sole teste appetet. unde ouidius in methamorphoseon ait: Videt hic deus omnia prim⁹. Quæ quidē uirtus corrupta libidine turpiter catēnata feruoris constructione tenetur. hæc itaq; quinq; solis filias. i. quinq; humanos sensus luci ac ueritati deditos: quasi solis fact⁹ hac corruptela fuscat. ob hanc rem etiam huiuscemodi nomina quinq; ipsis solis filiabus uoluere primā pasiphaen: ut uisū quasi πασιφαῖα: quod

nācisceretur q̄s uel ēt uteret. eam itaq; sic hominū generi pmethus ē largitus: atq; sapiētiā. quæ uictū suppeditat cōsecuti sumus: exp̄sa delinitataq; de platonico penu hæc claudiani uerba ī eu tropium libro secundo quis ambigit?

Namq; ferunt geminos uno de semine fratres
Iapetionadas generis primordia nostri
Disimili finxisse manu: quoscunq; prometheus
Excoluit: multumq; innexuit æthera limo;
Hi longe uentura notant: dubiusq; parati
Casibus occurunt fabro meliore politi.
Deteriore luto prauus quos edidit autor
Quem merito grai perhibent epimethea uates.
His nihil ætherii sparsit per membrā uigoris:
Hi pecudum ritu non impeditentia uitant
Nec res ante uident: accepta clade queruntur
Et sero transacta gemunt.

Deuallō itaq; pmetheogenit⁹: eptihemeo pyrrha qđ oñdit ouidius libro. I. metamor. Inī pmethides placidis epimethida dcis n̄lacet. Themis: quod sup̄est explicādū sortis dea fatiloqua: cul⁹ ora cul sedes in mōte parnaso frequētabat ī tm̄ præscia ut apud lucianū: & cæteros ioui præscientia futuroru⁹ antistet: de qua ouidius. Coricidas nymphas: & numia mōtis adorat: fatidicāq; themis:

quæ tūc oracula tenebat. pōpeis . themin deā putabāt eē: quæ p̄cipet hominibus id petere : quod fas esset: eāq; id eē ex̄st̄imabāt: quod & fas ē. Pandorā, cui singuli deorū munus aliqd obtulerū sunt q̄ mercuriū creasse ferāt. heſodus i poemate: cui titulus ē εργάκαι μεροί de pādora fermæ ſic huic etiam charites: etiam celeberrima pitho aurea candenti poſuere monilia collo: effusaq; cōas horæ de flore co-
ronā uernali tribuere
deæ: ſubditq; qñ qđē
dederat ſua mūera q̄lq; deorum mercurius me-
rito pandoram nomie
dixit exitiale malū mor-
talibus: & fera pestis hy-
ginus hanc a uulcano
factam maniſtarie p-
dit quam deorum uo-
luntas omni munere
donauit. Itaq; pādora
ē appellata. Glauco-
mata. non cecitas ue-
morbus ocularis: quē
albuginem uocamus;
plumbeum colorē reſe-
rens: de quo ſereniſi ue-
ro obſcuram reſerunt
glaucomata plumbū.
eos non probo qui uo-
cant albuginem: cum
plumbago potius di-
ca tur caliginosos oculos
facit: de qua comodia
plautina cui titulus est
miles.

Et nos facitſiſ fabricis
& doctis dolis.
Glaucomā ob oculos
obiciemus: eumq; ita
Factem⁹: ut qđ uiderit
non uiderit

Lupis præcipue q̄ lu-
pi quemadmodum lu-
pæ ſcortatores dicunt
ut carmē uetus eſt. ad
meam lupam ultro ci-
troq; multi cōmēat lu-
pi. Lupari uerbum eſt
qd significat ſcortari:
q̄ acca larentia lupa
fuit hoc eſt meretrix p-
pterea ſictum eſt lupā
lactaffe retinū & romu-
lum expositos i quam
ſniam canit pigrāma-
ticus: occultat ſpurcas
hac monumēta lupas.

nos latine omnibus apparentē dicimus. Viſus. n. reliquos qua-
tuor ſenſus inſpicit: quia & eum: qui clamat uidet: & palpādo
notat: & deguſtādo aſpicit: & odorando intendit. Secundam
medæā: quālī auditū hoc eſt μ. Ηδειδεια: quod nos latine
nullam uisionem dicimus. Quarta phedra quālī odoratus: ue-
lut ſi dicat φεροσ- Ηδον: quālī afferēſ ſuauitatē. Quinta dir-
ce: ſaporis idex quālī δειποκριμ: q̄ nos latie acre iudicās dici-
mus.

Fabula ulyxis & ſirenum.

SIrenes græce tractatoræ dicuntur. Trib'. n. modis
illecebra amoris trahitur: aut cantu: aut uisu: aut con-
ſuetudine. Amant. n. quædā ſpetiei uenustate: quæ
dam etiam lenocinante consuetudine. Quas ulyxis ſocii obtu-
ratis auribus tranſeunt. Ipſe uero religatus tranſit. ulyxes. n.
græce quālī ολωρυξυδο-. i. omnium peregrinus dicit. Et quia
ſapientia ab omnib' mundi rebus peregrina eſt: ideo aſtutior
ulyxes dictus eſt. Deniq; ſirenas. i. delectationum illecebras &
audiuit & uidit. i. agnouit & iudicauit: & tamen tranſit nihil
minus. Ideo quia auditæ ſunt: mortuæ ſunt. In ſenſu. n. ſapien-
tis omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles quia mé-
tes amantiū pmeant celeriter. Inde gallinaceos pedes: quia li-
bidinis affect' omnia: quæ hēt ſpargit. Deniq; & ſirenes dictæ
ſunt. συρω. n. græce traho dicitur.

Fabula ſcylle.

SCyllam ferunt uirginē pulcherrimā: quā glauc' ante
donis fili' amauit: quem circe ſolis filia diligebat: ira
taq; ſcyllæ: fonte: in quo lauari ſolita erat uenenis in-
fecit. Vbi illa descendens ab inguine lupis canibusq; marinis
inſerta eſt. Scylla. n. græce quālī οκυλυδο dicta ē: q̄ nos lati-
ne eōfusionē dicim'. & qđ cōfuſio niſi libido ē? Quā libidinē
amat glauc'. Glauc'. n. græce luſcitiosus dī. ūde & glaucoata
dicim' cæcitatē. ergo ois: q̄ luxuriā amat: cæc' eſt. Nā & ante
donis fili' dict' ē. Antedō. n. græce: quālī antidō: q̄ nos latie
cōtraria uidēa dicim': ergo lippiſtudo ex cōtraria uifiōe naſcīt'.
Scylla. n. in modū ponit meretricis: qa ois libidinosa: canibus
lupisq; iguina ſua neceſſe ē miſceat. Iuste ergo lupis & canib'
mixta qa nescit ſua alienigenis deuoratiōibus ſaturare ſecreta.

Libidinosa. Circen meretricio noīe male audire testis ē pleraq; oīs ars poetica & a ut interpretatur serulus appellata a uoce aspernatiū: Ideo socios ulyxis uerbōrū delenesico ne penthe & titi latu pruriōso, pharmaceutriq; poculoq; q; ipsa libido repit per uerborum mollicitē: & dulcedinis in uolucrū: cū subsit amarities oīs: & aspīabilis insuauitudo: vñ canit scienter & lepide plautus. amor amaradat. Itē amor dulcia dat gestum: amaritudinem ad satietatem usq; aggerit. simili beliuitos homines reddere uesaniam amor idem ostendat. amor mores hominum moros facit.

Sed hāc circe odisse dī. Circe ut antedictū ē manū dīiudicato uel opatio nūcupat. quasi χειρωνκρίτη. Laborē. n. manuū & opatōem libidinosa mulier nō diligit: sicut tereti⁹ ait a labore p̄clue ad libidinē accipit cōditōem de hinc quæstū occipit. hāc ēt ulyxes īnocu⁹ transīt: quia libidinē sapientia cōtemnit.

Fabula mydæ regis & pactoli fluuii.

Byda rex appollinē petiit: ut qcqd tetigisset aurū fieret. Cūq; pmeruisset mun⁹ in ultiōem cōuersum est Capitq; sui uoti effectu torqueri. Nā qcqd tetigerat aurū statim efficiebat. erat ergo necessitas aurea: locuplesq; penuria Nā & cyb⁹ & pot⁹ rigēsauri materia marmorabat. Itaq; apollinē petiit: ut mala desiderata cōuerteret. Respōloq; accepto: ut tertio caput sub pactoli fluminis ūdas subderet: Quo facto: pactol⁹ deinceps arenas aureas trahere dicit. Sed euidē ter poetæ alluxerūt argutiam: illa uidelicet cā:q; oīs appetitor auaritiae: cū oīa pretio destiat: fame morit: q; & myda rex erat. Sed collecta pecunia & summa: ut solis crates cigizen⁹ in librīs historīæ scribit: q; oī censu suo myda rex pactoli fluuiū: q; in mare currere solit⁹ erat: p inumerabilis meat⁹ ad irrigandā puiniā derivauit: Suaq; expēsa auaritia fluuiū fertile reddit: Myda. n. grāce quasi μηδεπιδωψ. i. nihil sciens. Auar⁹. n. tantū stultus est: ut sibi prodeſſe non norit.

Marmorabat cornescebat ī marmorosā duricē. Aliserunt. lusu poetico p̄scripſerūt. puto lectionē p̄batoriē esse si legis illiserūt hoc est ludibruo ita oluero detexuerūt pānts eloquii. uerfico lorib⁹: quo modo loqndi vergili⁹ utū libro georgicon. Illusasq; auro uestes. ephyreiaq; atra. fui⁹. Illusas. iqbus artifex ludēs auro aliqua depigit: Fame. nsq; ī termorientē radicit⁹ morbili aegritudinā: Cateq; ut de hydropico semet insolāte aquā calfacit. Semper Inopsq; cūq; cupit: Curtæ nec scloqd semp abest rei: Cuius glomeri nec terminū crissippus fortes explicator iponaret: q; nōqdem tā deest auaro q; habet q; q; nō habet. Sed dāda est ellebori merito ps maxia auaris: q; itinere iam admodū pacto uiaticū augent: quando omnis homo bulla ē: eo magis senex. parāda sarcinulae & instar prouidi remigis contrahenda uela a libidinibus ab auaritia: ceterisq; animi deuenusta mentis receptui tandem ī senectute: canendum est oculo corporis deflorescent florescat ocul⁹ mentis: illud philosophi notissimi probantes: qui a uictiorum incendiis liberatus ueluti ob immānt. & terribilis bellua gratiam senectuti referebat. Quid scdi⁹: & detestabilis: ut id crassū recensam his multicupidis uetus ueruecibus & silicernis: qui in duodecima hora uitæ positi sola nequitia pubescunt: adulescentiantur: repuerascunt: bispueri: in quorum ansiō libidinositas axe situat: tepet in corpore: debilisq; tepet cum ramice neruus. Dic bone Iupiter quis feret hoc catōnianum supercilium: uerba tetrica! stoicam rigiditatem: cum dispalescat animus uulpina pelle!

Circen meretricius per suasionib⁹ & amorab⁹ dis illectantiēs mortales. incipistrasse docet eruditissime claudian⁹ in consulatu honoris. Luxuries pdulce malū: qua dedita semper corporis arbitris heberat caligae sensus m̄braq; circels effaminat acrī herbis. ulyxes moly uirga hoc est sapia a mercurio sibi tradita secūr⁹ se ipolurū a ludibrio lo contactu rescrivans euasit p̄stigias icoltūs. fabulolā uirgā suisſelu dibūde refert ī obſcēo carminē poeta sic ppe modū. hinc legi⁹ radix de qua flos aureus exit: quā cū moly uocat mētula moly fuit. De hac ulyxe a uirga fabulose tñ homerus p̄iñ ονευ μελαν εσκεγαλακτή δε εικελον ονθος. μωλυ δειπνι καλεουσι θεοι. hanc exp̄ssit ouidius libro. xiii. metamorphoseō. Moly uocat sup̄l: nigra radice tenet.

delitescens: Intercutibus utilis madet. Neuos aliorum despiciunt: sua ipsorum carinomata despiciunt: Ignorantes claudiat uersus pclarissimos. primus iussa subi tunc obseruatur et fit populus: nec serf negat eum: uiderit ipsum autore parere sibi. Padora. ex opinione aliorum pditur haec a fulgatio ouidio non padora: sed padoras haec appellat libro secundo metamorphoseon i hunc modum. pars secreta domus ebore & testudine cultos tres hunc thalainos: quoque tu padora dextrum aglauros leuum: mediū possederat herse. Cistellatrices erant haec uirgiculae palladis kameforoi propterea uocata: mox transscripto ab aegyptiis: quis sacris ignorabilius oppletam i sacro deportabant cistulam: de qua & tibulis libro prior, & tyriae uestes & dulci tibiae catena: & leuis occultis conscientia cista sacris. Apuleius quoque meminit his libro undecimo. pferit cista secretorum capax. Catullus de hac pariter intellexit. par obscura causis celebrabat orgia cistis orgia quod frustra cupiunt audiri profani. In honore palladii haec cistellaria gestatio celebrabat quod dea athearum tutelaris est: quam poliada uocaret: cui faberrint officies acesteus & helicon primi pepli opati sunt elegantissimi: non i his quae admiratione digna sunt dici solet οκεανος και ελικωνος εργα. hic quidem acesteus genere est patareus: helicon autem carystius. sicuti quod tutulina fuit atticorum nomen hoc adepta est pariter ab eodem tutam ente οστυκδουθι peculiari cognomento uocata: quod haberet urbem: & tutarem: qualiter ut palam est uocatur ab aristophane: & sic apud suetonium intelligendum: non autem ad Iouem referendum quo obseruat catullus eruditissimus poetarum ad graecum nomen alludens: & minerua sum nomen attulans: non autem amicæ ut quidam triuiales: & cœci doctores allucinantur ait.

Quare habe tibi quicquid est libelli.

Qualecumque quod o patrona uirgo.

Plus uno maneat perenne sæculo.

Nescio quod ardolio: & honorum mala carminum lauerna iussit legendum qualecumque quod ora pro uirgo. sed hoc ad acre lectorum iudicium reicitur. Tragillus iudicio. ac videlicet patinam uocans se uitellum: ubi noscis apertissime mineruam tali decoramento nominis appellatam: & patronam urbiuim dictam quod in arce templo ueteres palladi sacrarunt: causam martianum in hymnis afflignat hanc quod pauidum stupidum stupidat sapiens sollerita vulgus. similiter alexander aphrodiseus Seruius eloquenter asserit gorgona in clypeo gestare mineruam quod scilicet sapientia omnes stupefacit a nullis stupefit. Vergilius oppido quod scienter explicavit cur pallas in arcibus coletur ita ferme loquens in buccolico ludicro. pallas quas condidit arces ipsa colat. Seruius ad libellam haec interpretatus. Ideo dea artium minerua dicitur: quia de capite iouis nata est. Sed quia dea est arrium & ingenii: ideo ista singuntur. Nihil enim est excellentius ingenio: quo reguntur universa. Tranquilli uerba haec sunt hanc quoque exuperauit ipsae dedicatione patinam: quam ob immensam magnitudinem ac ypsilon πολιου χου hoc est clypeum mineruae dicitur. Sic enim deluxata suetonii uerba in hunc textum reconcilia & reforma. και πνοη. sumus ita uocatur: unde acapna ligna dicuntur: quae nullatenus sumo obnubilant.

Fabula uulcani & mineruæ.

Vulcanus cum ioui fulmen efficeret ab ioui promisum accepit: ut quicquid uellet præsumeret. Ille mineruam in coniugium petuit. Iupiter impetravit: ut minerua armis uirginitatem defendisset. Dumque cubiculum introirent certando uulcanus semen in pavimentum eiecit: unde natus est erichthonius eris enim græce certamen dicitur χθωρα χθωρος. uero terra nūcupat quem minera in cista abscondit: draconemque custode apposito: aglauro: & padoras commendauit: qui primus currum repperit: Vulcanum dici uoluere quasi furiae ignem unde & uulcanus dicitur: ueluti uoluntatis calor. quasi Βουληικα πνοος. Denique ioui fulgura facit. i. furorē cōicitat. Iō uero eum minerae cōiungi uoluerūt: quod furor est sapiētibus. subrepit. Illa uero armis uirginitatem defendit: hoc est omnis sapientia integratē morē contra furiam uirtute animi vindicat.

Inuidia salutarius ē casus: qd apparet ex graco. φθονος inuidia uocat: ex in φθονερος Inuidia forte priscus autor ille thales chthon i hac inuidetiae significatione posuit: & certe inuidia fulmine penetrabilior ē: οcyor telo: nocētior igne: & incendio calamitosior: sed bñcesit φ i autorē pāna redūdat: Inuidia sicut nō inuenere tyrāni mai⁹ tor̄atum.

In corde .est. n. cor ipsum hōi ut sui
unde quidē erichthoni⁹ nascit⁹. eris. n. græce certamē dī φωψ
uero nō solū terra q̄tū ēt inuidia dici potest: unde & thales mi
lesius ait. ω χθον υδξυσ κοσμικυσ φερύσισ. i. inuidia mūda
næ gloriæ cōsumptio. & qd nā aliud surripiens sapietiæ furor
generare poterat nisi certamen inuidiae. Q d̄ quidē sapiētia. i.
minerua abscōdit in cista. i. in corde cælat. ergo minerua dra
conē custodē apponit. i. perniciē: quē quidē duab̄ cōmendat
uirginib⁹. i. aglauro: & pandoræ. pandora. n. uniuersale dī mu
nus. Aglauro uero quasi α χολυροφ. i. tristiaæ obliuio. Sapiēs. n.
dolorē suū: aut benigitati cōmendat: quæ oīum mun⁹ est: aut
obliuioni: sicut de cæsare dictū est. Q ui obliuisci nihil ampli⁹
soles q̄ iniurias. Deniq̄ cū erichthoni⁹ adolosceret qd iuenisse
dī: nihilomin⁹ currū: ubi inuidiae semp certamē est. Vnde uer
gili⁹. prim⁹ erichthoni⁹ curr⁹: & quattuor ausus iūgere equos
Inspicite q̄tū ualeat cū sapientia iūcta castitas. cui flāmaḡ nō
ualuit. Deus.

Fabula Dionysii.

Dipiter cū semele cōcubuit: de qua nat⁹ est liber p̄:
ad quā cū fulmine ueniēs crepuit. Vnde p̄ pue& tol
lens in femore suo misit. Maroni postea nutriēdum
dedit hic indiā debellauit: & inter deos deputat⁹ est. Itaq̄ cū se
mele quattuor sorores appellatae sunt. Ino: autonoæ: semele:
& agaue. Q uid sibi hæc fabula sentiat exgram⁹. Quatuor sūt
ebrietatis genera. i. prima uinolentia. secūda rex obliuio. Ter
tia libido. Quarta insania Vnde & nomina hæc quattuor bac
chæ accepunt. bacchæ dicte sunt quasi uino uacantes. prima
Ino. οινος græce latine uinum dicim⁹. Secūda autonoæ quasi
αιτουοη. i. se ipsā nō cognoscēs. Tertia semele quasi σωμα
λιοψ: φ nos latine corp⁹ solutū dicim⁹. Vnde & ipsa genuisse
liberum patrem dicitur. i. de libidine nata ebrietas. Quartæ
agaue: quæ ideo insaniae comparatur: quod caput filii uiolen
ter abscidit. Liber uero pater dict⁹ est: quia uini passio liberas
mentes faciat. Indos uero uicisse: quod hæc gens ualde sit
uino dedita: duobus scilicet modis: siue quia feruor solis
eos faciat potare: siue quia ibi sit seraptenum uinum uel

ut prodit aristotiles: &
oīs medicorum schola
obnuptū & circumuel
latum carneis qbusdā
tegumētis: ut ab offen
diculis occurentib⁹ sit
hoc munimine securū:
ut recte cista uociteretur
& cōceptaculū φ ē san
guinis & uenarū semi
nariū: ut aristotiles au
tumat: refragantibus
tū medicis primis nasci
cor ipsum sunt q̄ cense
ant: oculos nonnulli.

Insemof. Iouis nutrit
catu. fotum bacchum
fabulæ narrant a: qua
duplici nutritiōe dit
hyrambos a græcis a
nīris & peculiariter ab
oudio bamater appell
at. hoc Idem prodito
uersu. Insuitur femori:
maternaq̄ tpa cōplet:
pinde martial' ioculari
distycho: q̄ potuit bac
chi matrē dixisse tonā
tem ille potest semelen
dicere lute patrē. Se
raptenū phænicū: siue
phænicio similæ: molle
& liberale. serapta ciu
tas phænicæ tradit⁹ a
geographis: quæ uino
scateat exquisitum ap
probato: uñ seraptenū
deflectit: de qua plini⁹
naturalis historiæ libro
quinto cominēnit: Si
doni⁹ pariter. Vina mi
hi n̄ sūt gazetica:chia:
falerina: q̄ q̄ serapteno
palmitæ missa bibas.
Nec obstat serapte: & i
dicū tractum seq̄stari.
Nō eqdē discouēnt sera
ptæ: mereotica q̄ bo
nitatis in india reperi
uīnū: p semiarū fortas
se uel traducem.

Meroitanū. dīminutiū a meroe ægyptia: ubi p̄ciosum uīnum nascebat. Quo. ut Mīg qđ ait fulgentius: cū legamus nouellū mediolanensem tricōgium uocitatum qñ tres uno momento cō glos uīnarios ingurgitaret. Feritati. Nō alii q̄ uīno uicio daf alexandri uesania: qui sup mensā ferociens amicos lugalauit. Demum cum uīnum edormiuisset sero sed serio resipiscens: flebat: erum abat: angebat: unde androcides sapiētia professor cēsorie castigatum uoluit hac morali & bracteata sua: rex: inquit: cum uīnum bibis meūto te bibere sanguinē terræ. hoi. n. uenenum. cūcta: cūcta uīnum.

Anacharsis & æsopi su per mēsam celebre dīctum fertur: prima cra tera ad sitim: secunda ad uoluptatem: tertia ad insaniam. pliniana uerba quis nō suspicet & admiratur. Is. n. ait proſus ut iure dici pos sit: neq; uīrib⁹ corporis utilius aliud neq; aliud uoluptatib⁹ pñctiosius si modus absit. Nō lice bat id fēminis romæ bī bere. Inuēim⁹ iter exē pla egnatis metentini uxorem q̄ uīnū bibisset e: dolio interfectam fuste a marito. Cato iō propinquos fēminis osculū dare: ut scirent an temetū olerēt: hoc tū nomē uīno erat: uī temulentia appellata. Tūc audiā mātronam oculi licentur. Tūc graui prodūtur marito. Tūc aī secrata proferunt. Alii testamenta sua nuncupant. Alii mortifera loquunt: redditurasq; p̄ lugulum uoces nō continent: q̄ multis ita interemptis. Vulgoq; ueritas iā attributa uīno ē. Interēa ut optime cadat: solē orientem non uident: ac minus diu uiuunt: hīc pallor & genæ pēdulae: oculorum ulcera: tremulae manus effundētes plena uasa: & quā sit pāna præsens furiales sopni: & iquies nocturna: præmūlūq; summū ebrietatis libido portētosa: ac lucidūm nefas. postera die ex ore halitus fetidi: ac fere rerum oīum oblitus: morsq; memoriae. Itāus. decoriter & luculenter lieū tradit appellatū: qm̄ gaudibundo lenti curas sedet exanimales: serenet aīum: & nubila humana denubilat a grāca dīctione. Λυω qđ significat soluo: & libero īde sane liberi pñs cognomē adeptus ut ait ouidius q̄ uestis libera p̄ te summī: & uitæ liberoris iter. seruus eminērissimus haud dubie grāmaticorum refert ī ciuitatibus liberis colī marsyam bacchi lugē asseclam. hoc non omittendum ī thracia apud ligytreos esse adytū libero cōsecratum: ex quo reddunt oracula. sed in hoc adyto uaticinant plurio mero sumpto: uti apud clartū aqua porta effant oracula. Iuuensis. ī aliam translationem macrobius trāfert ita scribens liberi patris simulacra parti puerili ætate: parti iuuensis singūt: præterea barbata specie senili quoq; uti grāci eius quā bacchapaean: item qm̄ brysea appellant: & ut ī campānia neapolitanī celebrat ebona cognominantes: hā āt ætatum diuersitates ad solē referuntur ut paruulus uideat hyemali solstitio: qualē ægyptiū proferunt ex adyto die certa: q̄ tunc breuis simo die ueluti paruu & ifans uideat. Dionysus. ita dictus Ἀπότοῦ Δι υεδαι και περιφερεσται q̄ circunferat in ambitū: uī Cleanthes ita cognominatū scribit Ἀπότοῦ Δι ονυσαι: quia quoti diano ipetu ab ortente ad occasum dīē noctēq; faciendo cæli conficit cursum. physici: dionysos Διος ουν quia solem mundi mentē esse dixerunt. Liber a romanis appellat q̄ liber: & uagus ē ut ait nevius: hac rōe qua sol uagus igneas habenas imittit. p̄plus: iungatq; terra. Matura tempestua: ferta: cōposita nil maturatū: ledatūq; perficiens: semper ferociens: inardescens: exæstuās

Interuertēdo dū inuergit: iugurgit amphorarias scaturigies: & pluuias uīnarias spoliat opibus. Illud est pēculiare uerbum uertere significans id q̄ inuergere plauto ut liquet eo carmine. & calices iussit maiores uertere pallor. Interuertere quemadmodum interbibere significat cunctim bibere. Nudus. spoliatus: expilatus: exclusus ab omni fortuna: & extra rīa opulentia.

Secrata. simile illud. Archanum demens detegit ebrietas. In hanc sententiam catholicos iquit in symposio plato. Vīnum & cum pueritia: & sine pueritia ueridicum est. explicatiūs ouidius. libro primo de arte amandi.

meroitanum: Cuius uīni tanta uirt⁹ est: quo uix quilibet ebrios sextarium toto mense bibat: Vnde & lucanus ait. Indomitum meroe cogens spumare falernum. aqua. n. omnino domari non potest. Maroni etiam dionysus nutriendus datur: quasi meroni. Mereo enim omnis nutritur uīnolentia. hic etiam tigribus dicitur sedere: quod omnis uīnolentia feritati semper insistat. Siue etiam quia uīno efferatæ metes mulceant: unde & liæus dicit̄ quasi lenitatē præstans. Iuuensis vero iō pingit dionysus quia nunq; ebrietas matura est. Ideo ēt nud⁹ quia oīis ebriosus interuertendo nud⁹ remaneat: aut mentis suæ secreta

Vinaparant animos: factuntq; caloribus aptos:
 Cura fuit multo: diluiturq; mero.
 Tunc ueniunt risus: tunc pauper: cornua sumit:
 Tunc dolor. & cura: ruga q; frontis abit.
 Tunc aperit mentes æuo rarissima nostro
 Simplicitas: artes excutiente deo.

ebriosus nudet.

Fabula de cyclo & læda.

Cuamuis in omnibus libidinis amor turpior sit nunq;
 itamen deterior erit: q; cum se honorato miscuerit. Li-
 bido enim honestatis nouerca: dum quid expediat
 nescit: semper est maiestati contraria. Qualis enim diuinitas
 eius qui sit: quod esse uelit: ne quidem quod fuerat esset con-
 uersus in cycnum cum læda concubuit: quæ peperit ouum.
 Vnde nati sunt tres. Castor pollux: & helene. Sed hæc fabula

Ebris 9. oīvo Bepia
 grace latine quoq;. ebrius: & ebriacus: hic
 fluxit elegans laberit
 snia: ebriacus sponno ta-
 nari solet. Ceterum
 hæc similiter excentia
 noia multitudinem &
 plenitudinem rei: quæ
 significat: ferunt: ut bi-
 bosus: uinosus: & mille
 alia huiusmodi. Qui
 sit. hic sensus est: quæ
 nā ego dicā hæc eē sa-
 cra ne dicā sacrilegia:

quæ sp̄ta num̄n̄ls maiestate cælestis: cū diuini sint quo nil eminētūs: & preclarus nec ē: nec esse
 potest: capitū i terrenā formā trāsefigiari lutulentis amoribus diuīna apoteosis prostituētes:
 quo nec fædus aliqd: nec iduīni ex cogitari pōt. Quæ oīa detorta sunt ex ea nasonis snia. n̄ bñ
 cōuētū nec i una sed moran̄ maiestas & amor scaptrī gruauitate relicta ille p̄f: rectorq; deum:
 cui dextra trisulcis ignibus armata ē: q; nutu cōcūtit orbe. Induit faciē tauri: mixtisq; iuuēcis mu-
 git: & iteneris formosus obābulat herbis. Iouē creta regē emasculatē & mulerosūm detestant
 cōp̄ranter augustin⁹ i libris de ciuitate dei: & tertullianus in apologetico. Qd fuerat. querit
 Ingr fulḡtūs iupiter cadere ab deo ne sit noua scilicet i mortale & luccisiū uultū trāfiguratiōe
 deus: quem prius q; hoc igne defestando corriperef: agebat. & profecto nullum cor ita lapit: mar-
 morat: & cornescit ut ignitabulo cupidintis non regeletur: edureturq;: eo ad. n. puer is acidalius
 mentibus ingenuis illabitur: ut quandoq; ut scribit eloquentissime plato: cur ardeāt: & fluent: an-
 gantur amatores lateat tr̄i: quæ lactat animum uerticordia illa uenus: quæ ex tota gente tributa
 petit. effluūt. n. & emicant: ut autor ē alexander aphrodiseus ignei radū ex amicā flaminigātib⁹
 ocellis pectas mētem: depulantes & ingentū: & amoris extremis pedicis alligantes: pinde uersus
 amor nullum nouit habere modū interminus extat & ppetuus: & ubi radices a primis stipēdiis
 egerit apio put dici solet est opus: festiuissime & huic rei congruēter ita canit græcus autor.
 Ερωταὶ παιει λι. u. o. εἰ διη χρονος εανδε μηδει τάντα την φλογα σβεοθερπι εια ἐοι τολο
 τπονηρηθω βροχοσ. hoc est.
 sedat alligerum fames amorem:
 Hoc si non superat: domabit ætas:
 Quæ si non rapidum fugabit ignem:
 Nodatum superest medela collum.

Castor. ceteri putatuum potius q; genuinū. Iouis filii castorem dixerunt. Is. n. ex tyndaro. Læ-
 daq; genitus est: hic appellatus est hippodamus: cum floruerit equorum nobilitate: pixagathos
 autem pollux hoc est cæstibus eminens: hi ut. Interpres apollonii refer in primo argonauticon
 cōmētario abduxerūt æthran. quos i expeditionem colchicā profectos autumat apollonius his.
 και ανη σιτωλισ κρατερον πολυδευκεα ληδη καστορα τωκυποδων ωργεν δεδχιμε οντη
 πων οωσπτηθεν. Cōueniēter ætolis ledā dicitur: qm̄ ætholus thespius: & appellavit a regiōe.
 Veluti si qs syracusū siculū: ibycus pleuronā uocat: hellāicus autē calydoniā: fuit aut̄ thespii filia
 regis ætholias m̄ris filii: & androdices: glauci si syphri filiae: ex p̄f i corithiacis iqt eumel⁹: & pátidea
 matre: recensens sicuti perditis equis uenit in lacedemonia glaucus: & ibi panthidea pudorem
 imminuit: quam rursus nupsisse thespio: ledam autem esse glauci: uocari thespii: ul' dicatur ætholis
 d iii

a regione: uel ab ætholo heroe, pherecides aut in secundo ex Iaophôte pleuronis ledā & althean
nata reserit: q̄ aut glauco nascit & althea cōiectat dices: hos pepit filia glauco beata pollucē Ioui
castora tyndaro. Vocati sunt διογκόροι τανq̄ lētus iouis appelles: quod est a fulgētio. leucippi
das filias scilicet leucippi inflāmanter amarūt. Castor p̄ puellag cerramine p̄lit necat⁹ a lynceo

λοιδή. p̄ iurgio: & cauillo dicacitateq̄ regimus apud lucillū: et si freqnt⁹ λοιδορια dicant:
ūn & λοιδορια v.i. grāce quod κάκολογειν. λοιδορια κάκολο για. κυδος cū grāci dicebant
cauillabant. καίκυδαι.

ζαεν maledicere signficit. Ηδε πρωτησυλλ
λειθιθραχεω εκφερε
ται. και οταν λοιδο
ριαν εκτιση τισ εωι
μηδενι αξιωσ συκο
φαντουμενος παροι
χιωδωσ λεγεται κυ
δους εκτετικεναι. Cē
sent eruditū nomen nō
h̄c latinū laedoriā.

Aut emphaticoterō & enucleati⁹ cū p̄be no
uerit utrūq; signfica
re: eiusq; utrulētiā lati
uerbo nō explicari faci
le. λοιδορια grece pa
riter cōsūltator dī. Ge
nerositas. q̄ leōi simil

lima uilia nō curet & abiecta obiecta. Decet. n. ut cōsultissime senecha monet a uituponibus ma
nus cōtinere: ut a spurciis aiantib⁹: & uermiculis quos si pculcare niteris man⁹ ignabūt. bractea
ta claudiani snia est. ardua cōcipias: calcataq; moſ leoni despicias. ouidi⁹ pariter. Corpora ma
gnanimo satis est. pſtare leoni pda suū finē cū iacet hostis habet. Dicebat alexāder regiū esse bñ
facere: & male audire. Augusto satis erat si nō male faceſ posset obiurgator: q̄ nauseatori calum
nioso sic faciā lingua me h̄c sentier. Conuitiis. null⁹ de: q̄ eqdē noueri scriptoꝝ nec classicoꝝ
nec proletarioꝝ melisto consentit q̄ unanmpter & consone ſcribūt auē cycnū eſſe modulatæ uo
calitatis nulli aiantiū noxiū qbus hæc plato in phaedōe. Deterior cycnis ad diuinandū eſſe uſ
deor. Illi. n. qñ se braui præſentūt morituros: tūc magis admodū dulciusq; canūt q̄ antea cōſue
uerint: cōgratulantesq; ad deū ſint: cuius erāt famili: ī migraturi: pſecto haud animaduertūt
nullā eſſe auē: quæ cātet qñ exuriat aut rigeat: aut quouis alio afficiat incōmodo. Non ipa lūſci
nia: nec hirudo nec epops: quas ferūt p̄ q̄rimoniā cātare lugētes. Albertus magn⁹ insuavis ſapo
ris: & illiberalis cēſet eſſe carnē cycnæ: & durā quoꝝ. Carmina īa mortēs canit ex equalia cycn⁹:
ut passim opinant: plini⁹ falſum eſſe putat. In ei⁹ loci maronian explicatione: & longa canoros
dant per colla modos: id accidere ſeruius opinatur ex meandris: ſpiris: & plicis colli: oblonguli:
per quod obambulās uox fit uocalioris harmoniæ: aduocatq; plinium: apud quem nūl super hac
re legitur. p̄enes quem olores mutua carne uesci proditur. Taceant. fortassis principatum re
cognoscentes olorinum: & ob cantus ſuauitudinem ſuſpicientes: quemadmodum basiliscī ſibilo
cæteræ ſerpentes muſant oppidoquam formidantes: & impotentem tyrannidem: Dicitur enim
basiliscus autore pompeio q̄ omnium ſerpentum fit βασιλεὺs hoc eſſe dominus: & rex: qui prio
rem dedignatur: nec parem fert unde doctiſcuſe lucanus: In uacua regnat basiliscus arena: nā
ut inquit homerus: unus fit domin⁹ unicus princeps: quod ab aristotele repetitum eſt in. viii. phy
ſicorum ſeu taceant uoce modulatori obumbratæ & abiectæ ex epigrammatographi ſententia
namq; ubi cecropia resonat ſacer attide lucius improba cecropias conpedit pica querelas. Inter
ledæos ridetur coru⁹ olores. Prestofuerint. accinxerint ſeſe ad organicam cantilenam. In alia
ſignificatione præſto eſſe ſignificat parere: & obedire ſedulitate morigera: & ad demerendum
fauorem cīſtationi: unde tibullus pauper erit præſto: tibi præſto pauper obiſbit: fixus & in tenero
ſemp erit latere. Oligoria. latie nō pprie dī iniuria: ſed cōtemntio: ab oλιγοφεω q̄ ſignificat
cōtemnō paruipēdo ſuſq; deq; hēo: ſed cū ex cōteptiōe naſcaſ illuria: merito cōſequenter ita dicit.

mystici ſaporem cerebri concipit. Jupiter. n. in modum poten
tiæ ponitur leda uero dicta eſt quasi λοιδή. quod nos latine:
aut iniuriam: aut conuitum dicim⁹. ergo omnis potentia iniu
riæ myxta ſpeciem ſuæ generolitatis mutat. Ideo uero in cyc
num conuersus dicitur: quod ferūt phisiologi quam maxime
melistus euboicus: quod omnium phisiologorum ſententias di
ſputauit. huius generis auem conuitiis ita eſſe plenam: ut ipsa
aue clamante reliquaues taceant: quæ præſto fuerint. un
de & olor dictus eſt: quasi ab oligoria tractum quod nos lati
ne iniuriam dicimus. ergo quotiescunq; nobilitas in iniuriam
uergit conuitiis misceatur neceſſe eſt. Sed quid ex hac re
concipitur uideamus. Nihilominus ouum: quia ſicut in

28

Geminū latū: diffusilē: qua figura loqndī usus est in georgicis maro: & duplices assurgūt denta illa dorso. Serui9 duplice p lato interpretat. Castor9 sunt qnq; inter se pbi scriptores in tm diffili entes: ut nulla pte cōcīnant: quēadmodū erroris exps asserit ex alioz opītione fulgenti9 incursa ces: & initīcos nauigantib; esse castores: cū cōmuni eruditōz oīum cōsensu salutares sint: & auxiliatores: q p romanis depugnātes uisitati sunt: helena aut̄ pdit inimica & hostilis: scribit lactāti9 papinian9 interpres helenā uranā uocatā esse nautis insensissimā. silt papini9. cū iā damnata

sororis igni tēnare iū uerunt carbarsa frēs. Claudian9 in gildor. ē cēca sub nocte uocati naufragia ledæi sustentat uela lacōes. Cæterg locut; ē sorte placiades ut itelligeret pñtiosos esse castores itelligēdo si singuli apparent: nō aut̄ simili: quo mō salutares sunt: De quib; in hāc sniam plini9 i secū do libro natis historiæ. Vidi in nocturnis milti tū uitigilis in hærere pilis p uallo fulgurū effigies. ex & antēns nauigatiū: aliisq; nauitū pti b; ceu uocati quodā so no iſiſunt: ut uolucres sedē ex sede mutantes.

Graues cū solitariæ ue nere mergētesq; nauigia: & si in carinæ ima uenerint exurētes. Geminæ aut̄ salutares: & pspī cur sus prænūciae: quaꝝ aduētu fugari dirā illā ac minacē: appellatāq; helenā fertūt: & ob id polluci: & castori id num̄ assignant: eosq; in mari deos inuocat. hoīum quoq; capita uelptinis horis magno præfigio circūfulgēt. oīa incerta rōe: & in naturā majestatē abdita. eo ad. n. salutares: & bñfici sunt existimati castores: ut amollitores maloḡ iſtruētiū crediderit antiquas: quēadmodū auerticū roman: sup his deancyllis loqns in num̄a plutarchus hæc. eas aut̄ peltas ancylia pp̄ figūrā uocat. Circul9. n. nō ē: neq; uelutī pelta circūferētiā reddit. sed ex cisurā habet linea helitoīdis: cui9 apices curuaturā hñtes: & dēſitare in se cōuersē figurā ancyliū faciūt: aut pp̄ avkowg. i. cubitū: ad quē circūferun̄ hæc. n. Iobas inq; cupiens nōm a graco deducere posset ēt primū hoc cognōm ab eo uel motu uel imperu descendere: qui avēxat̄ ev. i. supne factus sit: siue ab agrotatiū curatione: quaꝝ ἀκοι θησαρί: aut ab αὐχιωνῷ Λυσεοχοc est siccitatū solutiōe: pterea a tristū amotione: quā anacheshin uocat: ex quo castore & polluce anachas atheniēses appellat. hacten9 plutarchus. Nodus ē apud psciu adhuc ienodatus. euge puer: sapias dīs depellētibus agnā pcute: ego deos hosce græca uoce noiatos anachas hoc ē auerticos suspicor latine pclū uocitare depelētes: q̄ iſruēt damnu auertat. sūt q̄ intellīgtūt deos depellētes anterota numē amorī refractariū euq; fugas: sed id obstat q̄ deos nūero multitudis: n̄ at deū dixerit. Fuit qñ sacrificadū machariæ credideri: cui ut plato i pulchro mēlitn̄ hercul filiæ sacrificabāt ad expiādū scel9: ut adulescēs sce lerosū amorē execrat9: & m̄tē bonā exoptās cōsulat p̄cipū eē placar̄ machariā de q̄ sit & i puer biis græcis m̄tio. pbo tm̄ ut d. Castorib; dis malū auertetib; itelligas: q̄ pdigia: pdigiosaq; rege test: & ab illeēt iuppiter pdigitalis appellaſ. q̄madmodū græci sacrificabāt ὥπλα λοι καταιβα τιw mala dpellēti Sacrificiū qđ siebat nūni ad arcēdū infortiū dī cōtōt̄ rotēt̄ ov̄ tēpēt̄ oū t̄pō πειv: hoc est auertere. In amphitryone plautina fabula. Ioui prodigiali sacrificet sunt quando nō legi: ueḡ polideuct Iouis ēt reclamāte marcello. ob pdictā cām q̄ cerita: & nipholepta alcū mēa sacrificet pollici hoḡ dispendioz āmolitori. ut plautinis uerbis his polideuctis Iouis subitel ligas filii: q̄ græcis peculiariis ē elocutio: quo mō apolloniū molōis: n̄ at molonē dixit trāgll9: quē locū nos primi dclarauīus. triuola hæc fortassis. & nimis leua eē uideāt sed curiositas nihil fcusat.

Antifer fulgentius e re nata cōposita dictione uocat antifer sic appellatū uesper: q̄ solē sub sequit aduersitantib⁹ horis diei: quē admodū lucifer⁹ uocitam⁹: q̄ sup apparitiōe sua fert matutinū aīluciū. Est antifer semigræca: & semiromana dictio: ex ev̄t i hoc ē cōtra quo exēplo autoī fabio dicūt epitogitū: epiphedia: & id gen⁹ reliqua. Tū uespugo uesp̄ stella dī: uñ plaut⁹: nec uesp̄ ugo: nec uergiliae occidūt. hinc uesp̄ & uespillones dñr: q̄ funerādis corporib⁹ officiū gerit: nō a minutis illis uolucrib⁹: sed q̄a uesp̄tino t̄p̄e eos effterūt: q̄ funebri pompa duci pp̄ i oplā neq̄unt hi etiā uespillones dñr.

Martialis . q̄ fuerat me dicus nunc est uespillo diaulus : Lucifer is a se rēda luce phosphorus uocat . epigrāmatista . phosphore reddē dī. qd̄ gaudia n̄a moraris φως. n. lux: exinde q̄ & hodie bononiēses anti quitatū retinentissimi obseruant: in illatione lucernaz salutates grāci dicunt φως αγάθος hoc est bōa lux. De uesp̄ pēr hac & hespo uarro scienter libro tertio de lingua latina : Nox cū stella pria exorta grāci uocat hespon: nostri uespuginē. Id tēpus dīctū a grācis hespa. lati ne uesp̄: ut aī solē ortū q̄ eadē stella uocabat tubar q̄ tubata: pacuus us dicit: pastor exorto tubare noctis decurso itinere. enn⁹. Ajax lūm̄ tubar ue in cālo cerno. Doctius & eloq̄nti⁹ plini⁹ libro secūdo naſis historiæ. Infra solē ambit ingēs fidus appellatū ueneris: alterno meatu uagū. Ipsiſq̄ cognomini⁹ aemulū solis & lunæ. prāuentēs q̄ppe & aī matutinū exoriēs: luciferi nomē accipit: ut sol alter: diēq̄i maturās. Cōtra ab occasu refulgēs nūcupat uesp̄: ut progās lucē: uicē ue lunæ reddēs. Quā naturā ei⁹ pythagoras sain⁹ p̄im⁹ deprehēdit olympiade circiter. xxxxi. qui fuit urbis romæ an⁹. c. xl. largiori magnitudine extra cūcta alia sidera ē claritatis qdē tātæ ut un⁹ hui⁹ stellæ radiis umbræ reddant. Itaq̄ & in magno numinū ambitu ē. Alii. n. Iunonis: aliī Isidis: aliī matris deorū appellauere. Vrbicario mimologo. sensus ē beatini⁹ dicef bractea te sētētialiterq̄ solebat honores hos rīdtcularios: & tñom̄tarios similes ēē mimologo urbicario q̄ psonā tyranicā purpuratā trabeā: gēmatū diadema: & reliquā regiā supellecīlē: sumū: hono res. supcīlum agit: Verum abit hac pōpa cū psona . sicuti tyaneus apollonius asserit tyranos cō filēs esse mimorum regibus qui mō summi sunt: mō imi: & cōputatorum dīgitis simillimi modo ducenta: & milena faciunt: mō unum & nihil congruenter his lucius apuleius libro primo flor̄ dorū sed ferret aequo aio hāc nominum cōmunitione: si mīmos spectauisst. Aīaduerteret illic pēne sili purpura altos prāsidere: alias uapulare. Itidē si mūera n̄a spectaret. Nam illi c̄ quoq̄ uide ret hoīem prāsidere: hoīem depugnaf. Mimologi uocātur histriōes & recitatores carmina plau sibilla: Ioculariaq̄ in scena agere soliti. q̄ eis propria dos erat mīmis hoc ē Imitatio īde mīmi uocati sunt. Mimographorum celeberrimus fuit is laberius: de quo macrobius gellius: quintilia nus: cāteri. prāterea In numer⁹ mimologor̄ redigunt̄ hi. Itiphal⁹ quē p̄ priapi falso formidam̄ ne columella sentit: Cynedilog⁹: & multi alii: De q̄bus sit a strabōe post ceteros mītio. Vrbicariū aburbe deriuatiū: mouentē & tenētē fabellæ dulcore latā urbē. qd̄ si legis rubricario a rubrica mītho: & mīfio: quo līti faciē mīmi fabulas agebāt. Si qdē legam⁹ in sol mībus solitos faciē mīniare Iouis optumī maxumī sacrificulos: uñ Cicerōi minianus Iup̄. Serui⁹ quoq̄ tradit̄ ad athe

Fabula ixionis.

I Vi plus quærit q̄ liceat esse minus erit q̄ est. Ixion īgē coniugium iunonis affectans: illa nubem ornauit in speciem suam: cum qua ixion coiens centauros genuit: Sicut nihil latina gratiosius ueritate: ita nihil grāca falsitate ornati⁹. Deniq̄ ixionē dicī uoluere: quasi axionen . αξιοτήσο enim grāce dignitas dicitur . Dea uero regnum Iuno est ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectans nubem mere tur. i. similitudinem regni. Regnum. n. illud est: quod perenni ter duraturum est . At uero cui temporis fugitiua uis inuidet: pinnatisq̄ celerrima raptib⁹ momentaneæ fælicitatis figuras poti⁹ q̄ ueritatem ostendens: uento sitatis inanem speciem pre sumit . Deniq̄ beatinius augur dicere solitus erat diuersarum urbium honores somnialiter peragi urbicario mimologo: & quamuis utraq̄ nihil agere dixerit: tamen hoc romæ prestare uisus est: q̄ ex parte quidem ueros honores: sed risorios: sed ci

ritus significat similitudinem solitos triumphantes fronte munitae coloris flammare. Rubricatum colori rubricario similem poeta in priapeti inquit. Rubricato furibus minare mutino. Risortos, ridiculi lartos: uanos: Irridendos. ut quod censeretur cōmodius legeres rixortos: quæ Iunii columellæ vox est pro tumultuaris: in quibus adiscendis rixæ: seditiones: & oīgenus tumultus interueniuntur. Rixator gallus appellatus: quod quādā ueluti gladiatura in spectaculis cū cōpari decertat. Mimos figenda penetralibus animi sententia, quid n. hæc uita est nisi mimica quādā ostentatio. Vbi Nil subere coctum. absolutum: si mū stable constat: oīa ridicula. Vanitates oīa & uanitutes ut Id lucratiū libro tertio. dicitur natura bona legge fiat. tenetq; pœcula saepe homines: & inumbrant ora coronis: ex animo ut dicat breuis est hic fructus hominis la suerit: neq; p9 unq; reuocari licebit. Theogonia. libro in quo de deoꝝ origine: serieq; disceptat quale uolumen est hesiodicū. Ixionē

tius fugitiuos. Credo. n. quod de theophili philosophi sua legere dicētis. μιμοσ 105. i. mimus uita. Nunc ergo fabulā repetam. Dromocrides in theogonia scripsit ixionem in gracia primū regni gloria affectasse qui sibi centū equites primū omnium acquisiuit. Vnde & centauri dicti sunt quasi centum armati. Deniq; centhippi dici debuere ex quo etiam equis mixti pinguntur. Sed ideo centum armati: qui quidem ixion puto tempore celere regnum adeptus: de hinc regno expulsus est. Vnde & eum ad rotam dannatum dicunt: q; omnis rotæ uerti go: quæ superiora habet modo deiciat. Ergo ostendere hic uo

Macrobius libro primo insomniū scriptoris. Illos radis rotarum penderit districtos. qui nihil consilio præuidētes: nihil rōne moderātes: nihil virtutibꝝ explicātes: seq; & actus suos oīs fortunæ pm̄it tētes calibus: & fortuitis semper rotantur. Cōmenta Inferorum ex hominū sceleribus nata esse scribit lucretius: Cui hæc uerba sunt. qui neq; sunt usq; nec posunt esse profecto. Sed metu in uita pæna pro malefactis est insignibus insignis scelerisq; luela Carcer & horribilis de saxo iactus eorū uerbera: Carnifex. robur: pix: agmina: tæda: Quæ tñ & si absunt. at mens sibi conscientia factis premetuens adhibet stimulos torretq; flagellis. Gloriā. hoc lucretius sisypho ascribit: nō Ixionē cōsueuerat rotare parasitos suos heliogabalus: quos amicos ixionios appellabat. Centauri dictum ex imensa erga latinitatem reuerentia: ut subinde græcis nominibus latinā tribuat etymologiam: quod aī fulgentiū factitauit marcus uarro undecimq; doctissimus: ut in fure petulans sit gelliana obiurgatio: Nō ex inscrip̄ia hoc euenerat. Quis. n. uarrōe doctior: sed ut romani eloquii pomæriū proferer. hoc & donatus obseruauit obstrigillatē tñ seruio. Cæterū nō a latina dictiōe centū centaurus islectitur. Sed ab hac historia: quæ describit a seruio libro georgicon tertio. peletronū oppidū ē thessalizæ ubi primū domādorū equorum usus inuētus est. Nam cū qdā thessalus ex bobꝝ astro exagitatis satellites ad eos reuocādos tre iussi set: illiq; cursu nō sufficeret ascēderunt equos: & eorum uelocitate boues secuti: eos stimulis ad tecta reuocauerunt. Sed hi uisi aut cum trent uelociter: aut cum eorū equi circa flumen peneon potaret capitibus inclinatis. locū fabulæ dederunt: ut cētauri esse crederentur q; dicti sunt centauri στρετοῦ κενταύρων τοῦστρετοῦ alit aut dicunt centaurorū ēē fabulā confictā ad exprimendā humanæ uitæ uelocitatē: quia equum constat esse uelociſſimū. Refert aristotiles centauros nūq; suis: nō hydrā: nō chimerā nō trage laphū: nō cynocephalum: & his proxima. Ratio est in facili. Repugnat & diſsonat bicorporis ho: q; ignorare quæ nam animaꝝ an uerbigrā belluina: an humana inesset: quæ medullitis & psondaꝝ r̄matus lucretius ita Cecin̄it. Nam neq; centauri fuerint: neq; tempore in ullo esse queunt duplii natura: & corpe ī uno ex aliēgētis inēbris cōpacta potestas. Armati. fortassis q; auro p̄t scō illo sāculo: & euo rudi arma ī brac̄teabāt auro: ex auro solido piter siebat: uti glauci fuerit illa q; cū chalceis menelai pmutauit: uñ salse martialis stupidū uocitat utpote: chalcea donāti chrysea q; dderat latia adductio sit a cētū & auro illo suparmali: quo supfluxerūt prisci ul' eo satyrographi uersu argēti qd erat solis fulgebat ī armis. Cēthippi. ul' a nūero cētaurio & hippo hoc ē equo ul' potius a cētro & equo: stiulis. n. boues psecuti thessali nomē dderē cētauris. stiulū boū græci buce trō appellat: qdā & n̄ris īscitiores rullā: dcepti māfestatio lapsu. ē. n. rulla plinio ad adhesū ueris & aratri dimouēdū ferrū accommodati ī sine crassiori hastula collocatū: in spēm palmulae: rēiq; patescēs. Rotā: p̄cliuor fabulæ fuit īsinuatio: q; rota fuit. orbicularē lignēū supplicium celeri

ueritatem cruciabili : ab hac deneruatis: & auulsis corporis humani nervis rotabant assidue rotæ mortificatione: & lanena noxiū: hoc exemplū humanitatis parū memor hodie galli cū germanis obseruat. Tum græci uitiorum oīum genitores uti cōsueuerāt ad santes excruciatos hoc testate locupletissime lucio libro tertio de asino aureo. Nec mora cū ritu græciē ignis & rota: tū oē flagitiō genus inferunt. Quin̄ plutarchus i uita photiōis: Iubebatq̄ iduci rotā īspectate theatro: & ipso cū flagris: & securibus carnifices expediri. Rotulā hāc luculenter & graphice sub noīe tñ trocleæ: quæ nō multū forma dissentit: eusebius libro octauo histotiae ecclisiaстicæ delinit at his post tergū alti iū etis manibus appendebatur: & trocles distēti mēbratim diuellebant.

Aliqñ. cū scilicet ab opifice tornario: uel si gulino cōcitaf. Figul⁹ ille togatorum doctis simus: cutus roēm figulinam improbat augustinus in septimo de civitate dei horoscopan tia mūdīq̄ uertiginem rota percussa pbabat.

Titillam̄tis, motiunculis: pertractantūcūlis: & irritam̄tis. Similiter titillationes oratorū achilles marchus tulius appellat pruritus: & pruriōsa ueneris in citam̄ta. hinc fit titillare uerbum: unde lucretius. Titillare magis sensus & q̄ ledere possunt. Non titillam̄tum: non titillationem plini⁹: uerū titillatum uocat: ita ferme prodens in undecimo libro naturalis historiæ. In eadem præcipua hilaritatis sedes: qđ titillatu maxie intelligitur alarū: quas subit: non altib⁹ tenuore cute humana: ideo scabendi dulcedine ibi pxima. ob hoc in præliis: gladiatorūq̄ spectaculū mortē cū risu trajecta pcordia attullef. γαρ γαλισσον titillatio uocatur itidē. Cinerescētia . poma quæcūq̄ fame crudescētē: extimulat⁹ tatalus: aut fugiūt: aut re uera puluerescū fastidiliter: odibili sapore. Esuriat. audi quæ sup tantalo ex penitis ægyptis sanctuaris tradiderit philostratus in uita appollonii thyanai: ubi soliter explicat appollonium prosectorum ad brachmanas dicta acceptaq̄ salute iarchas ex ordine philosophico primarius ostendit ei statuam tantali programate decoratam: quattuor cubitorum longitudinis: quæ similis propinanti phialam porrigebat: in qua humor distillat in corruptibilis potionis phialam mensura nunquam excādentis. ex hoc tatali poculo bibere solebant idici philosophi anteq̄ sopno indulgerēt. & ita iarchas potādi p̄cipiū fecit ex phiala bibēs: quæ largiter cūctos satiavit iugē humorē fundēs: nō secus ac si ex fonte scaturiret. bibit una cū philosophis apollonius. ē aut amicitia firmādā cā huiuscēodi cōpotatio apud idos iuēta: q̄ cya thisatore: propinatoreq̄ statuūt tatalū: propterea q̄ hic amicissim⁹: māsuētissimusq̄ erga hoīes ē hitus: qeūq̄ bibūt ex tatali phiala p̄ticipes p̄culorū eē oportet. Addit p̄terea poetas esuriētē sūtē tēq̄ fecisse tatalū (qñ ut ait plato cauēdi sūt & discauēdi uates inimici) p̄terea q̄ nectar diuinū diuulgauerit hoc ē rhetorūcū & oratoriū melos: & saulōq̄ntā fac̄tiosā docuerit mortales: quæ id æui cōstabat ap̄d paucos. Cæterū virū iustū: pīū: religiosum: & dis acceptissimū fuisse Illū itaq̄ pocillatē nectar icessabile statuūt brachmanæ ut significet de mortalibus bñ meritum: nectar in iuditiam uatum propalantē. Nō ob aliā cām̄ iudicat statius papinius: ut duos tatalos p̄dere videat in historia thæbaidos ita canēs. Tantalus ille pares: nō qui fugiētibus undis: Imminet: & tacitæ tenerum capit aera siluæ. Sed pius & magni uehitur conuila tonatīs. Tanq̄ ex conuilo tonatīs hoc est ex oratoriæ diuinitate cælitus hausta publicauerit apparatus adipatos: & lauta lautia. Cōcoqt. strangulat: digerit: demissat: includit: hīc p̄ q̄ scitissime cōcoq̄re odia diciur quotiēscū

Iuerunt: q̄ omnis: qui per arma: atq̄ uiolentiam regnum affe ctant subitæ erectiones: subito elisiones sustineant: sicut rota quæ stabile non habet aliquando cacumen.

Fabula Tantali.

Tantulum dicunt in lacum inferni depositum: cui fal lax aqua gulosis labia titillamentis attigit. pōa quoq̄ fugitiuis cinerescētia tactibus desuper facie ten⁹ ap parent pendula. ergo huic locuples uisus & pauper effectus: ita se illa unda fallax præbet ut sitiat: ita se poma ingerunt ut esuriat. hanc fabulam petronius breuiter exponit dicens. Nec bibit inter aquas: nec poma carpit patentia carpit. Tantalus infælix: quem sua uota premunt. Diuitis hæc magni facies erit: omnia late. Qui tenet: & sicco concoquit ore famem:

32

patiendo cōtumeliam pro tpe demissamus. Marchus. Tullius. oda uatinis non cōcoxi: sed digessi modo. hāc fabulam macrobius ita ferme ueritati cōcitat i primo i sōnitū scipionis. Illos autē epulis ante ora positis excruciant famae & inedia rabelsceſ: quos magis magis acq̄rēdi desideriū cogi p̄sentē copiā n̄ uidere: & i atfluētia iopes egestatis mala i ubertate patiunt: nesciētes pta reficer dū egēt h̄ndis. filii & oratiuſ. Tantalus a labris sitiens fugiētia captat pocula quid rideſ: mutato nomine de te fabula narrat. his dissimiliter lucretius libro tertio de rerum natura his. Nec

miser impēdēs magnū
timet aere faxū Tātal⁹
ut fama est cassa formi
dine torpēs. sed magis
in uita diuum met⁹ ur
get inanis. Mortales:
cassiq̄ timēt: qm cuiq̄
serat fors. his proxima
scribit in cratylō plato
sup tātali noīe. Tātalo
quin ēt nomen natura
ipsa uidet imop̄situm
si uera sunt: quæ circū
serunt: q̄ uiuēti adhuc
illi aduersa plurima: &
grauia contigerunt.
Tandēq̄ patria ei⁹ oīs
subuersa est. Desuncto
præterea faxū i caput
iminet: sors certe duris
fima: hāc prorsus cum

Fabula proserpinæ & endymionis.

Vnam ideo ipsam uoluerunt etiam apud inferos pro serpinam: seu q̄ nocte luceat: seu q̄ humilior currat & terris præsit: illo uidelicet pacto: q̄ detrimenta ei⁹ & augmenta: non solum terra: sed & lapides: uel cerebra animalium & quod magis incredibile fit etiā lāetamina sentiant: quæ in lunæ clementis electa uermiculos parturiunt ortis ipsam etiam dianam nemoribus uolunt simili modo: q̄ arborum & fruticum succo augmenta inculcat. Deniq̄ clementis lunæ abscisa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus fistulescunt Nemoribus quoq̄ adesse dicitur: quia omnis uenatio plus nocte pascatur: dieq̄ dormiat. endymionem uero pastorem amas se dicitur duplo scilicet modo: seu quod primus hominum.

noīe congruit. p̄inde si quis noiare talentaton idest infelicissimū uoluisset: sed paulo locutus ob scuri⁹ p̄ talātato tātaluſ posuisset. Tale utiq̄ nom̄ fortū ei⁹ aduersa ip̄o rūore gētiū p̄busle uī:

Nocte. quæ plutoni dicatur: uñ cōgruenter q̄ p̄serpina noctiluca sit singitur plutonis uxor. nocte p̄cipue tartaro domināte: unde p̄ptius. nocte uagæ serimur: nox clausa liberat umbras.

Humilior. terris oīum planetariū p̄ximior: & citima terris luce lucet aliena. ob hoc infera uocatur q̄ Inferior terris proserpat: ēt si i suporibus casas altas enarrauerim⁹. Detrimēta dāna lunæ diminutiones: decremēta. Augustinus libro quinto de ciuitate dei. sicut in solaribus accessibibus: & decessibus uidemus ēt ipsius anni tpa uariari: & lunaribus incrementisq̄ detrimētis augeri & minui quædā genera rerū: sicut echinos & cōchæ: & mirabiles astus oceani. Legerē tñ apud augusti num: & fulgentiū cōsequenter p̄ detrimentis decrementis a decrescēdo. Lucius libro metāorphoſeon undecimo: ubi in hanc seriē falsum exemplar emacula. Nec tñ pecunia: & serina: uerū inanima ēt diuino eius luminis numinisq̄ nru uegetari. Ipsa etiam corpora terra calo mariq̄ nunc incrementis cōsequenter augeri: nūc decrementis obsequenter iminui. hāc paucula uerba plurifera errorib⁹ scatebat: ubi pecunia repositus legebat pecūia. ubi Inanima iāiam: ubi diuio dñō pperā substitutum erat. Luna p̄cipue cūcta uariari q̄s nō nouit q̄ diuinorum & caducorum consimilū est plinlus hāc fulgentiū uerba cōpositissime ſcienter q̄: ut oīa fulcit i secundo naturalis hiſtoriæ. Letamina. ſimeta. ſtercorationes: ita uocata q̄ lāetas hoc est plingues terras efficiant.

Furfuracis. Carlosis. uermosis: duluerulētis ut furturem & apludam imitentur. Fistulescunt foraminant: p̄tūduntur: plagulis i fistularum ſimilitudinem hātitibus: quod subtilius: & excusius plinius libro decio sexto naturalis historiæ exequit. infinitū refert lunaris rō: nec nīſi a uicesima in trigesimam cædi uolūt. Inter oīes cōuenit utilissime i coitu eius sterni quem diē alii interlunitū alii silentis lunæ appellat Quidā dicitur ut i coitu: & sub terra sit luna: qđ fieri nō potest nīſi noctu. Ac si cōpetat coitus i nouissimum diem brumæ: illa aetherna fit materies secundo quoq̄ punico bello scipionis classis. xl. die a securi nauigavit: tñ temp̄stuitas ēt i rapida celritate pollet. Sed qñ in plintū impēgimus emacula peminosum eius ex eodē libro codicē. Tiberius idē & in capitulo cōdendo ſeruauit interlunia. Quæ cæcitas: an potius lectorū negligentia: & despiciētia mortalium hermolaum corripuit ut nō pēſiculatiuſ hunc locum penſitauerit quid. n. lunæ concapitolio quis hoc fando audiuit? Quis autor si nō ſumimus: ſaltem proletarius unq̄ temporum

memoriae cōmendauit tiberisi capitolii condidisse: propterea ex uetus exemplaribus lego in capillo tōdēdo: quā sincerā: & genuinā lectionē pbant quā subtexunt̄. uarro aduersus defluvia p̄cipit obseruandū idem a plenilunis. Sententiā pliniā corroborat uarro in primo de re ru stica sic inquitens. ego ista ēt inquit agrasius nō solū in ouib⁹ tondendis: sed in meo capillo a pa tre acceptū seruo: ut decrescente luna tondens caluus siam. Endimion. plinius libro secundo na turalis historiæ. quæ singula in ea depræhendit hominū prim⁹ endymion: & ob id amore ei⁹ ca ptus fama traditus. Nō sum⁹ profecto ingrati erga eos: qui labore cu ragi lucem nobis ague re. latm⁹ fuit his endy mion: hinc ouidius fac subeant animo latmia saxatuo p̄ quocūq; de Icarulo amasco satyr⁹ endymiona posuit. hic tuus endimyon matro nā fier adulter. Apule ius. hic est soror pāthia charus endymion: hic catamitus me⁹: qui die bus ac noctibus illusit ætatulā meā. ēt si p̄ endymioē endosimioō uox nihil legeref. Aporta exhalationes: scintilla tiones: humecte: cæ nulentæ: sordidae: & de sp̄utamenta. H̄ c̄t oppo 1o defluxus is exhalator⁹ appellaē. Neutro tamen gñie protulit ful gentius. oꝝph. fili⁹ ita latine. Turpe duci totā sopnū consumere noctē. uñ puerbialiter a plauuto dictū: q̄ dor miunt libenter sine lu cro qescunt: Itidē inqt ille: Nocti cōsilia: nocti meditatiōes: nocti oīa mādato. libro aeneidos decimo Nympha recu sum aeneā sic alloquit̄. uigilas ne deum gens ænea uigila. Serui⁹ Int bi. herba sacrog. Nam uirgines uestae certa die ibant ad regē sacrog: & dicebant uigilas ne rex: uigila. Interrogavit phisicoē cōsultissim⁹ qđ nā eēt sopn⁹ r̄ndit: parua mors. Illo secidario perētē qđ mors esset: r̄ndit magn⁹ sopn⁹. Censebat thyaneus appolloni⁹ sopnū eū laudari a ph̄losopho: qui genas occuparet: nō āt mentē. Atqui philosophi nostrates: ne dicā philocōpsi & iā etāriculi sopnū detestant̄: cū ursis & marinis uitulis lethargo ātestent: Quoꝝ caput ceruice soluta oscitat externum dissūtis undiq; malis. laudant historici: & filius pariter hāibalē tanq; sopno minime morosū. Βουληφορον. Nō nulli: qđ ueritati magis adiacet bellerophōtem deflectūt a

endymion cursum lunæ inuenierit. Vnde &.xxx. anis dormisse dicitur: qui nihil aliud in uita sua nisi huic reptiōi studuit: sicut mnaseas in primo libro de europa scribens tradidit: siue pasto rem endymionem amasse fertur: quia nocturni roris humor: quem aporia siderum atq; ipsi⁹ lunæ animandis herbarum suc cis insudant: pastoralibus prosit successibus.

F.P.F.liber.ii.finit.

F.P.F.Mythologiarum liber.iii.Incipit.

Nscientiæ formidolosa suspectio semper excusandi quærit suffragia: Q uo quicquid ignorantia īcursionum mater peccauerit: id ueniae absoluat petitio: quæ culpas uestire consuevit Sed quia nunq; de se male estimat sermo: qui d'amantem iudicem mittitur. Id circa meæ simplicitatis negocium tuo domine purissimo cōmisi iudicio: fretus quia quicquid absurde digestum est. ut non inuidus de trahis: sed ut doctissimus corrigis.

Fabula bellerophontis.

Brætus rex uxore habuit antiā noīe: quæ amauit bell erophontē: cui dum ob stupri cām mādasset: ille noluit: quē marito crimiata est. Ille eū ad chimerā iter ficiendā misit prosocerū suum: Q uā bellerophon equo pega so residēs interfecit: qui de gorgonis sanguine nat⁹ fuerat. Bell erophonta posuerūt. quasi Βουληφοροφτα: q̄ nos latine sapientiæ consiliatorem dicimus: sicut homerus ait: ουχικ πτα μιχιδη ευδεηη βοληφοροφαδρα. i: nec decet tota nocte dormire consiliatorem uirum. Nam & menander similiter in-

dissexapoto comædia ita ait. Βουληφόρε υμῶν εἰ μὲν πρὸ
 λαβεστορά. i. cōsiliarie nostrā de mea præoceupauisti ui
 sioneim. Nam ut hoc certum sit homerus in fabula eiusde belle
 rophontis ita ait: ποιθαγαθαφρούεον Τα δαιφρονα βελλε
 ροφορτηρ. i. bona cogitantū sapientissimū consiliū. Spernit li
 bidinem. i. antia. Anticon. n. græce contrariū dicitur: sicut an
 tichristum dicimus: quasi αὐτισμόν Ιουχριστού. i. contrarius
 christo. Vide itaq; cuius uxor antia dicat̄ nihilominus præti.
 prætos pamphila lingua sordidus dicitur sicut hesiodus in buc
 colico ludicro scribit dicens. i. sordidus uuaq; bene calcatarum
 sanguineo rore. et cuius uxor est libido nisi sordidi? At uero
 bellerophon. i. bona consultatio qualem equū sedet nisi pega
 sum: quasi pegaseon. i. fontem æternū. Sapientia. n. bonæ con
 sultationis æternus fons est. Ideo pennat̄ quia uniuersam mū
 di naturam celeri cogitationū theoria collustrat. Ideo & musa
 rum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia. n. dat musis
 fontem. ob hanc rē ēt sanguie gorgoneo nascit̄. Gorgon. n. p
 terrore ponit̄. Ideo & mineruæ pectore fixa est: sicut homerus
 in tertio decimo ait

ergo hic duplex assertio est. Aut. n. terrore finito sapientia na
 scitur: sicut de sanguine. i. de morte gorgonis pegalus: quia
 stultitia semper est timida: aut initiū sapientiæ timor est: quia
 & magistri timore sapientia crescit: & dum quis famā timuerit
 sapiens erit. unde & chimerā occidit. Chymera. n. quasi κυμέ
 ρω τοτ. i. fluctuatio amoris. Ideo ēt triceps chymera pingitur
 quia amoris tres modi sunt. hoc est incipere: perficere: & finire
 Dum. n. amor nouiter uenit: ut leo feraliter inuadit: unde &
 epicarmus comicus ait. δοματηρ ερωτ λεοντεια δια
 μειθαλεροσ. i. domitor cupidō leontæa uirtute presumptior
 Nam & uergilius in georgicis tetigit dicens. Catulor̄ oblita
 leæna saeuior errauit campis. At uero capra quæ in medio pin
 gitur perfectio libidinis est: illa uidelicet causa: q; huius gene
 ris animal sit in libidine ualde proclivū: Vnde uergilius in buc
 colicis ait: hediq; petulci. Ideo & satyri cum caprinis cornib
 depinguntur: quia nunq; nouere saturari libidine. At uero q;
 dicitur postremum draco illa ratione ponitur: quia post perfe
 ctionem uulnus det pænitentiæ: uenenumq; peccati. erit enim
 hic ordo dicendi: quod primum sit in amore inchoare. Secun
 dum perficere. Tertium uero pænitere de perfecto uulnere.

bellerō: quē nec auit q; ignorat φονήν mortē
 uocitari? Dissexapoto
 experto grato quasi
 bis sex petitus: & expeti
 t⁹ Martialis libro quar
 to decimo de comædi
 cis pueris loquens.

Non erit in turba quis
 quā μισουμενοσ ista.

Sed poterit quisquis
 esse dissexapothos.

Titul⁹ erat menādrex
 comædia ubi fortassis
 comic⁹ hoc noīe puer
 introducbat. πιθα. hac
 leges i sexto iliados.

Antia. nō adamusim
 descēdet a graco si ue
 ritatē spectes: antion
 cū. i. scribius. αντοι αν
 aut nō silt. Pegaseo.

πηγασ. n. fonte dicit:
 uñ & τηγασο fonta
 nus appellat. οιωνιος
 æthernus. οιων χιον.

Ceterq; hesiod⁹ in theo
 gonia dictum putat φ
 luxitatηγασ. i. fontes
 oceani nat⁹ sit. Theo
 ria. speculatiōe: cælesti
 meditatione: & celerrima
 cōtemplatiōe: dicit̄
 & theorefis: & theorēa:
 a uerbo θεωρεω cōtem
 plor: & Indago si theo
 reticos meditationi⁹ siue
 ut dici solet contéplati
 uus. & theatru: & hipo
 coristicos theatridi⁹ i
 rerpreat̄ cassiodor⁹ la
 tina uoce uisori⁹ Me
 theora inscripsit librū
 aristotiles de cælestib⁹
 speculationibus. Pa
 nitere similis ē illa pha
 uorini fauorabiliter: &
 plausibiliter accipiēda
 sentēta si qd per uolu
 ptatēfeceris abit uolu
 ptas remanet dolor: si
 demū qd per dolorem
 honorisfieū: abit dolor
 remanet uoluptas. De

niaosthenes cognouit.

Idē cum thaydis spreto cōcubitu iſit. hoc pānitere tanti non emo. Laudabiliter ille: q̄ meretricis decretū eē ſinē uoluptatis iqt. Partiliter. particulari: p partes: uox q̄ ſirmicus ſcatet: ſicut ab eo dem platiſe p generatiſ: & late ponit. Serram ouidius libro octauo metamorphafeon. ille ēt medio spinas i pisce notatas. Traxit i exēplū: ferroq̄ icidit acuto ppetuos dētes: & ſerræ repperit uſum. Ita reperta ſerra eft: ita manauit bentuolex domus Inſigne ſerrulatū: qd bononiēſes oēſ uno ore cōſpirāter collaudat: admirant honorat: & ob rei publica regimē honorifice & ppe caſ leſti cōſilio ſp a pfe tuo

Ioāne non ſine hono‐ris; prafatiōe nominādo administratum cor‐dibus: oium radicibus actis fixū ē penitus: ut p̄f patriæ dicatur & di‐ci bononiēſes: æque uelint: ac debeat plini⁹ libro ſeptimo naturaliſtoria ſerrā dædalū excogitaſe cenſet ut i uobis grādia ſi magnis affiſiſlare licet: uis illa: & dædalæſi: ſuræ hāre‐ditario: ceſſerit acuſē Qui chāedrys ē herba quæ: latine trixago di‐citur. Aliqui etiam cha‐meropen: alii teu‐riā appellauere. Folta ha‐bet magnitudine mētæ colore & diuſura quer‐c9. Alii ſerratā & ab ea ſerrā iuentā eē dixere flore pene purpureo.

Cuſſilitas. cuſſus: ul‐tro citroq̄ iſio & fādīo Cursor diariuſ qui die

i diem currit Imero dromos appellaſt. eft apud psas cohors quādam cuſſorū huiusmodi; Inter cu‐rendū delasatus cuſſorū unus litteras ſecundo tradit. Ille tertio: & ita p manus celeſtini deſſerūtur: quæ forte nūciari expediat. hāc ſucciuā: cuſſilitatē psa angareon appellaſt. Cōthyroletas. Dicſio ſemī grāca: & ſemiliatina: ſignificans cōuenatores poſſes & ſcribere cōthyrolethas. hoc ē cōmilitones i affigēdīs: & tranſfigēdīs hoc ē feriēdī ſeris: & letorū extiū uocātibus grācis: uñ i thraciæ ptibus ex autoritate pliniiana libro undecimo iuxta olinthū locus ē paruuſ: i quo ſcarabē exanimaſ: ob hoc cantharolethr⁹ appellaſt. Θρηuω uenor. ΘραtHō uēator. Θραuatio. Θr̄ ſera: Vñ pperā neoterti medici putat thīracā deduci: cū uerbū flectat a thyro ſerpente: cuius carnes ſubcultratæ affulſe thīracā pſtantiorē faciēt: Thyrus nō dicſio grāca ſed ḥgyptia: latie uipa dicit: q̄ ex pſuafione deterriſa uulgū i partu diſrūpi credatur: & ui parere ſatu p̄em uiciſſe: cuius caput ore ſubātis iſertū p̄e coitus dulcedie amputat uipa. Vñ Nicāos. uipa ſcaua caput laetalī dente mariti.

Mordicus abſcindit: ſed nata e ſemine proles.

Viſcera conſumimis matris: ſtratamq̄ relinquit.

Sic patris interitum ſub primo uicuſſit ortu.

philofratū i uita apolloni⁹ tyanæ falſum hoc totū putat: dicēs uisperam uifam lingua filios iam bentē: ut id probabile ſit euriſidis carmen: parentū filii ſunt aia ſimo oium aialium inqt. pulchra de uiperæ cōgressu: & uenēl ſternectuo uomitu exputo ut fit ſecurior cōgressus referunt ab ambroſio i hexamero. Mittens repudiū dicens ualer: renūcians: metaphorā e cā deuortialt deſſe xā i q̄ miteban libelli repudiū: q̄ ob aliqd i ſigne nobileq̄ dlietū renūciabat uxorio uicuſſo a repu

Fabula perdiſis:

SEmper delicata conſuetudo laborioso fert p̄euidi‐cium operi: & mollitur educatu: dum quod nō optat euenerit pānitentiam creat. Melius eſt. n. laborare pertiliter ſecuriuſe doceri: q̄ ex neceſſitate ueniente repen‐taliter perterreri. perdiſem ferūt uenatorem eſſe: qui quidem ma‐triſ amore correptus. dum utrinq̄ & imodeſta libido ferueret: & uerecundia noui facinoris reluctantur: conſumpt⁹: atcq̄ ad extremam labem deductus eſſe dicitur. prim⁹ etiam ſerram in uenit: ſicut uergilius ait: Nam prīmi cuneis ſcidebant fissile li‐gnum. Sed ut fenestella martialis ſcribit. hic prīmuſ uenator fuſt. Cui cum ferme cædis cruenta uaſtatio: & ſolitudinē uaga‐bunda errando cursilitas diſpliceret. plusq̄ etiam uidens con‐thyroletas ſuos. i. actheonem: adomin. hippolitum miserandæ necis ſunctos interitu artis prīſinæ affectui mittens repudiū agriculturā affectat⁹ eſt. ob quā rē m̄rem quaſi terrā oium ge‐netricē amalle dī. Q uo labore conſumpt⁹: et ad maciē pueniſſe fert. & q̄a cūctis uenatorib⁹ de prīſinæ artis obprobrio detra‐

dio sit repudiosus. plautus in persa. metuo ne istae res repudiosas faciat nuptias. Serram quæ semper exedit: serrulato: denticulato: q̄ morsu ligna deducens in péripsema: minutèq̄ minutissimā: cōgruenter assimilat hūc inuidētia exedens omnia: & morsu plurifariā dentiente currūpens obiter emenda pompeī codicem in quo sic leges. Sacra praelari dicit cum assidue accedit: recedi turg: neq; ullo consistitur tempore. Tu obelo sodica nihil uocē sacra & substitue serra. Curiositas. hanc damnasse iudeos in probatulo est ex augustini: & alioq; sententia: hanc male habuisse lucū apuleiū obiecta menta ei⁹ edocent In apuleiano uerbo ex li minari pagia. Nō ego curiosum: sed q̄ uelim scire uel cuncta uel certe plurima: qdā Curio nē pro buccinatore in telligunt. Ceterū hæc expositio sit licet hois nō gregari: sed fere in līs nr̄is antesignani: & primipilaris n̄ sat facit ad geniū. Nō. n. aristodem⁹ ille faciebat pluri mi ut rem: oībus thessalīs notissimā huius & al terī præconio dispale sceret. estq; nimis ascita: & morosa expositio Non. n. quemadmodū graphice & edocenter plini⁹: cæcili⁹ ait min⁹ nō seruat modū: qui in fra re: q̄ qui supra. præ

hebat ferram quasi maliloquium dicitur repperisse. Matrem etiam polycasten habuit: quasi polycarpen: quod nos latine multifructam dicimus idest terram.

Fabula acteonis.

A Vriositas semper periculorum germana: detrimēta suis amatorib⁹ nouit parturire q̄ gaudia. Acteon de niq; uenator dianam lauantem uidisse dicitur: qui in ceruum conuersus a canibus suis non agnitus eorum morsibus deuoratus est. Anasimenes: qui de picturis antiquis disseruit in libro. ii. ait uenationem acteonem dilexisse: qui cum ad maturā peruenisset ætatem desideratis uenationum periculis. i. quasi nudam artis suæ rationem uidens timidus factus est: unde & corcerū habere dicitur: unde & homer⁹ ait οὐ ποθαπεσ κύρος

sabitur in presentiaq; apuleiū simiā ferme plauri esse: & consestaneos eloquisi asiatici ambos esse q̄ maxime. platinū in aulularia carm̄ est his uerbis. Volo ex te scire quid sit agius curio: ubi marcellus nō infra classem autor nec plectarius dixit curionē pro curioso susceptū. Dices apuleium tanq; singulare nō usurpare. Líquido certi⁹ ostendā eodē tñ usum in floridis in hæc ferme uerba. Num unguibus inuncet: uel agnū icuriosum uel leporē meticulosum. exquisitum talia penitanti nō ab re uisura est aberrare: & ut augustini uerbo utar exorbitare a priori sensu. Ait igitur non ego curio sum: hoc est curiosus. Sed disciplinæ studiosus. Nam curiositas famosa est & reprehensibilis. Affectione discendi non famosa ē & αγοθίδεπι, s nō monstrabilis. sed amanda. Scitum. n. apophthegma est: & bracteata sententia platonis in euthydemō. Neq; n. inquit turpe est: neq; abhorrendū o clinia consequendæ sapientiæ gratia seruire cuilibet: & honestis obsequiis unicuiq; more gerere. hacten⁹ plato. porro cū dicturientē inuitet aristodem⁹: ataq; se uelle oīa scire: nō ob hoc colliges illū se curiosum nuncupare. psychen eleuat ut curiosam: se traduct in undectio: qui exierit hoīem curiositate nouerca. Illud hūc rei nō dissoluē estote sapientes ad saturitatem. Scita catonis. sententia nemo curiosus qn maleuolus. Luctan⁹ libro secundo de ueris narrationib⁹ ait aristidē cognomento iustum statuisse ut daret pænas curiositatis ad hanc sententiam philostratus libro. vii. noli de consilis deoꝝ esse curiosus. Curiositatē uellicans donatus in ecrya ait. Artificiose se dicit audire nolle: ut tacitura credat si audierit. Curiositas signū loquacitatis. sic orati⁹. percunctatorē fugito nam garrulus idē. Inecyra quoq; introducit seru⁹ curiosus & ptinger. In ceruū. cornutū quosdā autumasse natū acteonē & cippū plinius autor est. uñ fabula oratā. In historiis rōanis. & præter ouidiū leges tradi a ualerio maximo subito cornua cippo enata ei regnū portedētia: pliniana uerba sunt hæc. Acteonē & cippū in historia rōana fabulosos reor Mosen itidē cornutum suisce sacræ līfæ testant̄: ēt si nōnulli ad mysticū cerebrū referat. Nudā. expoliatā depeculiatarā: & oībus bonis ai: & fortunæ uacuā. οὐ νοθαπεσ. hoc carm̄ est in Iliados prima rapsodia. quod exhibitat & explodit plato: tanq; dis. & heroib⁹ hæc minime conuentant.

Solutio uiri dissolutio: corruptio uirilitatis & animi: ex penita doctrina potuit intelligere solutionem semotionem: sequestrationem: se iugationem a uiro. Is .n. dī a uiro solut: q fluxoris: & negtis inseruēs nil uirile: nil cælestē: diuinūq̄ recogitat. Apuleit sunt hāc uerba libro primo de alino aureo. Iā hāc qdē uocis īmutatio sciētiae desultoriae stilo: quem accensim⁹ respōdet. hic sensus est meis uerbis nouis & nō romanis: quae nō solutus es a cicerōe audire potes agnoscere me esse exticū: & hoc meū dicendi genus nuper a me excogitatum r̄ndet. i. consonat: & concors est cū stilo hoc ē materia sciaē desultoriae. i. grāce: q̄ ex attide in latū trāfili uit: quem stilū dicendi nos accēsimus. i. auspi cati sumus: & culus stili affectati & lepidi: ego primus excogitator & inuentor sui. Quidam codices habēt aceſim⁹. i. ad quem accēsimus feci mus: quoniam scilicet ex latio deterti in grāciā Desultoriū equi uocant ex quibus homines per agilitatē corporis desilie bāt: & i. alios frētes trāsultabāt: q & ipi desul tores dñr. pōpelus partibus equis. i. duobus ro mani utebānt in p̄lio: ut sudante altero tran siren i. fīccū. pararium as appellabāt id: quod egrīb⁹ duplex probint equis dabāt. In exposi tōe desultoriū equo rum georgius merula affanias meras effutuuit sniamq̄ capularis se nex bimā protulit. Nam ita expōit. Desultoriū sunt equi: q̄ currūt ad brauiū: & si casiodorum ha beat autorē: quē ex omni pte nō probō. Sed ut ad propositū regrediamur scia ab apulei odesul toria dī: quia quemadmodū desultores trāfiliūt ex equo feso i. recētē pariter apuleius ex lingua & scia grāca trāfiliūt i. romanam. ego platonicum apuleiū luxim platonū scripsisse cōtenderim plato. n. per uniuersalem sniam usurpat grācū prouerbīū hoc ἀπὸ οὐο πεῖ v̄ hoc ē ab asino cadere. Dicunt. n. ut p̄sūlūs intelligas abalino cadere: qui relictis uoluptatibus: & iquinamētis qui busibet uoluptificis & belluiniis ad meliorem mētē regrediunt. Necine prāterit īterpretes plato nicos deceptos esse q̄ accentūcula: uoculationeq̄ nō obseruata a mente cadere sint īterpretati cum legerit ἀπὸ οὐο πεῖ v̄. Ut scientiam desultoriā lucius appelle illam historiam de alino: in qua legit quemadmodum in asinum hoc est uoluptates oīs uerius tandem abdicatis illis: & abiuratis ad hominem hoc est uirtutum refertissimam uirilitatē: cadens abasino hoc ē, a voluptate: reuenerit. Tum sacri scriptores: quod huic rei cōpetit: asserunt oēs humanas uoluptates: & asinales ostendere uolentem calcasse: & suppeditasse christū asinum equitasse: abiectissimū animal: & postremissimum quales uoluptates esse cōsueuerūt. Quoscunq̄. n. significare uolebant eruditū i belluīna uoluptatem incidisse: smo uerū impiegisse: i belluas comitatos fungebāt: ut post infinitū numerū liquet in gryllo: i suem alterato: unū grunnitū sūs: rem nihili: dixit ab hoc aristophanes. οὐδὲ γρ. et si sint nōnulli: q̄ το γρ. p̄ prefigminib⁹ unguitū capiat re null⁹ p̄tū: quale plauto p̄ uerbiū: nō empsitē titiūlligio: cīc⁹ affrānit: plauti nauci multis p̄ culioca hoc ē nucū nucam̄to & putāne. Grecū puerbiū hoc ē ἀπὸ οὐο καταγέων. Ηπαριμία Τετοκται επὶ Τον μαρσ

ομματά ἔχων καρδιήν ελαφόν. i. ebrioſe oculos ca nis habens & cor cerui. Sed dum periculum uenandi fugeret: affectum tamen canum nō dimisit: quos inaniter pascendo pe ne omnem substantiam perdidit ob hanc rem a canib⁹ suis de uoratus dicitur esse.

Fabula hero & leandri:

H Mor cum periculo s̄æpe concordat: & dum ad illud solum natat quod diligit: nunq̄ uidet: quod expedit ερωτ. n. grāce amor dicitur. Leandron uero dici uo luerunt quasi λειστηραθωρ. i. uirorum solutionem. Solutio. n. uiri amorem parturit. Sed natat nocte. i. obscurō tempore tentat pericula. hero quoq̄ in amoris similitudine singul lucer nam ferre: & quid aliud amor nisi flamnam fert: & desideranti periculosam uiam ostendit. Cito tamen extinguitur: quia iuuenilis amor non diu perdurat: deniq̄ nudus natat: illa uidelicet causa: q̄ suos affectatores amor: & nudare nouerit: & periculis sicut in mari iactare. Nam extincta lucerna utriusq; mors est procurata maritima: hoc in euidenti significans q̄ in utroq; sexu uapore ætatis extincto libido commoritur. in mari uero

vōv kai ἐδύνατο. ab afino decidens inquit dicitur in maxima: & impossibilia: hoc sensu. qui cuncti dictus sit cecidisse ab afino intelligetur a maximis infortunis: & a uoluptatibus: a quibus cecidisse uidetur pene impossibile. Veternositatis. sensus hic omnis caloratae iuuentutis ardor: aduentore ueterno. senectutis algescit. etas. enim & diutinum tempus amorem extenuat & debilitant. Reponeret. Sensus est. græcia dæmonibus adicta: & emancipata dum cupit matre deum placere: singit illam amatricem: qui amor illam dehonestauit. & bene cecidit: nec lex ulla iustior: ut in illusorum dæmonem: qui sub cibis effigie colitur in pudicitiam obiectaret ut qui impudicos redideret mortales & impuros: is impudicus finguatur: & impurus. & interpretare reponeret redire hoc est par pari reddeat: retribueret: unde plauto reponere pecuniam satyro quoque in eadem significazione reponere ponitur. Amatu. amatione: quæ pueriliter insinuat in pueriles amores. Zelotipam zelantem amorem sibi pueri: quouis zeli rabie percita catamidauit illū & detestauit. Dat augustinus uitio dis ethnichorum: ut pote qui uxores suas zelarent. est. n. zelus timor sadulus ne amata corculum tuum a te ad alium nuperum: & ad uenitium amatorem metem ad�icit. Utilitatis uerendis: quæ timens: & satagens ne in altam temeraret amputauit: nulla utilitatis uenerare contemplatione.

Fabula Berecynthiæ & attis.

Bepta græcia credulitate dæmonum potiusquam deorum nunquam deteri? suis dis reponeret quam ut eorum matrem ueterosam anum non solum puerilem amatu quantum etiam fingerent zelotipam. Tantum. non zeli succensa anus inuidiosa flagravit: quæ nec suis utilitatibus furiosa pepcit: ut unde fructū sperabat libidinis: illud ueterana succideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum: tamen etiam inuicta libidine zelus obtinet dominatum. berecynthia enim mater deorum attinet puerum formosissimum amasse dicitur quem zelo succensa castrando seminasculum fecit. Quid ergo sibi in his græcia sentire uoluerit edicamus. Berecynthiam dici uoluere quasi mortuam dominam. Ideo matrem deorum quod deos nuncupari per superbiam uoluere. Ideo eos in olymbo habitantes quasi excelsos & superbos: Ideo & dæmonas nuncupant secundum homerum: qui dicit meta dæmona fallus idest cum deos alios. Δημόσιον enim græce populus dicitur: is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant: & soli super populos esse: dæmones dicti

data: sibi soli ex detestatione reseruans amores adulescētuli. Seminasculum excedunt. non sexum virilem eunuchi: & pene emasculantur: ut in fæmineam naturam cedant: unde illis vox stridula: māmenæ pendulæ: mustellinus color: facies lentiginosa: inuesticeps pedes ipodagrois: & si cœseat apollonius thyaneus in amorem succendi quoque eunuchos. πανκράτιον. pancarpiae autore festo uocant corona ex uario genere florum factæ plectiles plauto in bacchidibus seruia seruio ferta omnibus a corollis ut plinius inquit corollaria uocitanī: auctaria: Stephanoplocos corollas plectens: & implicans. ακτων. Ηλίας. græce littus appellatur: vox latinitate donata: ut maro in bulccolico ludicro actænum aracynthum uocet: & ouidius in libro metamorphoseon. acteo facta de utmine cista. Χρυσαλός. Item plautinus seruus est: & comædicus chrysalus in bacchidibus: ab auro deductum nomen unde iocus inoleuit apud plautum. opus est chrysochrysale: de quo nomine & alter iocus emanauit. Timeo ne ex chrysalofiam crucifalus.

Abscindit. Talis est plautina sententia: qui e nuce nucleus esse uult frangit nucem. eadem Claudio quoque sententiae parilita s. non quisque fruatur ueris odoribus: hybleos latebris nec spoliat fauos si fronti caueat si timeat rubos. armant spina rosas mella tegunt apes. Leonum currut. Accuratus in secundo de reg natura lueret? causas oes explicauit cibelis his luculentis carminibz. Hanc ueteres gratum docti cecinere poetæ. Sedibus in curru bitugos agitare leones:

Aeris in spatio magna pendere docentes

Tellurem: neque posse in terra fistere terram. Adiunxere feras quia quamuis effera proles. Officis debet molliri uicta parentum.

Muralique caput sumum cinxere corona. Eximis munita locisque sustinet urbes.

Quo nunc insigni per magnas pedita terras Horrisce fertur diuinæ matris imago.

Hanc uariæ gentes antiquo more sacrorum. Idæam uocitant matrē phrigiasque cateruas.

Dant comites. quia pri mun ex illis finibus edunt.

Per terrarum orbes fruges cæpisse creari.

Gallos attribuunt quia numen qui uiolarint. Matris: & iugati genitoribus inuenti sunt.

Significat uolunt. indigneos esse putandos.

Viuam progeniem qui in uitæ luminis edant

Potentia quid si legas impotentia pro tyranni de ex his.

Cōsideras que subsecuntur lego conuictas Detrahit. n. thersites agamemnonis his uerbis in secundo. Illados

sunt. Ideo & apud romanos indigetes. Ergo berecynthian motibus praesse dixerunt bernicynthos. Cynthus. n. attica lingua flos nuncupatur: unde & Iacinthus dicitur quasi ιοκινθος: quod nos latine solus flos dicimus quasi omnibus perfectior. Nam & epicarm' ita ait παρκαρπιοσ τεφαμοσ και πτερι ακτων προβαττην χρυσαλοσ. i. florigeru corona: atque e littoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamvis quilibet amet tamen abscondit: ut berecynthia in attin fecit. Athis. n. græce flos dicitur ut solides atticus in libro theologumenon: quem appellauit scribit matrem deum in modum potentiae uoluit ponu: unde eibele dicitur quasi cidos baleon. i. gloriae similitas: unde & homerus ait .i. cui Lupiter gloriam donauerat: ergo ideo turrita pingitur quod omnis potentia elatio sit in capite. Ideo leonum currui præsidens quia omnis potentia regno ornata sit. Scæptrum etiam fert quod omnis potentia uicina regno sit. ob hanc rem etiam mater deum dicta est illud nihilominus ostendere uolentes: quod siue indiges: siue di: siue dæmones apud antiquos a diuitiis dicti sunt. ergo potentia diuitium: mater est: unde & homerus agamemnonem considerans ait. ατρεδη Τεοδε αυτεπιμεμφεα. ηδε χαλιξισ. Nec non etiam euripides consimilans tantalū ioui in tragedia electre ait.

.i. beatus ille nec inuidio fortunas eius iouis æqualis: ut dicitur tantalus. ergo potentia gloria semper & amore torretur: & liuore torquetur: Citoque abscondit quod diligit: dum tamen amputet illud: quod odit Denique omnis nūc usque potentia nescit circa suos diuturnū seruare affectum: & quod amauerit cito: aut zelando amputat: aut fastidiendo horrescit & attin dici uoluerunt quasi εθοσ. εθοσ enim græce consuetudo dicitur. ergo quantumque amor sit: potentibus stabilis esse non nouit.

Metamorphoseon transmutationum sic n. meltus dñ q̄ metamorphoseos. Lucianum æmulabundus lucius duobus nominibus librum suum attribulavit: metamorphoseon scilicet: & de aīno aureo . sic appellatum q̄ mutatio in asinales induias ex homine narrat . morphē significat formō.morphosis formatio uñ morpheus simulator sponit de9.meta trās latinæ ex aureo:tereti: cohibili.florido loquendi filo de asino aureo inscripsit:q̄ aureæ fabulae concludunt plinius cæci lius.assim para:auream fabulam audi: Amore.subintelliget am: quæ figura loquendi græcis usurpatur : & plauto quoq̄ non semel Magnificus. magnifica loquens &. Iactanticulus tanq̄ omnia tangeret sagittulæ uredine quæ cūq̄ destinasset. Non aliter a priscis usitatū hoc uerbum q̄ utpr o uaniter omnia sibimet ascenscente poneretur . Tibulli sufficiet exemplum. Magnificem mihi magna loquuto excutunt clausæ fortia uerba foræ οεγαλητωρ hic græce uocatur : Cum honorificus:hoc est : quem falsi uerae significatiæ passim : magnificū uocat græce se iuncte διεγάλοπρα πηδιατ: & pclaritas: munificentiaq̄ οεγάλωρεπια dicuntur: quæ in hoc significatu: et si refragante francisco philadelpho magnificen tia uocatur Denunciatione: oraculo præmonente milesio his uerbis .

Montis in excelsi scopulo desiste puellam. Ornata mudo sūnerei thalami.

Fabula psiches & cupidinis .

S Puleius in libris metamorphoseon hanc fabulam plannissime designauit: dicens esse in quadam ciuitate regem & reginam: habere tres filias: duas natu maiores esse temperata specie: ljuniorē non tam magnificaæ esse figuræ qui crederetur uenus esse terrestris. Deniq̄ duabus maioribus quæ erant temperata specie connubio uenere: illam uero ueluti deam non quisquam amare ausus : q̄ uenerari pronus : atq̄ hostiis sibimet deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate Venus succensa inuidia cupidinem petit : ut in contumacem formam seueriter vindicaret. Ille ad matris ultionem aduentus uisam puellam adamauit. pæna. n. in affectu conuersa est: & ut magnificus iaculator ipse se suo telo percussit . Itaq̄ apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine sola dimitti uelut feralibus deducta exequiis pennato serpenti sposo desti nari. perfecto nanq̄ choragio puella per motis declivia zephyri flantis leni uestura delapsa in quādam domum auream rapi tur: quæ pretiosa sine pretio : sola consideratione laude desi ciente poterat existimari . Ibicq̄ uocibus tantummodo seruientibus ignota : atq̄ mansionario urebatur coniugio . Nocte enim adueniens maritus ueneris præliis obscure peractis : ut

Nec spes generum mortali stirpe creatum:
Sed saeum atq̄ serum: uipereumq̄ malum .
Quod pīnis uoltans super æthera cuncta fatigat :
Flammasq̄ & ferro singula debilitat.
Quem tremit ipse Iouis: quo numina terrificantur
Fluminaq̄ horrescunt & stygia tenebrae .

Sine pretio. quæ nullo pretio emptæ: & distractæ sed aduentitiæ corruscabat omnia . Lucius ea dem pene entmuero pavimenta ipsa lapide precioso cæsim diminuto i uaria picturæ genera dis criminant uarleganter: Iā cæteræ ptes lōge lateq̄ dispositæ domus sine p̄cio p̄ciosæ. Māsionario. momtario:furtiuo; subreptitio:q̄ p̄tpis discrimina & partes cū cōlugis māsiōc persistebat.

Inuise. Ignobiliter: incognite. luctus post optimas dapēs: quidam introcessit: & cātauit inuisus.
Vocale. zephyrus. n. & animæ hoc eit auræ mitiores: & uoculæ dulcloquæ psyche subserue
bant. Dominum. imperabat. n. zephyro. psyche. Cōmentum. lego cōmertiū. Noctu. n. tātū
num cupidō cum puella congrediebatur. Lucifuga. cupido clancularius: & furtiuus: q solis ra
dios: & lucidiora coruscamina fugiebat. Obumbravit. obscurauit ut obseruare non posset.
Desputamēto. Ignis alio: desintillatione: uomitu: clectatione. lucius. lucerna illa siue persidia
peſtima: siue iuidia no
xia: siue quod tale cor
pus cōtingere: & quaſi
basiaſ & ipsa gestiebat
euornauit de summa lu
minis ſui ſtillam feruen
tis olei ſuper humerū
dei dextrum. Saturā
tius. nomen autoris: q
forsan ante lucium fa
bulam hāc fulius poſte
ritati cōmendauit: poſ
ſes & inducere: & deleſ
copulatiuam particu
lam & ad apuleium re
ferre: qui saturantius:
plentus: & uberior hāc
huiusmodi perſcripsit.
Dyſerestia: interpre
tari potes diſſicile lit
gium: unde dyſerestia
litigiosus: dyſerestos eū
quo diſſiculer alterca
mur. ſi ſcribis dyſerestia
an interpretare amādi
diſſicultatem: ut aristo
phantes eo libello com
prehenderit diſſiciles:
erumnosas: & calam
tosas amationes quali
periculo: & erumna ad
fecta eſt: & conflictata
psyche. Circuitu: hir
mo euagatione.

inuise uespertinus aduenerat: ita crepusculo incognitus etiam
diſcedebat. habuit ergo uocale ſeruitium: uentoſum dominiū
nocturnum commentum: ignotum coniugium. Sed ad huius
mortem deflendam ſorores adueniunt: montisq̄ conſenſo ca
cutine germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum: & q̄
uis ille coniunx lucifuga ſororios ei comminando uetaret aspe
ctus: tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor marita
le obumbravit imperium. Zephyri ergo flagratis auræ anhe
lante uectura ad ſemet ſororios perducit affectus: earumq̄ ue
nōsis consiliis de mariti forma quārenda consentiens curio
ſitatem ſuæ ſalutis nouercam arripuit: & facillimam credulita
tem: quaſe ſemper deceptionum mater eſt. poſtpoſito cautelæ
ſuffragio arripuit deniq̄ credens ſororibus ſe marito ſerpenti
coniunctam: uelut bestiam interfictura nouaculam ſub pului
nari abſcondit: lucernamq̄ modio contegit. Cunq; altum ſopo
rem maritus extenderet: illa ferro armata lucernaq̄ modio cu
ſtodiata eruta: cupidine cognito dum immodesto amoris torre
tur affectu ſcintillantis olei desputamēto maritum ſuccendit
Fugiensq; cupido multa ſuper curioſitate puellæ increpitans
domo extorem ac profugam dereliquit. Tādem multis iacta
ta uenenis persecutionibus poſtea ioue petente in coniugio
cupidinem accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem
hoc libello percurrere: qualiter & ad infernum dēſcenderit: &
ex Stygiis aquis undam delibauerit: & ſolis armenta uellere ſpo
liauerit: & ſeminum germina confuſa diſcreuerit: & de proſer
pinæ pulcritudine particulam moritura præſumplerit. Sed
quia hāc saturantius & apuleius pene duorum continentia li
broꝝ tantam falſitatum congeriem enarrauerit: & aristophani
tes athene' in libris: qui diſerestia nuncupātur hanc fabulam
enormi uerborū circuitu diſcere cupientibus prodiſ: ob hanc

35

Vltrometantem compacta scitissime dictio q[uod] ultro metitur: orditur: liberat nullo cogente: sponte se mouens: & ad uitutes quemadmodum ad uitia per se recluis liberum hoc arbitrium. uituendi ex animo nullis legibus alienis adacto græci uocant autonomian: cum quis nullius addictus iurare in uerba magistri cogitur. hominem nullis legibus preterq[ue] propriis emancipatum græci uocant autonomon. Dorem omnium præclarissimam liberum arbitrium uocat augustinus in libro de anima: qua mortales honestati angelis antistare credunt.

rem superuacuum duximus ab aliis digesta nostris inserere libris: ne nostra opera aut propriis exularemus officiis: aut alieenis adiceremus negociis. Sed dum his: qui fabulam legent in nostra hæc transeat sciturus quod sibi illorum falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerūt quasi in modum mundi: in qua regem & regiam uelut deū & materiam posuerunt: quibus tres addunt carnem: ultrometantem: quam libertatem arbitrii dicimus: & animam. ψυχη. n. græce anima dicitur: quam ideo iu niorem uoluerunt: q[uod] corpori iam facto postea inclitam esse dicebant. hanc igitur ideo pulchriorem & a libertate superior: & a carne nobilior. huic inuidet uenus quasi libido: ad quam perdendā cupidinē mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali cupiditas animam diligit: & ei uelut in coniunctionem misce tur quam persuadet ne suam faciem uideat id est cupiditatis delectamenta discat: unde & adam quamuis uideat nudum se non uidet donec de concupiscentiæ arbore comedat: Ne ue suis sororibus id est carni & libertati de sua formæ curiosita te perdiscenda consentiat: Sed illarum compulsamento per citia lucernam desubmodo eiecit id est desiderii flamمام in pectori absconsam depallat: uisam taliter dulcem amat: ac diligit

qui sis animam uocita runt hoc potissimum uocitasse q[uod] hæc quoties adest: corpori causa est illi uidendi: respirandi refrigerandi uim exibens: & cum primum desierit q[uod] refrigerat dissolutur corpus & interit. Vn ψυχη uocitasse uidetur: quasi anapsychon. i. respirando refrigerans. An nō anaxagoræ credits: rerum animam omnium mente quadam & anima exornari simul & contineri: par est igitur eam potentiam nominare.

Φυσεχεῖν quasi φυσίν hoc est naturam οὐχι: & εχει. i. uelut & continet: politi⁹ autē ψοχη profertur. Inclitam. lego inditam ut postea cum prioribus iungatur hoc sensu animam facto corpore tunc in gestam esse a deo: siue ut platonisorum opiniam est: ab illa cœlesti anima fonte animariū

omnium optima: & sapientissima genetrix. subseruit hæc deo: & præsto est ad omnia inuenta. eius. A libertate. propter libertatem: quam accepit: & autonomian ut uitius reluctari possit ex animo. animam plato uocat αὐτοκινήτον q[uod] libere ad quæq[ue] per se moueat. ita tamen ut nolit eam inter illa numerari: quæ ex se quidem uidentur moueri: sed a causa: quæ intra se latet mouentur: ut mouentur animalia autore quidem alio sed occulto: nam ab anima mouentur. A carne nobilior. theologorum sententia est animam esse nobiliorem q[uod] carnem habeat: in quam sententiam pedibus uadit lucius apuleius. Macrobius primo in somnium scipionis. Nec enim tu es: quem forma ista declarat. sed mens cuiusq[ue] is est quisq[ue] non ea figura: quæ dixito demonstrari possit Deum te igitur scito esse: sequidem est deus: qui uiget: qui sentit: qui meminit: qui prouideret qui tam regit ac moderatur: & mouet id corpus: cui præpositis est: q[uod] hunc mundum ille princeps deus: & ut ipse mundum ex quadam parte mortalem ipse deus ethernus: sic fragile corpus animus sempiternus mouet. Non uidet. quippe non pudenda uidebantur partes oscenæ: quas hominum. inquinamenta & obseruatio fecit in honestas ut eloquenter: cyprianus inquit,

non ideo nō uidebat q̄ aliquid oculorum suscedine laboraret: non delachrymatione:nō gauco
mate.supertus quādam satis anguste de glaucomate nunc adsuendum id:qd̄ tradit aristotiles li
bro quinto de generatione animalium.Glaucoma,n.cæsis potius accidit,lusciositas nigris.est autē
glaucoma siccitas potius oculorum.Itaq; senescētibus magis euenit.Nam oculi quoq; ut reli
quum corpus senectute sic cescit.Lusciositas vero humoris copia est:quapropter minoribus na
tu potius accidit.Cerebrum,n.eorum humidius est. Cōpulsamento:impulso irritatu:suasione
a cōpellendo. Desub
modo locutio eruditio
rū p eo q̄ est extra mo
ditū suppositam lucer
nam cubiculariā effert
Depallat.palam facit.

Quam . flammam
hoc est flammæ deum
& cōcitatorem cupidit
nem. Ebullitione.des
putamento : uerbum
apuleianum ex libro
primo metamorphose
on.Cum ille impetu te
li preseata gula strido
rem incertum per uul
nus esfunderet:& spiri
tum rebulliret. Inten
dissē i amoris uredinē
augisficasse quid si legis
incidisse : quippe cum
lucernaria sc̄illatiōe :
& apothæa cupidinem
quadātē humeri suc
cendisset. Maculam.
cōminiscit aliquod ma
culosum delictum : in
quod se fædet:& macu
let. Ne maiorem . In
fatis erat a Iouis cum
thetide congressu ori
turum filium : qui eum
regno depelleret : qua
ppter admonente pro
metheo deæ ɔgressum
cauit:& doctrinem suæ
erumnae conuenientiā
loctianus prometheum
sic aloqui. Iouem i dia
logis deoꝝ. ΙΗΔΕΩΣΕΥ
ΚΟΙΝΟΗΣ ΤΗ ΕΗΡΙ

Si.hv γραυθι κυφορησι εκ σου.Το τεχθει σαεπτδετδι σεοια και δυ εδρασσε τον κρονον.
hoc ē,cauesis luppiter nereidi cōuentre.Quidqd.n.fatabit extē nō minorā aduersus regnū : his
quæ tu i saturnū molles. Ignis,aristotelica quoq; opinio est rē uenereum i aqua pagi nō posse
cām hāc refert philosophorū sūmus i quarto plementō encyclicō:q̄ res nulla i aqua liqscere p̄t:q̄
ab igne liqscere apta ē.Teu plūbū aut cæra.Semē aut igne liquescere uidem⁹ haud.n.pri⁹ fluere
incipit:q̄ p̄ attritū recalcet pisces tñ sine attritu coire fatidū ē. Iugalitates,cōpetētia:cōmītia.

quam ideo lucernæ ebullitione dicitur intendisse: quia omnis
cupiditas quantum diligitur tantum ardescit : & peccatricem
suæ carni cōsingit maculam.ergo quasi cupiditate nudata ex
potēti fortuna eruitur:& periculis: iactatur & regia domo ex
pellitur.Sed nos quia longum est ut dixi oīa persequi tenore
dedimus sentiendi.Si qs uero in apuleio ipsam fabulā legerit:
nīa expositiōis materia quæ nō dixim⁹ ipse reliqua cognoscat.

Fabula pellei & thetidis.

SE Ethidem dici uoluerunt aquam . Iupiter quasi deus
coniungit pelleo. πελλεο .n.græce lutum dicitur.
ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines
genuisse : unde & iouem cum thetide uoluisse concubere di
cunt:& prohibitum esse ne maiorem se genuisset : qui eum de
regno expelleret. Ignis enim idest iupiter si cum aqua coeat
aqua virtute extinguitur . ergo in coniunctione aquæ terræ
idest thetidis:& pelei discordia sola non petitur: illa uidelicet
causa: aut quod concordia utrorumq; elementorum homo gi
gnatur. Nam & incompetētia illa indicat q̄ pelleus aut terra
idest caro : thetis ut aqua idest humor . Iupiter . qui utraq; gi
gnit ut ignis idest anima . ergo in conceptione hominis & ele
mentorum iugalitates tres : ut supra diximus uitæ certantur.
Nam & discordia malū aureū iecisse dicit. i. cupiditatē illa
uidelicet causa q̄ in malo aureo est q̄ uideas:nō est q̄ comedas
Sicut cupiditas nouit habere nō nouit frui . Omnes etiā deos
iupiter ad nuptias dicitur conuocasse illa de causa q̄ putarent

Ethnici gentiles: pagani. ethnō graci gentem uocant: inde ethnarcha . Cinctum, ptem cor
poris zonalem: quē aristotiles: lucianus: & cæteri uocant osphys: ut i græcantico lexico errorem
subesse cōiectē: ubi osphys pro lūbo: & illi capit. Adsatim hæc quæ ab autore dictionarii graci
referunt infirmant his ab aristotilæ libro primo de animalibus. Cauū aut cōmune subcartilagii &
illium Cholago est partem posteriorē lumbi pari structura præcīgūt: un nomen osphys in dītū ē.
Certe non lumbi recte uocabunt osphys: & si osphy sint adiacentes. lucianus in alexiphane αλ

λος ερρικυ ουτο συν
γελωτιτην οσφυν. I.
alius ridicularie cinctū
uimineo fluctu fluēter
infidabat. Physiolo
gumenon patrius mul
titudinis casus potes
interpretari uoluminū i
qb9 natura logi. I. rōci
nationes explicant: ea
forma: q superius theo
logumena. ουμάτα
uerba poetæ i secundo
iliados. Ischiacos. la
borantes uertebro co
xarum: quod graci uo
cant ischion: forte de
græco uerbo ischirizo
qd significat roboro:
& stabilio: quādo coxa
coxe uertabro fulcitur
Ischiadicos quos latia
puritas appellat vulg9
semidoctum schiaticos
dicit: quod mēdum ser
pit in beoti libro de
musica: ubi adhac sñia
sic legit. terpader atq
arion methymneus les
bi9: atq iones grauissi

mis morbis cantus eripuere p̄sidio. hismentas uero thæbanus: beotoris pluribus: quos sciatici
doloris tormenta uexabat: modis cunctas fertur absteruisse molestias. Tu lege n̄ sciatici: sed ischiaci
beotio germana. pæne aulus gellius. Phlebotomat. scarificant: pulsū sanguinis uenosum fe
riunt. mediocrū uerbum latinis quoq tritū i usu promiscuum. phlebotomū ferrū id ipsum quo
uena scarificatur: & secat: Deflexa oia a græca uoce φλεω quæ uenam significat: & temno icido
phlebotomiaq: scarificatio uocitet: et si scarificari dicant arboreæ cortices: qñ cœsurati p tenues
incisuras adaptiunt: quā uocē transferre decētissime nil uetat ad humane cutis incisionē: qñ medi
ciales a sacrifice curcubistulæ supponunt. Emplastromaticum. sic uocari pōt id oē: qd
ad emplastrationem facit. quid si legas emplastrum mentaticum q e mēta fieret. Stirpē tanq
esser fulcimenta. & columnæ ualetudinis fidelioris. στήριξ significat firmo: στήριγμα fulci
mentum. Astrophilotes. libri titul9 est astrophilotes: ubi sermo erat super astris: & argumen
tationes mathematice de his: quæ ad astrologos pertinent: genethiacos: & planeatortos. Venera
rios: ut Incidenter hoc explicem iurecōsibti astrorum additissimos cultores appellant: qui in tm̄
dilectionis promouēt ut illa ipso cultu uenerēt: qles erat gymnosophista: q ut autor est philostra
tus sole colebat: numē id solū cē credentē: cui9 hæresis uidet esse plinius libro secudo natis his. ita
loquens cum de sole in priori capite disertasset. quapropter effigiem dei formamq: quaref imbe
cillitatis humanæ reor: quisquis est deus si modo est altus. Astron autore seruo differt a fidere q

mis morbis cantus eripuere p̄sidio. hismentas uero thæbanus: beotoris pluribus: quos sciatici
doloris tormenta uexabat: modis cunctas fertur absteruisse molestias. Tu lege n̄ sciatici: sed ischiaci
beotio germana. pæne aulus gellius. Phlebotomat. scarificant: pulsū sanguinis uenosum fe
riunt. mediocrū uerbum latinis quoq tritū i usu promiscuum. phlebotomū ferrū id ipsum quo
uena scarificatur: & secat: Deflexa oia a græca uoce φλεω quæ uenam significat: & temno icido
phlebotomiaq: scarificatio uocitet: et si scarificari dicant arboreæ cortices: qñ cœsurati p tenues
incisuras adaptiunt: quā uocē transferre decētissime nil uetat ad humane cutis incisionē: qñ medi
ciales a sacrifice curcubistulæ supponunt. Emplastromaticum. sic uocari pōt id oē: qd
ad emplastrationem facit. quid si legas emplastrum mentaticum q e mēta fieret. Stirpē tanq
esser fulcimenta. & columnæ ualetudinis fidelioris. στήριξ significat firmo: στήριγμα fulci
mentum. Astrophilotes. libri titul9 est astrophilotes: ubi sermo erat super astris: & argumen
tationes mathematice de his: quæ ad astrologos pertinent: genethiacos: & planeatortos. Venera
rios: ut Incidenter hoc explicem iurecōsibti astrorum additissimos cultores appellant: qui in tm̄
dilectionis promouēt ut illa ipso cultu uenerēt: qles erat gymnosophista: q ut autor est philostra
tus sole colebat: numē id solū cē credentē: cui9 hæresis uidet esse plinius libro secudo natis his. ita
loquens cum de sole in priori capite disertasset. quapropter effigiem dei formamq: quaref imbe
cillitatis humanæ reor: quisquis est deus si modo est altus. Astron autore seruo differt a fidere q

hoc solam stellam enotat; astrum congeriem. sidera scribe cum. i. latino : terror. n. promiscuus est cum. v. Scribetum: quando a fido uerbo cadant autore seruo: q̄ a planes sunt & inerraticē Diui nations ex siderib⁹ fiunt: & p̄stigia a cātu hominū explodendæ quas græci uocat astragatomā tias mera uitiorum susceptacula eutherocelicis. his qui entherocelis laborant. ita. n. uocamus ex crescentiam carnis in genitalibus & scrotum inseitatem super quo morbo martialis. Mito or implicitas alcon se cat entherocelas. ab eo dem entherocelic⁹ unctor appellat. Cauteria. ignita ferramenta: seu medelæ. Incensiua ui flâmea: quæ paulum deluxara uoce lingua uernacula bononiæ fñtora uocat fortassis a retrorédo: ut sit gre ci nōis explicatio. hic ronym⁹ utit hac uoce cum inquit: putridæ carnes ferro sanantur & cauterio: sunt qui inde canterium deducunt equum detestatum: ut politior sit facta post modo per entmexplicatio. scribit firmicus mā ternus marte septimo ab horoscopi loco constituto ex omnib⁹ artibus: sed ex ferro uulne ra frequenter infligit: & ushæ illa facit ignita cauteriorū adiutio ne curari: Idem libro illi si crescens lumine luna se marti coniunxerit aliis talia nascuntur uulnra: ut nulla re alia que ant: nisi ignitis sanari cauteriis. Caustica omnia medicamenta uocant uulnra καυτειρος ardens καυτειρος κατamino cauterio. Polysene p̄eivo σ hospes qui excipit: & qui excipitur hospicio xenia præterea: & indiscriminati exenia dona hospitalitia uocantur. xenodictum quoq; hospitiū ξενοκτονος occisor hospitum: unde xenoparachiui uocantur illi qui iusu decurionum: & pro uincialium domo legatos externos suscipiebant: seu quos suis uiros aduentitios: nomen hoc inditum q̄ peculiari p̄ompatica magnificentia suscipiebantur ipsi græci: non alia ratione romanis: appellantib⁹ xenodocii legatoꝝ quorūcūq; græcostasiꝝ: siue qd hypocorisimos ē: græcostasiꝝ: cū tñ p̄ter græcos & alii recipierenꝫ: quēadmodū simulacra q̄ iuminea virgo roboreo mittere pō te solet: argai uocabant: n̄ tñ q̄ iam oī morib⁹ efferationibus soli p̄cipitarētur argui: uerū & ad uenæ cæteri. De xenoparachiuis archadii digestis uel legographi: uel tabulari: uel xenoparachiui: ut in quibusdā ciuitatisbus: uel liminarchæ. plinius in trigessimo & tertio libro naturalis historiæ de græcostasi. fabius ædicalam eream feuit in grecostasio: de qua sit mentio in quadam ciceronis epistula. Corrigē mendosum locum marci uarronis in libro primo de lingua latina in hæc uerba. sub dextra curia hostilæ e comitio locis substructus ubi nationū subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is græce stasis appellatum aperte & multa. Senaculum supra græco Stadium ubi ædis con cordia & basilica: his mendosis dispunctis exemplarisbus omnifariam ita lege. sub dextra curia hostilæ e comitio locus substructus ubi nationū subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is

pellici: & talo imponendum præcepit. Nam & orpheus il lum esse principalem libidinis indicat locum. Nam deniq; in entherocelicis & iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana uirtus quamuis ad omnia munia tamen libidinis ictibus subiacet patula: unde & ad licem dis regiam datur ut nutritetur: quasi ad luxuriæ regnum. Lico medem. n. græce quasi Γλυκομηδεμ. i. dulce nihil. Omnis. n. libido & dulcis & nihil est: deniq; & amore polyxenæ periit & pro libidine per talum occidit. polyxene. n. græce multorū peregrina dicit: seu q̄ amor peregrinari faciat mentes ab inge nio suo: seu q̄ apud multos libido ut peregrinabunda uageſ.

Fabula myrrhæ & adonis.

MYrrha patrem suum amasse dicitur: cum quo ebria to concubuit: cūq; eam pater uero plenam rescisset cognito crimine euaginato eam persequi cœpit gladio. Illa in arbore myrrham couersa est: quā arbore p̄ gladio

ill. si crescens lumine luna se marti coniunxerit aliis talia nascuntur uulnra: ut nulla re alia que ant: nisi ignitis sanari cauteriis. Caustica omnia medicamenta uocant uulnra καυτειρος ardens καυτειρος κατamino cauterio. Polysene p̄eivo σ hospes qui excipit: & qui excipitur hospicio xenia præterea: & indiscriminati exenia dona hospitalitia uocantur. xenodictum quoq; hospitiū ξενοκτονος occisor hospitum: unde xenoparachiui uocantur illi qui iusu decurionum: & pro uincialium domo legatos externos suscipiebant: seu quos suis uiros aduentitios: nomen hoc inditum q̄ peculiari p̄ompatica magnificentia suscipiebantur ipsi græci: non alia ratione romanis: appellantib⁹ xenodocii legatoꝝ quorūcūq; græcostasiꝝ: siue qd hypocorisimos ē: græcostasiꝝ: cū tñ p̄ter græcos & alii recipierenꝫ: quēadmodū simulacra q̄ iuminea virgo roboreo mittere pō te solet: argai uocabant: n̄ tñ q̄ iam oī morib⁹ efferationibus soli p̄cipitarētur argui: uerū & ad uenæ cæteri. De xenoparachiuis archadii digestis uel legographi: uel tabulari: uel xenoparachiui: ut in quibusdā ciuitatisbus: uel liminarchæ. plinius in trigessimo & tertio libro naturalis historiæ de græcostasi. fabius ædicalam eream feuit in grecostasio: de qua sit mentio in quadam ciceronis epistula. Corrigē mendosum locum marci uarronis in libro primo de lingua latina in hæc uerba. sub dextra curia hostilæ e comitio locis substructus ubi nationū subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is græce stasis appellatum aperte & multa. Senaculum supra græco Stadium ubi ædis con cordia & basilica: his mendosis dispunctis exemplarisbus omnifariam ita lege. sub dextra curia hostilæ e comitio locus substructus ubi nationū subsisterent legati: qui ad senatum essent missi. Is

græcostasis appellatus a parte ut multa. Senaculum supra græcostasis ubi ædib basilica : & concordia : Censet igitur uarro græcostasim uocatam a parte hoc est a maiori parte græcorum legatorum: qui ut maxime illic lauita dabantur: Sicuti pari exemplo uenetis ferrariensis. Nomine archiuum est: in quo & absentibus illis: excipiuntur & alit. Percutiens. cum percuteret: siue pereusser. Calorib⁹ plintus libro duodecimo naturalis historiae. Incidunt bis & ipsæ: illdemque temporibus: sed a radice usq; ad ramos qui ualent. Sudant autem sponte priusq; incidentur: statim: dictam cui nulla præfertur. Rhagadas scarificationes icisluras scisluras: plintus incidiat ut myrrha stillatitia quæ stacte plauto: cete risq; uocatur effluat. ΡΗΓΑΔΑ ΚΩΦΙ id genus eruptiones appellatur: a uerbo ΡΗΓΟΝΗ: quod significat frago: de quo uerbo fluxit uti rhegium ciuitas littora lis sicilia: penes quam facta ē enormous illa stratura: & miranda seutatio: qua ab italia est diuisa sicilia Ab his rhagades & rhagadia διαφορωσ scisluræ: quæ cruciabili patore corona lancinant hoc est sedem: ad quarum do lores plintus medellas conscribit. Iulius firmus in septimo mathe seos rhagadib⁹ infestatos uocat ΡΗΓΑΔΙΚΟ υδηis: Tauri q;unci: habuerint horoscopū erunt exoleti: rhegmatici cynedi: etiam si in passuis exemplaribus: reumatici legeretur.

percutiens adon ex inde natus est. quid uero sibi hæc fabula sentiat edicamus. Myrrha genus est arboris: de qua succ⁹ ipse exudat. hæc patrem amasse dicitur. Iste enim arbores in india sunt: quæ solis caloribus cremantur: & quia patrem omnium rerum solem esse dicebant: cuius opitulatu cuncta germinum adolescit nativitatis: ideo & patrē amasse dicitur: dumq; grandioris fuerit roboris solis ardoribus crepans rhagades efficit: per quas succum desudat: quod myrrha dicitur: & redolenti bus lacrimosa guttulis flætus suaves scisluras hiantibus iacula tur: unde adonem genuisse fertur. adon græce suauitas dicitur & quia hæc species odore suavis est adonem dicitur genuisse: Ideo autem uenerem amasse dicunt quod hoc genus pigmenti sit ualde seruidum. Vnde petronius arbiter ad libidinis con citamentum myrrhinum se poculum bibisse refert. N m & su trius comediarum scriptor introducit glyceram meretricem dicetem. Murrhinum mihi aduers: quo uirilibus armis occur sem fortiuscula:

Fabula apollinis & marsyæ.

Plerua tibias ex osse inuenit: de quib⁹ tum in conui uio deorū cecinisset. cūq; ei⁹ tumentes buccas di oēs

Adon. ex autoritate seruiana & adon. recto casu dicimus: & adonis indifferēter. Ηδων suave dicimus: ut qui mos est græcorum: Η in. a. fulgentio mutetur. Siue ab Ηδων uerbo quod significat placebo: placidum. enim & suave nō multu reapse dissentunt. Glyceram. nomen accommodatum glycyriza radix illa dulcissima est: qua: ad pertussim tollendam fiunt ecligmata salutifera.

Armis. concubitu: & subrationi uenerat propertius: toto soluimus arma thoro. Ex osse. lego ex buxo ex etuditorum sententia. Bucca. propertius libro secundo Quæ non iure uado me andri tacta natasti. Turpia cum faceret pallidis ora tumor tibiam abiectam satyrus marsyas collegisse fertur. Scitu digna uerba sunt aristotelis in octavo politicorum quæ subsignauimus aliunt mineraliam tibias ablecissem ob desormitatem oris. Atqui non male habet dicere fecisse

hoc deam deformitate oris insensam. Sed tamen multo magis ob id: quia nihil consert tibiarum usus ad intelligentiam & mentem cum scientia minerae sit attributa. Alcibiades: autore plutarcho: artem modulandi tantum illiberalem: & ingenuo adolescente indignam fugiebat: magisq; tibiarum cantum quam alium socum aspernari videbatur. Lyram enim neq; sermonem eius auferre dicebat qui illa uteretur: neq; uultum deturpare: Tibias uero & sodalium colloquia tollere & tantam homini deformitatem afferre: ut tibicen quandocunq; os canendo buccasq; inflaret: uix ab his etiam dignoscere: intima et essent familiaritate cōiuncti. Filii igitur thebanorum cum disputare nesciat egregie inquit tibia canant. Nobis aut ut patres nostri diceat solent palladē: quae fistulā frēgit: & apollinem: qui & modulatorem: fistula suffocauit: adesse sine iuidia finat. Hos alcibia dis sermones nūc loco: nunc serio habitos ubi inter omnis adulescentes fama uulgauit: cunctis eius sūnam ut generosam: & egregiam cōprobantib⁹ tantæ turpitudini tibicines habent: sunt capiti ut quāpri mū ex omni ingeniorē cœtu cōcensu fulae ac fugatae tibiae sint.

Tritonem. in mean drum properti⁹ inquit cœteri fulgētio subscrībunt. Triton palus est libyæ: apud quam sunt qui ferant ortā mineruam: & tritogēiam appellatā. Tres esse tritones: his apollonis profetetur interpres. Τρίτων
ΒΟΙΩΤΙΑΣ. ΘΕΟΣ ΑΛΙΑΣ. ΧΙΒΗΔ. εν Δε Τω κατ' αλιβην τε χθονι εθνια. Adiudicasset. peracto iudicio destinasset. Non dedecet scribere abiudicasset: ut metaphora forensis esset. Abiudicari. n. rei dicunt: q; a iudice sunt ad mortē cōdemati: plautus ī asinaria. Nā equidem meam q̄tū pote est a uita abiudicabo. Asinales. belluinas: asininas: uox luci. In malos iudices: quibus semper aures patēt ad calūrias: cū altera exemplo macedonis alexandri sit obclūdēta: ut reo intemerata seruet: pscius inqt amariter: Auriculas asini q; nō hēt! Inuenere mydā. iuenisse usq; sunt cum dedecus eius in propatulo fecissent. p̄r iter ouidius in undecimo metamorphoseon. Creber harundinibus tremulis ibi surgere lucus. Cœpit: & ut primum pleno maturuit anno. Prodidit agricolam: leni nam motus ab austro. Obruta uerba resert: dominicq; coarguit aures

irrisissent illa ad tritonem paludem pergens: in aqua faciem suam speculatur dum turpia adiudicasset buccarum inflamina tibias eiecit: quibus marsya repertis doctior factus prouocauit apollinem concertaturum de cantibus: sibiq; mydam regem iudicem diligunt: quem apollo cum non recte iudicasset asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam tonsori tam ostendit: præcipiens ei ut si crimen eius cælaret eum participem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit: & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est. unde sibi pastor tibiam faciens: quæ cum percutebat dicebat. myda rex aures asinales hēt nihil min⁹ q; ex terra conceperat: unde & petronius arbiter. Sic commissa uerens auditus referare minister. Fodit humum: regisq; latentes prodidit aures. Concepit nam terra sonum: calamiq; loquentes. Inuenere mydam qualem conceperat index. Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus. a musicis hæc reperta fabula ut orphe⁹ in theogonia scribit. Musici. n. duos artis suæ posuerunt ordines. Tertium vero quasi ex necessitate adiūcientes: ut hermes trimegistus ait α. Ηδωμ̄ φαλλομ̄ ερωμ̄: αυλομ̄ ερωμ̄. hoc est aut cantantiū aut cytharizatiū: aut tibicinatiū pria ē ergo uiua uox quæ sibi in oīb⁹ musicis necessitatib⁹ celerità subueit. pōt ēt limata sub

Parallellos. παράλληλος dicit mutuus: iuicem cōparatus: est rursus: ut manifestat beoti⁹: qdā corporū solidorum ordinabilis cōpositio: eorū q̄ dicunt cubi: uel assēres: uel laterculi: uel cunei: uel sphaera: uel paralellipedi: quae sunt quoties superficies contra se sunt: & ductæ in infinitum nunq̄ cōcurrunt: sunt & paralellipedi: quae alternati positis latitudinib⁹ cōtinent. Euclides, oīs uero parallello grāmi spatiū unumquodq; eorū: q̄ circa eadē diametrū sunt parallelō grāmorū cum duobus supplementis gnomō nūcupat. De quinq; parallelis circuitis ī cālo post cāteros sit & a mācrobio mētio. Distornas. tonorū duorum sōnos: ex qb⁹ cātilena texitur sūt hac ut boetius autumat. diastomū: Cromaticū: enarmonicum, luctibus hic cāt⁹ accommodator; antīclaudianus libro. iii. nūc enarratōice resonat: nūc tristia singēs ditō: eo cātu luget: nūc cromate ludit ptholo meus. Congruit enha-

riger: & palellos cōcordare: & distonias mollire & phthongos iuuare: & ornare chromata. Seq̄ secunda cythara. quamuis enim de his rebus disexaphexis dicunt: sicut mariandes scribit multa de his faciat: tamen aliqua non implet: quae uiua uox pōt. Limmata. n. facta nō erigit: quilismata in se cathēnata nō implet: At uero tibias artis musicæ pte extremā poterit adim plere. Cythara. n. symphoniar⁹ grad⁹ habet qnq; secūdo q̄ pithagora ait dū numeror⁹ rythmicos modulos ad symphoniar⁹

monticū naturali moraliq;. Diatonicū diuino & ciuiti: Cromaticū mathematico: & æconomico. Altitudes chromaticē gignūt: enharmoniō: diatoniō latitudines: tropos. cātilenā mītigare uoculāine iucūdori īserto ut sit ī lydio gēulo myxolydi⁹ & sic ī reliq;. Phthōgos. Inter genera sonorū cōnumeraf cū sit ipse sonus: de quo sic boeti⁹ ī musica. son⁹ igit̄ uocis casus eumeles. i. apt⁹ melo ī unam itensionem. sonū uero nō generale nūc uolum⁹ diffiniſ. Sed cū q̄ grace dicit phthōgus. dictus a similitudine loqndi φεγγεσθαι. Sonus ē peculiaris phthonus: pterea plinius libro. ii. naturalis historia: In ea saturnum dorionaueri: mercuriū phtōgo louē phrygio: Diomedes libro tertio. Idētide & ex hoc dicit tenores: & numeros: sonos ue: quos graci rythmos: & phthōgos uocat. sicut ī cāticis demōstrat hoc ē melodis: ī quibus quadam doctrina: nōnulla phrygia alta lydia ueλη repliunt. Chromata. genera qbus oīs cātilena texat sunt hæc: diatonicū: cromaticū: enarmonicū. Chroma uero ē iā q̄ ab illa naturali intētione descēdēs & ī mollius decidens. Tractū ē aut̄ hoc uocabulū ut dicere chroma a superficieb⁹: q̄ cū pmutant̄ in aliū colorē transeūt. Corrigē macrobi⁹ codicē libro. ii. isonium scipiōis. Cū sint melodiae musicæ tria genera: enarmonicum: diatonū: & oromaticū: prīmū qdē pp sui difficultatē ab usū recessit: tertiu uero ē ifame mollicie: uñ mediū idest diatonū mūdāe musicæ doctrīa platōis alcrit: tu nō oromaticū: sed cromaticū lege ex nīcōachi: beoti⁹ q̄ sīa. Disexaphexis. ex castigatio rib⁹ exēplari b⁹ lego diehexis. macrobi⁹ secūdo ī sponiti⁹ scipiōis. sed seq̄ns usus sonū sēitonō minorē diehexi cōstituit nōinādū. sup q̄ re boeti⁹ libro. ii. musicæ. uident. n. semitōia nūcupata: nō q̄ uerū tonorū sint mediterates: sed q̄ sint n̄ iregrī tōi: huiusq; spatiū modulamē qd̄ nūc qdē semitōia nūcupāus: apud antiquores āt lima: uel diehexis uocabat. Idē libro. iii. philola⁹ ī q̄ diehexis ē: spatiū quo malor ē seſq̄teria pportio duob⁹ tōis. Qd̄ si disexaphexis scriberē māls iterprat̄ remissionē uocū & lēinē: qd̄ fieri pōt: cū δισσος& hoc ē duplex ad sex uox remitti pōt: & ad amēniorē mulcedinem relentescere. αφεσι& n. grāce rēfīlio uocat: q̄les reciprocæ ex aspo ī mollevocū cōsueuerū ēē utclīstudies. Limata. q̄ sit uocū limata beoti⁹ his explicat uident. n. sēitonō nūcupata: nō q̄ uerū tonorū sint mediterates: sed q̄ sit n̄ iter egri tōi: huiusq; spatiū modulamē qd̄ nūc qdē sēitonū nūcupāus: apud antiquores āt lima: uel diehexis uocabat. Macrobi⁹ ī secūdo isponiti⁹ scipiōis: sed sēitonū uocatauerū. sonū tono mīorē: qm̄ tā puo distař a tono dephēstū ē q̄tū hi duo nūeri iter sed distant. i. ducenta quadraginta tria: & ducēta quinquaginta sex. hoc semitōni pythagorici qdē ueteres diehexis noīabant. sed sequens usus sonū semitono minorē diehexi cōstituit noīandū plato sētonū lima uocitauit. Λειduo& a grācis residuū dī: hic tōus lima fortasse dcūs qd̄ sētonū ab soluti reliqui sit. Quilismata. lego diaſchismata beoti⁹. philola⁹ ī q̄t̄: Cōma ē spatiū: quo maior

est sexquioctaua proportio duobus diesibus. i. duobus semitonis minoribus. Schisma ē dimidius cōmatis. Diaschisma uero dimidium dieseos. i. semitonii minoris. qd si legis schismata? Diapason. his proxima beotius. diapason consonantia constat ex quinq^t tonis: & duobus semitonis: quæ tñ unum non implicant tonum. De malleis pythagoricis diapason resultantibus hæc idem autor in musica: Cum interea diuino quodam nutu præteriens fabrorum officinas pulsos malleos exaudiuit ex diuersis sonis unam quodammodo concidentiam personare. Ita igitur ad id: qd diu inquirebat attonitus accessit ad opus. Diuīq^t considerans arbitratus est diuersitatem sonorum ferientium ut res efficere. Atq^t ut id aperte colliqueret mutant. inter se malleos imparauit. sed sonorū proprietas: non hominum lacertis haerebat: sed mutatis malleis cōmutabatur. Vbi igitur id. animaduertit: mal

leorum pondus examinat. & cū quinq^t essent forte mallet: dupli reperti sunt pondere: qui sibi se cundum diapason consonantiam respondebat eundem etiam: qui duplus esset alio: sesquiterium alterius comprehendit. est quoq^t quadrupla bis diapason. ex siderib⁹ musicā ratiocinat⁹ interdū ex musica ratione appellat tonum q̄tum absit a terra luna. Ab ea ad mercurium spatii eius dimidium: & ab eo ad uenerem: a qua ad solem fesculū. A sole ad martem tantūdem id est q̄tum ad lunam a terra. Ab eo ad iouem dimidium. Et abeo ad saturnum dimidium. & inde secuplum ad signifernum. Ita. vii. tonos effici: quam diapason harmoniam uocant: hoc est uniuersitatem concentus. Anticlaudian⁹. Sit sonus aut illi concors sonet in diapente. Macrobius libro secundo in sopnium sciptoris. hemiolius est cum de duobus numeris maior habet totum minorem & insuper eius medietatem: ut sunt tria ad duo: nam in tribus sunt duo: & media pars eorum. i. unū. Et ex hoc numero qui hemiolius: nascitur symphonia: quæ appellatur diapente. Duplatis numeris est cum de duobus numeris minor in maiore numeratur: ut sunt tria ad unum: & ex hoc numero symphonia procedit: quæ dicitur Σημαῶν καὶ Σημεῖτε. Quadruplus est cum de duobus numeris minor quater in maiore numeratur: ut sunt quattuor ad unū: qui in numeris facit symphoniā: quam dicunt Σησημαῶν. Diplation. latinis duplaris appellatur: παρά του δυπλα σιαστιν: quod duplicare significat: res notissima. Diapente. boetius in arithmeticā primo. dia tesseron. n. & diapente: & diapason ab antecædentiis numeri nominibus nuncupatur: Ipsorum enim sonorum aduersus se propertio: solis neq^t aliis numeris inuenitur. Qui. n. Sonus in diapason simphonia idem duplicitis numeri proportione colligitur: quæ diatessaron est modulatio epitrata collatione cōponit: quā diapente symphonia uocat: hemiola medietate cōtūgīs. Idē i musica p̄rio. Vocabit qdē q̄ numeris sexquartia ē diatessarō: q̄ i nūeris sexquitera. Diapente appellatⁱ uocib⁹: q̄ i p̄portiōib⁹ dupla ē: diapason i cōsonātis. Tripla uero diapete: ac diapason: q̄drupla uero bisdiapason. Anticlaudian⁹. sit son⁹ aut illi cōcors sonet id apēte. sit diapete ex hēiolio auctō macrobio. Idē libro. ii. hēiolī cū d̄ duob⁹ nūeris maior hēt totū mōrē: & isup ei⁹ medietatē: ut sunt tria ad duo nā i trib⁹ sunt duo: & media ps eoz. i. unū. & ex hoc nūero q̄ hēiolī nascit symphonia: q̄ appellatⁱ diapete. Diatessarō. macrobi⁹ ē: & epitrīt⁹ cū d̄ duob⁹ nūeris maior hēt totū mōrē: & isup ei⁹ tertīā p̄tē: ut sunt q̄ttor ad tria. nā i q̄ttuor sunt tria: & tertia ps triū. i. unū: & is nūeris uocat epitrīt⁹ d̄ quo. n. nascit symphonia: q̄ appellat diatessarō. Cetero ut p̄ssim hæc q̄ enarravit mōpcipe possit sunt nūeri sex: ex q̄b⁹ oē cātēlēolū crōma cōstat: epitrīt⁹: hēiolī: duplaris: triplaris q̄druplus: & epogdo⁹. duplare in superiorib⁹ uocat aplasiō. Anticlaudiāus: Quæ uocū iſuetura patit diatessarō. Epogdo⁹. beotī i arithmeticā p̄rio. q̄ i nūeris epogdo⁹ ē: Idē ton⁹ i musica. Macrobi⁹. epogdo⁹ ē nūer⁹: q̄ itra se hēt mōrē: & isup ei⁹ octauā p̄tē: ut nouē ad octo: q̄ i nouē octo sunt: & unlusoctaua ps eoz. i. unū hic nūer⁹ sonū parit q̄ tonon musici uocauerunt.

Diastemata. interualla: interstia uocum: In caelo diastemata sunt: a quibus tonus: quemadmodum ceteri: inclinatur: de quibus apollinaris: & censorius in libro de die natali: boetius . omnis autem vox aut syneches est: quae continua: aut diastramaticae: quae dicitur cum interuallo suspensa & continua quidem est: qua loquentes: uel prosam orationem legentes verba percurrimus. Diastramaticae autem est. quam canendo suspendimus: in qua non sermonibus: sed modulis inse ruimus. his ut albinus autumat additur tertia differentia: quae medias uoces possit includere: cum scilicet heroū poemata legim⁹: neq⁹ continuo cursu ut prorsam: neq⁹ suspeso signiori⁹ modo uocis ut canticum. Summa musicæ hac ē Initium modi dicitur diesis: Dimidium semitonum: Totum tonos Toni duo: & dimidius diastemaron nominatur. Tres & dimidius diapente. Sed diapason. Systemata quid si legis schismata? Quid schisma sit superius enodauimus quod si præplacet sistema scito: significare globum: πλισθον: & congregatiōne. set ita scribe συστημα. phthongus diastramate constat: circularesq⁹ ambitus harmonico rum systematum referunt apocatastasis hoc est reintegritates harmonicae partes septem: sicut: spatia: systemata: genera: toni: mutationes. quas metabolas uocabit: & modulatio. Sonorum tertia differentia est in systemate. Systemata veteres indolis initia uocitabant. Pothongs. Censorius. Musica est scientia bene modulandi hæc autem in uoce. Sed uox alias grauior mittitur. alias acutior. Singulæ tamen uoces simplices: & utcunq; emisse phthongi uocantur. Metabolas. Transitus uocum & mutationes: græce mutatio: & transitio uerbi. & boethius libro quinto. sicut enim cum in nubibus arcus aspicitur: ita colores sibi met sunt proximi: ut non sit cert⁹ simili: cum alter ab altero disgregetur. Sed ita uerbi gratia a rubro discedit. Ad pallidum: ut per continuam mutationem in sequentem uerratur colorem nullo medio: certoq; interueniente: qui utrosq; distinguat: ita etiam fieri solet in uocibus: ut si quis percussat neruum: eumq; dum percudit torqueat: euenerit: ut in principio pulsis grauior sit: dum torquetur uero uox hæc partim differentias habent easdem: quae & spatia. partim diuersas. Nam sunt continua: transcendentia: simplicita: non simplicita: coniuncta disiuncta: cōmūla: tetrachorda: pentachorda: octachorda. Commutationes quatuor sunt modis: genere: systemate: tono modulatione. illa tenuetur: continuoq; siant grauis uocis sonitus: & adulteriæ uersus ouidiani suboscuri his beotii uerbis clarent. hi sunt positi in sexto libro metamorphoseon. nec ab interprete enarrati. Sed hæc satis nulla est gloria præterire asellos. Qualis ab imbre solet percussis solibus arcus. Inficere ingenti longum curuamine cælum. In quo diuersi miteant cum mille colores. Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit. Vsq; adeo qd tangit idē ē. Seneca i primo questionū naturaliū. Quidā aut̄ esse aliqua stillicidia: quæ sole transmittat: quædā magis coacta q ut trāsluceat: itaq; ab illis fulgorē reddit: ab his umbrā & sic utriusq; itercessu effici arcū: i quo p̄ fulgeat: quæ sole recipit. p̄ obscurior sit q excludit: & ex se umbrā pximus facit: hoc ita ē qdā negat. poterat. n. umbra: & lux cā uideri si arc⁹ duos tm̄ h̄c̄t colores: & sic ex lumine umbraq; cōstaret. sed cū diuersi nitent. nūc mille colores transit⁹ sp̄e tm̄ spectantia lumina fallit: usq; adeo q tangit idē est: tm̄ ultima distat. uide⁹ i eo aliqd flāmei: aliqd lutei: aliqd cærulei: & alia i picturae modū subtilib⁹ lineis ducta ut ait poeta: ut at dissimiles colores sint scire nō possis nisi cū primis extrēa cōtuleris. Nā cōmissura decipit usq; adeo mira arte naturæ: quæ sil̄mis cæpit: & i dissimilima definit. Quidā ita existimat arcū fieri. Dicūt i ea pte: in qua pluit singula stillicidia pluiae cadētis singula specula esse singulis ergo imaginē reddi solis. Dein multas imagines: imo inuerribiles: & deuexas & i p̄ceps trāscēntes cōfundi: Itaq; arcū ē mul-

Sed hæc satis nulla est gloria præterire asellos.

Qualis ab imbre solet percussis solibus arcus.

Inficere ingenti longum curuamine cælum.

In quo diuersi miteant cum mille colores.

Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit.

Vsq; adeo qd tangit idē ē. Seneca i primo questionū naturaliū. Quidā aut̄ esse aliqua stillicidia: quæ sole transmittat: quædā magis coacta q ut trāsluceat: itaq; ab illis fulgorē reddit: ab his umbrā & sic utriusq; itercessu effici arcū: i quo p̄ fulgeat: quæ sole recipit. p̄ obscurior sit q excludit: & ex se umbrā pximus facit: hoc ita ē qdā negat. poterat. n. umbra: & lux cā uideri si arc⁹ duos tm̄ h̄c̄t colores: & sic ex lumine umbraq; cōstaret. sed cū diuersi nitent. nūc mille colores transit⁹ sp̄e tm̄ spectantia lumina fallit: usq; adeo q tangit idē est: tm̄ ultima distat. uide⁹ i eo aliqd flāmei: aliqd lutei: aliqd cærulei: & alia i picturae modū subtilib⁹ lineis ducta ut ait poeta: ut at dissimiles colores sint scire nō possis nisi cū primis extrēa cōtuleris. Nā cōmissura decipit usq; adeo mira arte naturæ: quæ sil̄mis cæpit: & i dissimilima definit. Quidā ita existimat arcū fieri. Dicūt i ea pte: in qua pluit singula stillicidia pluiae cadētis singula specula esse singulis ergo imaginē reddi solis. Dein multas imagines: imo inuerribiles: & deuexas & i p̄ceps trāscēntes cōfundi: Itaq; arcū ē mul-

taq; imaginū solis cōfusiōes. Melūpāas. scribo melopīas. ē. n. οὐλοπίας cāratiō: q; sub armōia
uerbo d̄lcrib̄t a beotio libro musicæ qnto. Armōia ē fac̄tas differētias acutōq; & grauiū sonorē
sensi ac rōne ppendens. sensus enī ac ratio quasi quādā facultatis armonicae instrumenta sunt.
Quidam enim qui pythagoricis disciplinis maxime crediderunt: hanc intentionem armoniae
esse dicebant: ut cuncta rationē consentanea sequerentur: sensum .n. dare quodāmodo semina
cognitionis: rationem uero perficere. Aristoxenus uero e contrario rationem quidem esse comi
tem ac secundariam esse dicebat cuncta uero sensus iudicio terminari: & ad eius modulationem
consensumq; esse tenē
dum. Aptolomæo au
tem quodam mō alio
armonicae definiuntur in
tentio: ea scilicet ut ni
hil auribus: rationiq;
possit esse contrarium.
Id. n. secundum ptolo
maum armonicus ut
detur intendere: ut id
quod sensus iudicat ra
tioq; perpendat: & ita
ratio proportiones in
ueniat: ut ne sensus re
clamet: duorumq; ho
rum concordia omnis
armonicae intentio mi
sceatur. Discrimina.
seruus. q; non omnes
chordæ similiter canāt
sterili mediussidius & ie
tuna interpretatione.

Arsis. Rhythmus qui
latine dicitur numerus
arsin habet: & thesin:
hoc est leuationem ac
positionem: quibus ut
delicet plauditur: or
turq; de numeris con
numeratis: dinumer
atis: complicatis: ac se
quantis Discernit uisu
ut i saltatiōe audiu: ut
i cātu: tactu: ut in unis
dearfi & thesi pedum diomedes hæc in tertio. est Itaq; aqua pedis disuulso quoties sublatio pedis
temporib; positioni par est: ut est in dactylo: & anapæsto. Item spondæo: & pyrrchio. Horum
enīm arsis tantum in se habet q̄tum & thesis. Dupla uero est quoties pedis sublatio temporibus
impar est positioni: ut est in iambo & trocheo: & duob; tonicis. Regiones pedum sunt quinq;
thesis: arsis: basis: syzigia: dipodia. hæc sic ordinantur. thesis in dissylabis conitat. Arsis intrisylla
bis. Despuit. spreuit. repudiuit. in superioribus super hac uoce multa. Ventose. accepto uen
to: & anima: que orbiculatis foraminibus strangulata canore emittitur: & armonice intrinsecō
& desorti uibramento: que uti capacius percipias asconii uerba subtexui. Quæ omnia intus cane
re dicebant. Cum canunt cytharista utriusq; manus funguntur officio. Dextra plectro uititur &
hoc foris canere. sinistra dīgitis cordas carpunt: & hoc est intus canere Difficile aut: quod aspen

nos: metabolas: & melumpæas: unde & uergilius in sexto ait.
Nec non threitius longa cum ueste sacerdos.
obloquitur muneri septem discrimina uocum. In arithmeticis
enīm plenitudo formulæ est: ut est in geometricis tonus.
Vox uero habet gradus symphoniarum in numeris quantum
natura dotauerit ipsam uocem ut habeat arsis: & ut thesis:
quas nos latine elationes: & deiectiones dicimus. Tibia uero
uix unam & dimidiā perficit symphoniam. Vna enim sym
phonia quinq; symphonias habet. ergo post artem musicam
minerua reperit tibias: quas omnis doctus in musicis sonet:
has propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas uero buc
cas ideo risisse dicuntur: quod tibia uentose in musicis sonet:
& idiomatum proprietate amissa sibile potius rem quam enū
ciet. Ideo illam iniuste sufflantem omnis quicunq; est doctior
ridet: unde eas & minerua idest sapientia exprobans proiicit:
quas marsya afflummit. Marsya enim græce quasi μόρος id
est stultus: solus qui in arte musica tibiam præponere uoluit
cytharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duob;
certantibus myda rex residet. myda enim græce quasi μόδη ερή
δωμ dicitur: quod nos latine nihil sciens dicimus: ideo etiam

40

dius cytharista faciebat ut non ueretur cantu: ueraq; manu: sed omnia id est ueram cantionem intus & sinistra tantum manu complecterebatur: unde omnes quotquot fures erant a græcis asperdi cytharistæ in prouerbio dicebantur: q; ut carminis: ita isti furtorum occultatores erant. Valeat hoc prouerbiū: & in eos: qui multū intestinis suis commodis consulunt præter honestatem. Scarebant erroribus multis artis hæc asconii uerba: quæ græco prouerbio fulciuntur. Αστενδι
ος κιθαροθη. ζηνων ο πονδιος επι των φιλοχριματων φησι τεταχθαι την παροιαιαν

asiniis auribus dicitur quia omnis discernendi ignarus nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus ad omnia: quæ uolumus obsequentem: & nostra se creta calantem. Quod autem per cannam perdidit per fistulam gutturis loquendo significat. quod uero pastor audit. pastores sunt illi: qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Fabula Orphei.

Orpheus euridicen nympham amauit: quam sono cytharæ mulcens uxorem duxit. hanc aristeus pastor dum amans sequitur: illa fugiens in serpentem incidit & mortua est. postquam maritus ad inferos descendit & legem accepit ne eam conuersus aspiceret: Quam conuersus aspiciens iterum perdidit. hæc igitur fabula artis est musicæ de signatio. orpheus dicitur ὥρεοφωρη id est optima uox. euri dice uero profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes: sunt secundæ: ut in puerilibus litteris prima

λεγων καθαπέρ οι ασωαεδίοι τῶν κιθαρίσ τῶν ουδεμιάν φορεν εξωφερουσι. ωασσασθε εν τῷ οργανῷ ουτώς καὶ οφιλοχριματος ουδεν τῶν πελσεν ενεκοινούει. ελκειδα εφαύτον παρτα. latie sic. A spendius cytharista. zenon myndius in parcos ait deflecti pro verbum: dicens quem admodum aspendii cytharistæ nullum cātum deforem efferebāt. omnes autem in ipso organo: pariter & pari gratia uincorum nil utiq; distribuunt ad comedum suum cuncta trahentes. Quod si graculos hos elemētarios roses: quid nam sibi uelit hæc græca paræmia si ent aphonos hippochio & ætholia cicada. ὥρεοφωρη. a uoce græca ωρει οι inclinatur: quæ pulchrum significat: & speciosum. φωνή uox. Euridice. euron latu: profundum uocat: hinc euridamas ab ho

mero nuncupatur hector: quasi late domantem uocites: unde sunt qui autumant de hectore loquentem ouidium i ibim ita cecinisse. tractus ut euridamas ter circumbusat thrasylū: ut epitheto homericō thrasylū pro audace patroclum uocet. euriagia pari compositione troia: quæ latinia romane pronuncibit: agyceus apollo propositus ullus: Mendum est apud orarium eo carmine adonio lauis agileus: tu scribe agyceu. δικη. Iustitia: quod expressit in epidico plautus: cum thespio compellans. epidictum in clamaret: Ius dicas: suscipit. Epidicus me decet. αδικον lucianus diem uocat: in quo Ius tacer: pariter & αλοτον nefastum. Prima. rudimenta: & ea quæ græcis προτυπωνται uocantur: latinis rudatus: tyrocinia: hieronymo tyrocinationes. Secunda ita uocantur adyta: & sanctaria litteratura: cum quis a uestibulo promouerit in penitiora.

Abecedaria.tabella:albumq; puerile litteris eburneis decoratum: quibus illectamentis pueras ad intimum eruditorem prolectamus. Abecedaria dicitur: quod ab oris litteras & elementa qualibet explicat. Quintilianus non similiter ad hanc sententiam libro primo. Neque enim mihi illud saltem placet: quod fieri in plurimis video: ut litterarum nomina & contextum priusquam formas parvuli discant. obstat hoc agnitioni earum non intendentibus: mox animum ad ipsos ductus dum antecedentem materiam sequuntur: quae causa est precipientibus: ut etiam cum sa-
tis affixisse eas pueris re-
cto illo quo primum
scribi solent contextu
uidentur: retro agant
rutsus: & uaria permuta-
tione perturbent: do-
nec litteras qui institu-
untur facie norint non
ordine. Quapropter
optime sicut hominum
pariter & habitus: &
nomina edocebuntur.

Nota. figuræ elephâ-
tinæ: & prolectibilia.
eburata intelligo: de
quib; hæc quintilianus.
Non excludo autem id
quod est notum irritan-
dæ ad adiscendum in
santæ gratia eburneas

etiam litterarum formas in lusum efferre: uel si quid aliud quo magis illa ætas gaudeat: inuenire
potest: quod tractare: intueri: nominare locundum sit. Articulatio. prolatio earum dictiōnum
plane: quæ didiceris. Marcus tullius cum alibi: tum in epistolis ad atticum uocat salutem articu-
latam: quæ orerentur dicatur: articulata vox scriptilis: & eloquitilis. oratio: diomedes inquit: se-
creta pectoris arguens ad linguam sui gubernatricem migrat mobili quodam uocis articulata sp̄i
ritu. hinc sit articulati uerbum. Apuleius in secundo floridorum. quo psittacis lingua latior quam
cateris auibus: eo facilius uerba hominis articulantur patentiore plectro: & palato. Mathesis.
μαθητική: disciplina uocatur: Astronomia disciplina scatens opus firmicus mater-
nus mathefeos appellavit. Gnostice. conjectatiua: exploratiua: a uerbo γνωστικώ cognosco
unde gnosis cognitio: gnoster explorator: & plane me dico præludatio conuenit: quem scire
debet: quæ sunt: quæ fuerunt: quæ mox uentura trahantur: quod significare uolens antiquitas
sili præcipui lumenis draconem assignauit: similescen medicinam theophilus partitur in præsen-
tium discerniculum: futurorum præsigillum: præteriorum memoriam. Quæ noxam præcauet
prophylactice dicitur. Mantice. quæ diuinare consuevit in uenarum: intercutiūm; latibus
delitescentes ægrimonias: ab hac dictione axinomantia diuinatio per secures: Item necyoman-
tia: quæ per necem hominis siebat. Sternomantia: quæ per pectus: alectromantia: quæ per galli-
cium. alphitomantia: quæ per farinam: aleuromantia simili modo. Critinomantia: per caput
Aeromantia: hydromantia: per aquam. Geomantia: per terram: pyromantia per ignem. astro-
galomantia per talos: tyromantia per caseum: de qua sit his mentio ab augustinus libro duodecim
gesimo de ciuitate dei. Nam & nos cum essemus in italia: audiebamus talia de quadam regione
illarum partium: ubi stabularias mulieres imbutas his malis artibus pharmacum in caseo dare
solere dicebant: quibus uellent seu possent uiatorib; unde instrumenta illico uerterentur: & neces-
saria. quæ portarent. gyromantia: per ambitum circulantem. chyromantia: per incisuras ma-
nus: Coſcinomantia per ſpeculum. plurimæ huiusmodi. Paralyſis. diuolutio: quando in ignē
a uictimatore facta proterua ſiue holocausto carnes porriſciuntur. Apotelesmate. apoteleſima

abecedaria. Secunda nota. In grammaticis prima lectio: se-
cunda articulatio. In rhetorics prima rhetorica: secunda dia-
lectica. In geometricis prima geometria: secunda arithmeticā
In astrologis prima mathesis: secunda astronomia. In medici-
nis prima gnostice: secunda uero mantice: In aruſpicinīs pri-
ma aruſpicina: secunda paralisis. In musicis prima musica: se-
cunda apotelesmate: de quibus omnibus breuiter rationem
pſtrinā necesse est. Aliud est. n. apud grāmaticos aliena agno-
ſcere. Aliud ē ſua efficere. apd rethores uero aliud pſuſo: & li-
bero cursu effrenata loquacitas: aliud conſtricta uirtutis inda-

61

apotelesmatis gracia uocat effectu & ab hoc uerbo apoteleo perfictio. Carterū apotelesmata
astrologorum responsa uocamus: ut significare uoluerit fulgentius apotelesmaticen in musicis
esse secundariam: notionem scilicet: & corresponsum: & concinentiam: competentiamq; modu-

larium. Superapo: e
lesmate astronomico.
maternus hac libro se
cūdō matheseos. S. n.
ex duodecathemorion
efficacia: & ex sinibus:
in quib⁹ fuerint inuen
ta: omnē uolueris apo
thelesmatum explicat
substantiam non falle
ris. Nexilitas. nexus:
compages: coniunctio
a nectendo. Battia
dem. Callimachum: q
de aruspicina scriptis:
a batto originem defle
ctens: Item ab ouidio
battiades uocatur in.
amoribus battiades to
to semper cantabitur
orde: quamuis i genio
non ualeat arte ualeat.
Mēdum ex arbitri poē
mate tollēdum ubi sic
lege.

Qualis in actea quon
dam fuit hospita terra.
Digna sacris hecale:
quā musa loquentibus
annis.

Battiadae uatis uicēdo
tradidit aucto:
Vbi substituimus: bat
tiadæ uatis: scriptum:
erat: baccineas ueteres
Callimachū refert plu
tarchus hecalesia scri
psisse. Interceptu. ex
ceptione: captura: clā
destino insultos interci
pere enim significat ex
cipit: ex insidiis depre
hendere circumuenire
in ordinem redigere.

Phrigius torrens. ex
citatus: uehemens: bel
licosus dementiens.

gandæ curiosa nexilitas. apud astrologos aliud est astrorum ac
siderum cursus effectusq; cognoscere: aliud significata tradu
cere. In medicinis aliud est morborum agnoscere meritum:
aliud infirmitatis uenientem concursum mederi. In geometri
cis aliud formulas linealq; depingere: aliud numeros formulis
coaptare. In aruspincis aliud est fibrarum particularumq; in
spectio: aliud secundum battiadem euentuum immutatio in
musicis. aliud uero est armonia phtongorum sistemmatum: &
diastematum: aliud effectus tonorum: uirtusq; uerborum. Vo
cis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam my
sticam uerborum attingit. Sed hæc quantum ab optimis ama
tur sicut ab aristæo. α. πιστόη enim grecæ optimum dicitur.
Tantum ipsa ars coniunctionem hominum uitat: quæ quidem
serpentis ictu moritur: quasi astutiæ interceptu secretis velut
inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam: atq;
eleuandam uox canora descendit: & quæ apotelesmatica: phan
taistica omnia præbet: & modulis tantum in secreta latentibus
uoluptatum reddit effectus. Dicere enim possumus quod do
rius tonus aut coiens phrygiustorrens saturno seras mulcens
si ioui aues oblectet. At uero si rei expositio quæritur cur hoc
uestigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam re
spiciat prohibetur: & dum uidet amittit. Nam perfectissimus
pithagoras dum modulos numeris coaptraret: symphoniarūq;
pondera terminis arithmeticis per melos & rhythmos & modu
los sequeretur. effectus uero rationem reddere non potuit:

Fabula phinei.

PHINEUS. n. in modum avaritiæ ponitur: & a fæneran
do phineus dictus est. Ideo cæcus q; omnis avaritia
cæca sit. quæ sua non uidet ideo ei harpyæ cibos arri
piunt. At uero q; eius prandia stercorebus fædant ostendit
fænerantium uitam rapinæ ingluuiem esse sordidam. sed has a
conspictu eius retes & calais fugant quia rapina ei aliquid de

Μητρωνκαλον. ex duobus auxiliatoribus nomen unitus conferrum inat: ut qui uocentur zetus & calais duplaci nomine: & seutq*i* deflectantur itidem a nominibus duobus: hoc est a Iuuante pro bo*q*: ut bene enix*e* p*o* iuuantes appellantur: & profecto nil est humanus: nil pulcrius: cum homines hominum causa nati sint: quam semper aliquem beneficio demerere: prae*cipue* cum pris*ci* in album deorum suos sibi redegerint auxiliatores: ut ab augustin*o* tradatur in hanc sententiam id maronem protulisse.

Qui*q* sui memores altos fecere merendo.

Scit*u*: & memoratu digna sunt plintana uerba in hanc sententiam Deus est mortali Iuuare mortalem: & haec ad æthernam gloriam uia hac proceres iere roma*n*. hac nunc cælesti pas*su* uadit uespasian*o* feli*s* rebus subuentens. p*uer*bi*m* græcum huc uergit. ανθρωπο*s* ανθρο*p*ου δαιδ*alio*v. επι των απροσδοκητων υποστροπou σωζο*m*ενωνκαι διατιναγδιατρο*u*ντων. hoc est homo hominis deus: in insperato ab homine seruatos: & p*ptere* fælices. Scita pati sententia est in pa*negyrico* ad theodosiu*m* Nullam maiorem crediderim esse principum fælicitatem quæ fecisse fælicē αρετ*is* α. areten virtutem dicunt & nobilem doctrinam: quæ mox ad alta trâsierunt sicut uirt*u*a nostris p*nobilitate*: generositas*q* capitur: hinc: ut augustin*o* autor est: ars

uenit. **Αρετη** platonica inter*pratio* haec in cratyl*o* areten forte hereten uocat quis: q*u* si habitus iste. heretotatos. i. maxime eligend*o*. Ad Interpratemēti coronidē appellens reueredissime p*tho* notarie: colēde patronē licet ut p*ſamino* appellao: ut nil scripsert*m*: excogitauerit*m*: cōment*is* q*u* aristarcheis & catoni*is* aurib*u*tuis abnute*t*: refugiatrue q*u* si ate unico p*babunt* sublimi seriā fidera uertice. Vale faustiter: & bene faueente genio: me*q* am*u*: qui te reuereor: & colo.

•FINIS.▪

Impressum Mediolani p*magistrū* Vldericū scinzenzeler anno Dñi. Mcccclxxxviii. die. xxiiii. mensis aprilis.

Registrum huius op*is* o*es* sunt quaterni exceptis e quod est duetus & f*ternum*.

suo comesse non permittit. græce enim ξητωρκαλο*u* inqui*re*ns dicit*o*. Ideo uolatici quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo aquilonis uenti filii quia bona inquisitio spiritalis est: non carnalis. ergo ueniente bonitate omnis rapina fugatur.

Fabula alphei & arethusæ.

Alpheus fluuius arethusa nympham amauit: quam cum sequeretur in fontem conuersa est: Ille in mediis undis ambulans non imixtus: in sinu eius immersetur: Vnde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur αληθινα φωτα idest ueritatis lux arethusa uero quasi. αρετα idest nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat ueritas nisi æquitatem? quid lux nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans: nec miscetur quia lucidi ueritas omni malorum salitudine morum circundata pollui aliqua commissione non nouit. Sed tamen in sinu æquissimæ potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum idest in secreta conscientiæ ueritatis lux malarum rerum semper in obliuionem importat.

Explicit liber mythologicos Tertius
& ultimus.

42

Fabii Fulgentii placiadis uocum antiquarum
cum testimonio ad calcidium.

DE tuorum præceptorum domine nostra qd
q̄ euitasse inobedientia putaretur: libellum etiam:
quē de abstrusis sermonibus parare iusisti in qua-
tum memoriæ entheca subrogare potuit absolutū retribui
non faleratis sermonum studentes somniis q̄ rerum manife-
stationib⁹ dantes operam lucidandis :

Sandapila

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrū mortuo-
rum.i. loculum: nō in quo nobilium corpora: sed in
quo plebeior⁹ atq̄ damnatorum cadauera portabā-
tur : sicut stesimbrotus stasius de morte policratis regis famio-
rum descripsit dicēs posteaq̄ de cruce deposit⁹ sandapila etiā
deportatus est .

Vespillones.

OSpillones dicti sunt baiulatores: quāuis' antidamus
heracleopolites uespillones dixerit cadauer⁹ nudato-
res : sicut in historia alexandri macedonis scripsit di-
cēs plusq̄ trecentos cadauerum uespillones rex p̄ses crucibus
affixit. Tamen mnaseas scripsit in cecrope libro : apollinē po-
steaq̄ a ioue uinctus: atq̄ intersectus est a uespillonibus ad se
pulturam ellatus est .

Pollinctores.

Dollinctores dicti sunt: q̄ funera morientia accurant
unde & plautus i menechinis comædia ait. ut pollin-
ctor dixit: qui eū pollinxerat. pollinctores dicti sūt
quasi pollutorum unctores.i. cadauerum curatores. unde &
apuleius in hermagora ait . pollinctor ei⁹ funere domitionē
paramus .

Manales lapides:

Iabeo q̄ disciplinas hetruscas tagetis & bacchetidis.
xy. uoluminib⁹ explanauit: ita ait. fibræ iecoris sāda
racei coloris dum suāt: manales tunc uereri opus ē
petras. i. quas antiq̄ solebāt i modū cylindrorū p̄ limites tra-
here pro pluuiæ comutanda inopia.

Ilophantus lacedæmonius: q[uod] de sacris deorū scripsit
ait apd athēas marti solere sacrificari sacrū: qd̄ εκα.
τοῦ πεφόμενα appellatur: si qs. n. centū hostes i
tertēcii et marti de homine sacrificabat apud insulā lemnon:
qd̄ sacrificatū est a duobus cretēsibus: est uno locro. i. tumi
ne cortyniēsi: pculo locro: sicut socrates scribit. sed posteaq[ue]
hoc atheniēsibus displicuit cæperunt efferre porcū castratū:
quem nefrēdem uocabāt: i. quasi sine renibus. & apud roma
nos uarro scribit scitiū dēatum cēties & uicies pugnasse sin
gulari certamine. Cicatrices habuisse cōtra quadragīta qnq[ue].
post tergū nullam. coronas accepisse. xxi. Armillas centum
quadraginta: & istum primum sacrum fecisse marti.

Ambignæ oues.

Ebius macer: q[uod] fastalia dierū scripsit ait iunoni eas
quæ geminas parerēt oues sacrificare cum duobus
agnis altris ecus alligatis: quas oues ambignas uoca
ri quasi ex utraq[ue] parte agnos habentes.

Suggrundaria

Riori tempore suggrūdaria antiq[ue] dicebant sepulcra
infātium: qui necdū xl. dies implesset: quia nec iam
busta dici poterant quia ossa quæ comburerent nō
erant: nec tanta immanitas cadaueris qua lucus tumesceret:
unde & rutilius geminus i astyanactis tragædia ait. melius
suggrūdarium miser quæreres q[uod] sepulcrum.

Silicernii.

Silicernios dici uoluerunt senes iam icuruos: quasi iā
sepulcrorum suorū silices aspiciētes. unde & cincuīs
alimetus in historia de gorgia leōtino scribit dicens.
qui dum iam silicerni sui finem temporis expectaret: si mor
ti non potuit: tamen iſirmitatibus exultat.

Aruales fratres.

Acca laurētia romuli nutrix cōsueuerat p agris semel
in anno sacrificare duodecim filiis suis sacrificiū pre
cedentibus: unde cum unus mortuus esset pp nutri
cis gratiam romulus in uicem defuncti se succedere pollicet:

43

unde & ritus processit cum duodecim iam deinceps sacrificare: & aruales dici frēs: sicut rutilius geminus i libris pontificalibus memorat.

Iniuges boues.

Anilius cræstus in libro: quem de deorum hymnis scribit: ait mineruæ iniuges boues sacrificari. i. iugum nunq̄ ferentes: illa uidelicet causa q̄ & uirginitas iugum nesciat maritale: & uirtus numq̄ sit iugo prementi subiecta.

Semones.

Semones dici uoluerūt deos: quos cælo nec dignos ascriberent ob meriti paupertatem: sicut priapus: hippocampus: uertumnus. Nec terrenos eos deputare uellent per gratiæ uenerationem: sicut uarro in mystagoræ libro ait. Semoneq; inferius derelicto deum depinnato attolam orationis eloquio.

Blaterare.

Bacuvius in pseudo comædia inducit sceparium seruum ancillæ dicentē. Ni ego te blaterare aspicerem his nunciū iudicassem. blaterare. n. quasi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luscitii.

Ilscitios dici uoluere interdiu parū uidentes: quos græci myopes uocat: unde & plautus i mercatoris comædia ait: mirū lolio uictitare te tam uili tritico quia luscitiosus est. Dicunt. n. q̄ lolium comedentibus oculi obscurentur.

Tutulus.

Tarro in pontificalib⁹ ait tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numa uero pompilius & ipse de pontificalibus scribens tutulum dici ait pallium: quo sacerdotes caput tectabant cum ad sacrificium acceſſet: sicut & uergilius ait. & capita ante aras phrygio uallatus amictu.

Oria.

GRiam dicunt nauicellam modicā piscatoriā:unde & plautus in cacisto ait. mallo huc alligari ad oriam ut semper pescetur:& si sit tempestas maxima

Problema:

Prolema est propositio in capite libri quæstionaliter posita:unde & demosthenes p philippo ait. sed ne qd græcum te turbet exemplum ego pro hoc tibi latinum faciā. ait. n. problematis autēticum gradum tradamus astanti: cui nostra subsequēs occurset oratio. Nam & tertulia nus in libro: quem de fato scripsit. ita ait. Redde huic fati prium pblematis mancipatum.

Pumilior & glabrior.

Vuleius in asmo aureo introducit sorores psiches marris detrahētis dicitq. quouis puero pumiliorem & cucurbita glabriorē. pumilos. n. dicunt molles: atq. enerues. Glabrum uero lāuem & imberbem.

Sutela.

Svtelam dici uoluerunt astutiam: quasi subtilis tela. unde & plautus in casina ait. poscis clā me sutelis tu is eripere casinam uxorem pinde ut postulas.

Frigutire.

Frigutire dicit̄ subtiliter adgarrire: unde & plautus i casina ait. qd nam frigutis: & ennius in alcestide comædia sic ait. hæc anus admodum frigutit: nimirū fauiauit se flore liberi.

Titiuillitum.

Titiuillitum dici uoluerunr fila putrida: quæ de telis cadunt: ut plautus in casina ait: non ego hoc uerbū empsitem titiuillio. i. re admodum uilissima. Nam & marcus cornutus i satyra sic ait. Titiuillitii sal cædo tibi.

Scolponeæ.

SColponeas dici uoluerunt cestus plumbo ligatos: unde & neuius i philemporo comædia ait. Scolponis batuenda sunt huic latera probe. & plauttus in casina simili modo ait. Melius scolponeis: quibus battuetur tibi os senex nequissime.

Catillare.

CAtillare dicitur p alienas damos i stanter girare: a culis tractum q p omnes domos circueant. Vnde & ppertius. catillata geris uadimonia publicū prostibulū. & plautus similiter ait. quin meā uxorē mittā catillatū.

Capularis senex.

CApularem dici uoluerunt senem iam morti contigum: sed & reos capulares dicebant q capulo dignifuerunt. unde & lucilius ait. pgit capulare cadauer: & flaccus tibullus in helene comædia ait. Tune amare audes edentule: & capularis senex. edentulum quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promi & condì.

PRomos et condos dici uoluerunt cellaritas. eoq de intus promant: et intus condant. unde et plautus in asinaria ait. ego sum promus: condus procurator peni. penum. ii. cellarium dicimus.

Suppetiæ:

SUppetias dicimus auxilium: unde & memor in tragedia herculis ait. ferte suppetias optimi comites.

Auctio.

AUctionem dici uoluerunt uenditionem: quasi q & euentem augeat & uendentem: unde & plautus in curculione comædia ait. auctione facio parasiticā

Nasiterna.

NAsiternam dici uoluerunt aquæ urnam. i. urceū: unde & calphurnius in phronesi comædia ait. Vbi tu nasiternatus aquam petas: & plautus in bacchide ait. Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistare.

Antistare dicimus præcellere: unde & crispinus in heraclea ait. Diuinis uirtutibus antistas alcides.

Stega.

Stēga est nauis pscænium. i. tabulatum sup qd nau tæ ambulant: sicut plautus ait. forte egout in stega confederam.

Lembus.

Lembus est genus nauiculæ uelocissimæ: quas dro medas dicimus: sicut uergilius ait q qui aduersouix flumine lembum remigiis subigit. Limbus uero oratione uestimenti cuiuscq ex auro.

Ramentum.

Ramentum dici uoluerunt quasi quoddam pfectiū purgamentum unde & qntus fabius lucullus i epico carmine ait. uilissimū ramentum: proluuiosa pestis.

Diobolares.

Dibolares dicuntur uilissimæ meretrices: quæ sub paruo stipendio pstant: sicut paminatius ait. Diobolare pstibulum: quam ego ut actutum ductem partitam reddam. Nam & pacuuius similiter ait. Nō ego ita fui: ut nunc sunt meretrices diobolares: quæ suam nummi causa paruipendunt gratiam.

Veruina.

Veruina est genus iaculi longum: qd aliqui uerutum uocant sicuti galbius bassus ait in satyris. ueruina cōfodiende non te naucifacio. Nauci. n. pro nihilo dici uoluerunt. nam plautus in bacchide ait. si tibi machera est foris: mihi ueruina est domi: qua quidem te faciā: si me irritaure rīs confessiorem soricina nænia.

Diuidia.

Iuidias dixerunt tristitias: sicut ppertius ait. Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iustitium.

Iustitium dicitur luctus publicus: unde & fonteius in oratione p nucerinis ait: deniq*p* iustitiū plebi idicit.

Choragium.

nō probat.

Diuus Ambrosius in
quada epistola citat
glossarum hoccine ful
gentii in dictione au
matum.

Horagiū dicitur uirginale funus: sicut apulei^o i meta
morphoseon ait. choragio itaq; pfecto omnes domui
tionem parant.

Desiduo.

Desiduo dicitur diurne: unde & uarro i correlaria ait.
diuidiae mihi fuerunt te absuisse desiduo.

Flocci.

Locci dixerūt quasi nihil: unde & plautus ait. flocci
est quid rerum geras.

Lentaculum.

Entaculum dicitur degustatio: sicut callimachus in
cæcia. Lentaculum proferre ioui.

Edulium.

EDulium dicitur ab edēdo. i. prægustatiua comedio
unde apuleius in asino aureo ait. eduliis opipare ex
cepta. opipare est lucide: deliciose.

Tucceta.

Tucceta dicuntur escæ regiæ: sicut callimachus in pi
sæis. ambrosio redolent tucceta sapore.

Ferculum.

Ferculum mislum carnium: unde petronius arbiter
ait. postq; ferculum allatum.

Myropolæ.

Myropolæ dicuntur: qui ungenta uendunt: & sūt pig
mentarii unde & neuius in diobolaria ait. myropola
affatim mihi ungētum largitus est: quo me uenusta
rem. ad fatim abundantter dicitur. uenustare exhilarare est.

Celox.

Celocem dicunt genus nauiculae modicissimum: qd
blannam dicimus: unde apuleius in libro de republi
ca ait: q celocem regere neqt: onerariam petit.

5. ora.

Cælibatus.

CAelibatum dici uoluerunt uirginitatis abstinentiæ:
unde & felix capella in libro de' nuptiis mercurii &
philologiæ ait. placuit mineruæ petere cælibatum.

Exercitus.

Exercitus dicitur contemptus: unde & plautus i mili
lite gloriose ait. Itaque nos nostramque familiam habes
exercitam et ubi supra ait. plus uideas ualgiis sauiis
omnes nictantes. Nictare. n. cinnum facere. Valgia. n. sunt
labellorum obtortiones in supinatione uel subatione pacte: si
cut & petronius ait. abroso ualgiter labello.

Summates.

SVmmates dicuntur uiri potentes.

Simplones.

SYmplones dicuntur coniuiae. Nam et amicus spō
si:q cum eo per coniuia ambulat symplator dicit
Ganeum uero taberna est: unde et succius in comae
dia piscatoria ait. summates uiri symplones fratri sūt ganei.

Præsegmina.

PRæsegmina sunt partes corporis incisæ: ut tages
in aruspicinis ait. præsegminibus amputatis.

Congerones.

COngerones sunt: qui aliena ad se congregat: unde et
apud romanos gerones brutiani dicti sunt.

Cistella.

CISTELLAM dicunt capsellam ut plautus. Cistellam effe
cum crepundiis. i. cum puerilibus ornamentis.

Pecuatus.

PECUATUS in moralibus libris ait. fabre compactum
animal hominem quis ferat: sic ex re pecuatum: & aue
rum cassit tam eretinas hominum mentes.

Fabre.

FABRE perfecte dicitur. auerruncare eradicare dicit:
Eretinas testeas: uel argillaceas. pecuatum stultum
Allucinare.

ALLUCINARE dicitur uana sommare. Tractum est ab allu
citis: quos nos conopas dicimus: sicut petronius ar
biter ait. Nā cētū uernali me allucitæ molestabant.
Culleus.

CULLEUS dicitur foccus: in quo rei cōclusi i mare mit
tuntur sicut plautus ait i uidularia. Iube hunc in sui
culleo. atque in altū deportari si uis annonā bonam.

Elogium.

ELogium est hæreditas in malo: sicut cornelius tacitus
tus sit in libro facetiarum. Cæsis itaq; morum elo-
gio in filiis derelicto.

Lyxa.

Lyxa dicitur mercenarius: unde lucanus ait: Stat dū
lyxa bibat.

Sudum.

Sudum dicitur serenum: unde tyberianus ait. Dure
os subducit ignes sudus oritur lucifer.

Luteum.

Luteum splendidum. pacuuius in tragædia thiestis.
non illic luteis aurora bigis.

Abstemius.

Abstemius dicitur obseruans: sicut rubrius in satyra
ait: Abstemium merulenta fugit metenia nomen.

Vadatus.

Vadatus dicitur obstrictus: uel sub fide uel sub fidei
iussione ambulans: sicut fenestella ait: apud quē ua-
datus amicitia nodulo tenebatur.

Manubiæ.

MAnubiæ dicuntur ornamenta ragum: unde & petro-
nius arbiter ait. Tot regum manubiæ penes fugituū
restiterant.

Aumatium.

Aumatium dicitur locus secretus publicus: sicut in
theatris aut circo: unde & petronius arbiter ait. i au-
matium memet ipsum conieci.

Deleneficus.

Deleneficus dicitur blandiloquus unde & lucretius
comicus in nummularia ait. Nescio quorsum mihi
eueniant tua uerba tam delenesica.

Ad eundē Reuerendissimū prothonotarium

Dominum Antonium mariam bentiuoleum:

Ioannesbaptista pius.

Digne coronatam triplici diademate frontem

Coccineumq; sacro uertice ferre iubar

Hæc quæcumq; uides iuuenilibus edimus annis . ita ut
Dum sua palladius pectora lenit honor
Dum uigilo aoniis persæpe sororibus:& dum
Enitor cineri sic superesse meo
Dum colo te:& gratis uincis mea corda cathennis
Et ser iata meum mulcet imago iecur
Ciua fides cu perem foret illabefacta per omne
Tempus. erit. leuum sternuit omen amor.

Goniam summatim:strictim:& carptim uitæ fulgē
trii placiadis i liminari pagina in transcurso uelutite
rigimus res ipsa exposcit & efflagitat cōptuis & i qui
sitius i libri coronide appendiculam hanc & προπομα hoc
est austarium studiosis fulgētii indagatoribus supaddere:qd
ut planius constet & idagatius ioannis erithenemii supre ipsa
uerba ponā. Fulgentius episcopus rusensis i africa uir i diui
nis scripturis eruditissimus:& i sacerdotalibus litteris nobiliter
edoctus:ingenio subtilis:sensu profūdus:eloquio dulcis:diser
tus & nitidus:ad docendum facilis:ad arguendū acer:ad psua
dendum idoneus:atq; mitissimus fuit q non minus uitæ sancti
monia q sciētia scripturae clarissimus effulgit:scripsit multa
egregia uolumina:de quibus subiecta feruntur.
De gratia dei & libero arbitrio libros septem.
De sancta trinitate librum unum.
De ueritate prædestinationis libros duos.
De remissione peccatorum libros duos
Alteratio cum thrasemūdo regelibrum unū.
Regna ueræ uitæ librum unum.
De prædestinatione ad monimum.libros tres
Ad ferrandum diaconum librum unum.
De continentia coniugali librum unum
De uirginitate ad probam librum unum.
De oratione ad eandem librum unum.
De charitate ad eugipium librum unum.
De pænitentia ad uenantiam librum unum.
Ad theodorum senatorem librum unum.
Ad gallam uiduam librum unum.
De fide ad donatum librum unum.
De mysterio mediatoris libros tres.
De sacramento incarnationis librum unum:

48

Epistolarum ad diuersos librum unum.
Sermonum multorum librum unum.
Omiliae quoq; inumerabiles librum unum.
Questionum diuersarum librum unum.
De adam librum unum.
Mythologiarum ad catum presbyterū libros tres.
De obstruis sermonibus librum unum.
Vergilianæ continentia moralitas librum unum.
De imensitate filii dei librum unum.
De passione domini librum unū. Sed & alia multa scripsisse
dicit: quæ ad noticiam meā nō uenerūt. Erat. n. tā græco q̄
latino sermone magnifice imbutus. Notandū uero q̄ libri de
adā sine a titulus ē libri sine litteris: scilicet de adā sine. a. de
abel sine. b. de caim sine. c. & sic de cæteris secundū cōsequē
tiæ secundū philosophos morales mirabili īdustria aurum in
luto: ut ita dicā quæsluit & inuenit: dum opus poetæ ad phy
sicam rationē inclinat. scripsit hoc opus ad quēdam diaconū
aliud uero mythologiarū ad catum presbyterū carthaginiēs:
& de obscuris uocabulis ad calcidiū grāmaticum iā senem
cum ipse adhuc iuuenis esset: & litteraræ humanitatis scholæ
doctor & rector. Claruit temporibus thrasehmūdi regis uāda
lorū catholicas ecclesias psequētis sub anastasio imperatore:
Anno domini quingētesimo. haec ille. Cæterū quæ nos eno
tauimus in supioribus his non admodū germana. ex aliorum
scriptorum opinione diximus. Ruspenē uocat hic ab africæ
ciuitate rhuspina apud quam caesar scipionē debellauit: quæ
ab eodem cū tisiaouata: thala: capia: zama & richa deleta est:
ut autor est strabo .li. geographiæ decio septimo. hāc inter
oppida libera numerat plinius libro qnto na. his. punicorum
libro tertio silius. Quæq; procul cernit non æquos ruspina
fluctus. Librum itidem scripsit fulgentius: cui titulus est scin
tillarium: ubi scintillantes titillatus: & incētua uitiorum car
pit: quem subinde citat franciscus rutensis.

Subsignata quædā codicis fulgentii impressorū errata.
In quinto folio adipisci pro adipisci.
In nono comædio p comædico.
Senem ut uiseret p senem uiseret
In .x. inculcantem uel p q.
In xii. innoluerit p inoleuerit.
In xiii. elmentis p elementis.
In xvi. καθαελλιαδα pro ελλαδα
In .xvii. colis pro solis
Talaribus prædictum pro præditum.
Negociator dicit pro dici.
In xiv. iure cunctior p cunctior Felle malitæ pro malitia.
In .xxii. pugna que cū cupiscézia p qua cū cōcupiscézia est.
In xxiii. sanus bisfrons pro ianus bisfrons.
In .xxvii. Iratataς scyllæ pro irata.
In xxv. manus diiudicato pro diiudicatio.
Capitq sui pro cæpit. Alluxerūt argutiam adluserunt.
In .xxxi. Θωμ uero nō p χθωμ uero χθων υδρένσ ρδοξη
υερυστισ p στερησισ.
αχολυροι.i.tristia p αχοληροι.i.tristitia.
Valuit. Deus. pro ualuit deus: αιτουοι p αυτομοι
Mereo. n. omnis pro mero.
In xxviii. nec poma carpit patētia carpit p nec
Poma patentia carpit.
In xxx ουχρκ παμιχνη ευδεηη ουχρη παμιχνη ευδεηη
In xxxi. anticon. n. græce pro antion.
Preuidicium operi pro præuidicium
Pertiliter pro partiliter.adomin pro adonin.
In xxxiii. seminasculum pro semimasculum.
Ηδιχα τιξεισ p Ηδεχα τιβεισ.
In .xxxviii. uenenis persecutionibus pro ueneris.
In .xxxv. αρειδε ξαψηη p ξαψηη
Optinēdos ptus p partus.pellici & talo pro pollici.
Entherocilicis pro entherocælicis.
In .xxxvi. adolescit natuuitatis pro natuuitas.
In .xxxviii. retes & calais pro zetes.
ξιταμη καλοη p ξιταμη καλοη.

Jan
294